

ໃນພະປະມາກີໄຫຍພະນາກົມທັງຕົ້ນ ຄາລຮູ້ຮຽນນຸ້ມ

ກໍາວິນຈັຍທີ່ ៤០ - ៤៤/២៥៥៨

ວັນທີ ២៣ ພຸດສະພາກ ພ.ສ. ២៥៥៨

ເຮືອງ ພະຣາຊກຳໜັດກາປົງປົງປະນົມສານັກເງິນ ພ.ສ. ២៥៥០ ແລະ ພະຣາຊກຳໜັດກາປົງປົງປະນົມສານັກເງິນ (ຈົບທີ່ ២) ພ.ສ. ២៥៥១ ຂັດໜຶວແຍ້ງຕ່ອຮູ້ຮຽນນຸ້ມ ມີ

ຄາລແພ່ງກຽມເທິດ ຄາລແພ່ງ ແລະ ຄາລຈັງຫວັດສນຸທຽນສາກ ສ່ວນຕຳໂດຍແຍ້ງຂອງຈຳເລີຍເຊື່ອເປັນຜູ້ຮ່ວມ
ຮ່ວມ ១០ ຄຳຮ່ວມ ເພື່ອຂອ້າໄຫ້ຄາລຮູ້ຮຽນນຸ້ມພິຈາລະນາວິນຈັຍວ່າ ພະຣາຊກຳໜັດກາປົງປົງປະນົມສານັກເງິນ
ພ.ສ. ២៥៥០ ແລະ ພະຣາຊກຳໜັດກາປົງປົງປະນົມສານັກເງິນ (ຈົບທີ່ ២) ພ.ສ. ២៥៥១
ຂັດໜຶວແຍ້ງຕ່ອຮູ້ຮຽນນຸ້ມ ມີ

ຄາລແພ່ງກຽມເທິດສ່ວນຕຳໂດຍແຍ້ງຂອງຈຳເລີຍເຊື່ອເປັນຜູ້ຮ່ວມ ຈຳນວນ ៨ ຄຳຮ່ວມ ຄື່ອ

១. ຄົດໝາຍເລີດດຳທີ່ ຢ. ៩៩២៥/២៥៥៣ ກອງທຸນຮົມໂກລບອລ໌ໄທ ພົບພເພວົ້າຕີ່ ໂຈກໍ
ນາງກໍລາຍາລື ກຽມສົມບັດ ຈຳເລີຍ ຄົດນີ້ຈຳເລີຍເປັນຜູ້ຮ່ວມໂດຍແຍ້ງວ່າ ພະຣາຊກຳໜັດກາປົງປົງປະນົມສານັກເງິນ
ທັງສອງຈົບນັບ ຂັດໜຶວແຍ້ງຕ່ອຮູ້ຮຽນນຸ້ມ ນາຕຣາ ២៤

២. ຄົດໝາຍເລີດດຳທີ່ ៣៦៥៧/២៥៥៣ ກອງທຸນຮົມແກມມ່າແກປປິຕອດ ໂຈກໍ ນາຍຈັດຮ້າຍ
ຕີ່ອຣຄນູບຮົດ ຈຳເລີຍ ຄົດນີ້ຈຳເລີຍເປັນຜູ້ຮ່ວມໂດຍແຍ້ງວ່າ ພະຣາຊກຳໜັດກາປົງປົງປະນົມສານັກເງິນ
ທັງສອງຈົບນັບ ຂັດໜຶວແຍ້ງຕ່ອຮູ້ຮຽນນຸ້ມ ນາຕຣາ ៤៧

៣. ຄົດໝາຍເລີດດຳທີ່ ៤៥៤០/២៥៥៣ ກອງທຸນຮົມແກມມ່າແກປປິຕອດ ໂຈກໍ ບຣິຍັກ ໂໂຍຕ໏
ສະບູລີ (៩៩៨) ຜູ້ຈຳນ່າຍໂຕໂຍຕ໏ ຈຳກັດ ທີ່ ១ ນາຍບູລູສົມ ບູລູວິສຸທີ່ ທີ່ ២ ນາຍພຣັຍ ບູລູວິສຸທີ່ ທີ່ ៣
ແລະ ນາຍສຸກິຈ ບູລູວິສຸທີ່ ທີ່ ៤ ຈຳເລີຍ ຄົດນີ້ຈຳເລີຍທັງສີເປັນຜູ້ຮ່ວມໂດຍແຍ້ງວ່າ ພະຣາຊກຳໜັດກາປົງປົງປະນົມສານັກເງິນ
ພ.ສ. ២៥៥០ ຂັດໜຶວແຍ້ງຕ່ອຮູ້ຮຽນນຸ້ມ ນາຕຣາ ២៦ ແລະ ນາຕຣາ ២៥

๔. คดีหมายเลขคดีที่ ๔๒๒๔/๒๕๔๓ กองทุนรวมบางกอกแคนปิคอล โจทก์ บริษัท สลิง และลวดเกลียว จำกัด ที่ ๑ บริษัท พญาเมืองรายคันทรีคลับ จำกัด ที่ ๒ บริษัท คิโต้ (ไทย) จำกัด ที่ ๓ นายสมบูรณ์ สุริยบูรพกุล ที่ ๔ และนายบันฑิต สุริยบูรพกุล ที่ ๕ จำเลย คดีนี้จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๔ เป็นผู้ร้องโต้แจ้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ

๕. คดีหมายเลขคดีที่ ๖๔๕/๒๕๔๕ กองทุนรวมไทยรีสตรัคเจอร์ โจทก์ นางเอริน รักตะกนิยส์ ที่ ๑ และนายกิตติชัย รักตะกนิยส์ ที่ ๒ จำเลย คดีนี้จำเลยทั้งสองเป็นผู้ร้องโต้แจ้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงินทั้งสองฉบับ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๕ และมาตรา ๕๐

๖. คดีหมายเลขคดีที่ ๘๑๙/๒๕๔๕ กองทุนรวมแกรมม่าแคนปิคอล โจทก์ บริษัท ยงอ้วหดี จำกัด ที่ ๑ และนายบัญชา ตั้งวรรัตน์ ที่ ๒ จำเลย คดีนี้จำเลยที่ ๒ เป็นผู้ร้องโต้แจ้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕

๗. คดีหมายเลขคดีที่ ๑๔๕๒/๒๕๔๕ กองทุนรวมไทยรีสตรัคเจอร์ โจทก์ นายพินจิ จันทวสุ จำเลย คดีนี้จำเลยเป็นผู้ร้องโต้แจ้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ มาตรา ๓๐ และมาตรา ๔๙

๘. คดีหมายเลขคดีที่ ๓๖๘๕/๒๕๔๕ บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ เกียรตินาคิน จำกัด (มหาชน) โจทก์ นางรัชนี ซอโสตถิกุล ที่ ๑ และนายเกริกชัย ซอโสตถิกุล ที่ ๒ จำเลย คดีนี้จำเลยทั้งสองเป็นผู้ร้องโต้แจ้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ มาตรา ๓๐ และมาตรา ๔๙

ศาลแพ่งส่งคำโต้แจ้งของจำเลยซึ่งเป็นผู้ร้อง จำนวน ๑ คำร้อง คือ คดีหมายเลขคดีที่ ๘๓๐๔/๒๕๔๓ กองทุนรวมแกรมม่าแคนปิคอล โจทก์ นายมนตรี เอกринทรากุล จำเลย คดีนี้จำเลยเป็นผู้ร้องโต้แจ้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงินทั้งสองฉบับ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕

ศาลจังหวัดสมุทรสาครส่งคำโต้แจ้งของจำเลยซึ่งเป็นผู้ร้อง จำนวน ๑ คำร้อง คือ คดีหมายเลขแดงที่ ๑๑๔๗/๒๕๔๕ กองทุนรวมแกรมม่าแคนปิคอล โจทก์ นางสาวเพียงใจ ชื่นชูผล ที่ ๑ นายบุญรุ่งแสงรัตนกุล ที่ ๒ จำเลย คดีนี้จำเลยที่ ๑ เป็นผู้ร้องโต้แจ้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงินทั้งสองฉบับ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕

คำร้องที่ ๑๐ คำร้อง ที่ศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ศาลแพ่ง และศาลจังหวัดสมุทรสาคร ส่งให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาในจันทร์ข้อเท็จจริงท่านองเดียวกัน สรุปว่า โจทก์เป็นผู้ซื้อสินทรัพย์สินเชื่อธุรกิจ

รวมทั้งลิทธิเรียกร้องของบริษัทเงินทุนหรือบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ที่ถูกกระงับการดำเนินกิจกรรมตามคำสั่งของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ซึ่งเป็นเจ้าหนี้เดิมของจำเลย จากการดำเนินการเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ปรส.) ซึ่งเป็นผู้ดำเนินการขายทรัพย์สินเพื่อการชำระบัญชีของบริษัทเงินทุนหรือบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ดังกล่าว โดยอาศัยอำนาจตามพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ ต่อมาโจทก์ได้มีหนังสือบอกกล่าวการรับโอนสิทธิเรียกร้องในหนี้สินของจำเลยจากบริษัทเงินทุนหรือบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ดังกล่าว และทางสามไปยังจำเลยให้ชำระหนี้ภายในการกำหนด ครบกำหนดแล้วจำเลยไม่ชำระหนี้ โจทก์จึงฟ้องให้จำเลยชำระหนี้

จำเลยให้การโดยไม่ได้แต่งและขอให้ศาลส่งความเห็นให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาในวินิจฉัยสรุปว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ ปรส. ขยายมูลหนี้ของบริษัทเงินทุนหรือบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ซึ่งเป็นเจ้าหนี้เดิมของจำเลยให้แก่โจทก์ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ โดยคำร้องทั้ง ๑๐ คำร้องไม่ได้ระบุบทบัญญัติมาตราใดของพระราชกำหนดดังกล่าว ที่อ้างว่าขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ

ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาแล้ว เห็นว่า คำร้องทั้ง ๑๐ คำร้อง มีประเด็นที่ต้องพิจารณาในวินิจฉัยเป็นอย่างเดียวกัน จึงให้รวมพิจารณาเข้าด้วยกัน

คำร้องทั้ง ๑๐ คำร้อง ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ จึงมีประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นว่า คำร้องทั้ง ๑๐ คำร้องดังกล่าว ที่ไม่ได้ระบุมาตราของพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงินฯ ว่าขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญนั้น เป็นไปตามหลักเกณฑ์ของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ หรือไม่

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ในการที่ศาลจะใช้บบทบัญญัติแห่งกฎหมายบังคับแก่คดีใด ถ้าศาลเห็นเองหรือคู่ความโดยไม่ได้แต่งว่าบบทบัญญัติแห่งกฎหมายนั้นต้องด้วยบทบัญญัติ มาตรา ๖ และยังไม่มีวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญในส่วนที่เกี่ยวกับบทบัญญัตินั้น ให้ศาลออกพิจารณาพิพากษากดีไว้ชั่วคราว และส่งความเห็นเข่นว่าด้วยมาตรการเพื่อศาลรัฐธรรมนูญจะได้พิจารณาในวินิจฉัย”

พิจารณาแล้วเห็นว่า การโดยไม่ได้แต่งว่าบบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ศาลจะใช้บังคับแก่คดี ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ อันต้องด้วยบทบัญญัติมาตรา ๖ และขอให้ศาลส่งความเห็นให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาในวินิจฉัย ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ วรรคหนึ่ง นั้น จะต้องระบุว่า บทบัญญัติมาตราใดของกฎหมาย ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญมาตราใด ตามคำร้องทั้ง ๑๐ คำร้อง ผู้ร้องอ้างเพียงว่า พระราช

กำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน ๑ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญมาตราต่างๆ โดยไม่ระบุว่าบันทบัญชีติ มาตราระดับของพระราชนำกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน ๑ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญอันต้องด้วย รัฐธรรมนูญ มาตรา ๖ และคำร้องดังกล่าวไม่มีข้อความชัดเจนพอที่ทำให้เข้าใจได้ว่าบันทบัญชีติมาตราใด ของพระราชนำกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน ๑ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญคำร้องทั้ง ๑๐ คำร้อง ไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ศาลรัฐธรรมนูญจึงให้ยกคำร้อง

นายอิสสระ นิติทันธ์ประภาศ

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ปฏิบัติหน้าที่
ประธานที่ประชุมคณะกรรมการศาลรัฐธรรมนูญ

นายกรະเมล ทองธรรมชาติ

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

นายจุ่มพล ณ สงขลา

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

พโล กุล อติเรก

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

นายปรีชา เนติโนวัฒน์

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

นายผัน จันทรปาน

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

นายมงคล สารภีน

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

นายศักดิ์ เตชะชาญ

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

นายสุจิต บุญบางกอก

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

นายสุจินดา ยงสุนทร

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ເລີ່ມ ເຮັດ ຕອນທີ່ ๖๓ ກ

หน້າ ၃၄
ราชກິຈຈານບໍລິສັດ

ຂ ກຽມງານ ແກ້ວມະນຸຍາ

นายສຸວິທຍ໌ ປິරພຍ໌

ຕຸລາການຄາລຮູ້ຮຽມນູ້ມູນ

นายອນນັຕ໌ ເກຖວງສີ

ຕຸລາການຄາລຮູ້ຮຽມນູ້ມູນ

นายອມຮ ຮັກຢາສັດຍ໌

ຕຸລາການຄາລຮູ້ຮຽມນູ້ມູນ

นายອຸຮະ ທັງອົມກລາງ

ຕຸລາການຄາລຮູ້ຮຽມນູ້ມູນ

คำวินิจฉัยของ ศาสตราจารย์ ดร.อิสสระ นิติทัณฑ์ประภาศ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ที่ ๔๐ - ๔๕/๒๕๖๕

วันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๖๕

เรื่อง การวินิจฉัยว่าพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๖๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ หรือไม่

ศาลยุติธรรมส่งความเห็นของคู่ความในคดีแพ่งซึ่งโต้แย้งว่า บทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ศาลจะใช้บังคับแก่คดีขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาในวินิจฉัยตามมาตรา ๒๖๔ ของรัฐธรรมนูญ รวม ๑๐ คดี ดังจะกล่าวต่อไปนี้

๑. ศาลแพ่งกรุงเทพใต้ส่งความเห็นของจำเลยในคดีต่างๆ รวม ๘ คดี ซึ่งโต้แย้งว่าบทบัญญัติของพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๖๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ดังนี้

๑.๑ ในคดีหมายเลขดำที่ ย. ๑๕๒๕/๒๕๖๓ กองทุนรวมโกลบอลไทย พรีอพเพอร์ตี้ โจทก์ นางกัลยาณี กรณัสมนติ จำเลย ผู้ร้อง (จำเลย) โต้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๖๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕

๑.๒ ในคดีหมายเลขดำที่ ๓๖๔๗/๒๕๖๓ กองทุนรวมแกรมม่าแคปปิตอล โจทก์ นายฉัตรชัย ตรีอรณูรณ์ จำเลย ผู้ร้อง (จำเลย) โต้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงินทั้งสองฉบับดังกล่าวใน ๑.๑ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๘๗

๑.๓ ในคดีหมายเลขดำที่ ๔๔๔๐/๒๕๖๓ กองทุนรวมแกรมม่าแคปปิตอล โจทก์ บริษัท โตโยต้าสารบุรี (๑๙๘๕) ผู้จำหน่ายโตโยต้า จำกัด ที่ ๑ นายบุญสม บุญวิสุทธิ์ ที่ ๒ นายพรชัย บุญวิสุทธิ์ ที่ ๓ และนายสุกิจ บุญวิสุทธิ์ ที่ ๔ จำเลย ผู้ร้อง (จำเลยทั้งสี่) โต้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๖๐ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ และมาตรา ๒๕

๑.๔ ในคดีหมายเลขดำที่ ๕๒๒๔/๒๕๕๓ กองทุนรวมบางกอกแคนป์ปิดอุด โจทก์ บริษัท สลิงและลวดเกลียว จำกัด ที่ ๑ บริษัท พญาเมืองรายคันทรีคลับ จำกัด ที่ ๒ บริษัท คิโต้ (ไทย) จำกัด ที่ ๓ นายสมบูรณ์ สุริยบูรพกุล ที่ ๔ และนายบันฑิต สุริยบูรพกุล ที่ ๕ จำเลย ผู้ร้อง (จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๔) โต้แจ้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ

๑.๕ ในคดีหมายเลขดำที่ ๖๔๔/๒๕๕๔ กองทุนรวมไทยรีสตรัคเจอริง โจทก์ นางเอริน รักตะกนิยส์ ที่ ๑ และนายกิตติชัย รักตะกนิยส์ ที่ ๒ จำเลย ผู้ร้อง (จำเลยที่ ๒) โต้แจ้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงินทั้งสองฉบับดังกล่าวในข้อ ๑.๑ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๕ และมาตรา ๕๐

๑.๖ ในคดีหมายเลขดำที่ ๘๑๙/๒๕๕๔ กองทุนรวมแกรมม่าแคนป์ปิดอุด โจทก์ บริษัท ยงอ้วนหลี จำกัด ที่ ๑ และนายบัญชา ตั้งวรรัตน์ ที่ ๒ จำเลย ผู้ร้อง (จำเลยที่ ๒) โต้แจ้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕

๑.๗ ในคดีหมายเลขดำที่ ๑๔๕๒/๒๕๕๔ กองทุนรวมไทยรีสตรัคเจอริง โจทก์ นายพินิจ จันทวสุ จำเลย ผู้ร้อง (จำเลย) โต้แจ้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ มาตรา ๓๐ และมาตรา ๔๙

๑.๘ ในคดีหมายเลขดำที่ ๓๖๘๕/๒๕๕๔ บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ เกียรตินาคิน จำกัด (มหาชน) โจทก์ นางรัชนี ซอโสตถิกุล ที่ ๑ และนายเกริกชัย ซอโสตถิกุล ที่ ๒ จำเลย ผู้ร้อง (จำเลยทั้งสอง) โต้แจ้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ มาตรา ๓๐ และมาตรา ๔๙

๒. ศาลแพ่งส่งความเห็นของจำเลยในคดีหมายเลขดำที่ ๘๓๐๔/๒๕๕๓ กองทุนรวม แกรมม่าแคนป์ปิดอุด โจทก์ นายมนตรี เอกกรินทรากุล จำเลย ซึ่งโต้แจ้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงินทั้งสองฉบับดังกล่าวใน ๑.๑ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕

๓. ศาลมีคำวินิจฉัยว่า สำหรับคดีหมายเลขดำที่ ๑๑๔๗/๒๕๕๔ กองทุนรวมแกรมม่าแคนป์ปิดอุด โจทก์ นางสาวเพียงใจ ชื่นชูผล ที่ ๑ นายบุญ รุ่งแสงรัตนกุล ที่ ๒ จำเลย ซึ่งโต้แจ้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงินทั้งสองฉบับดังกล่าวใน ๑.๑ ขัดหรือแย้งต่อมาตรา ๒๕

โดยที่ประเทศไทยมีพระราชบัญญัติไว้ในคดีต่างๆ ดังกล่าวข้างต้นขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยเป็นประเต็น อายุ่งเดียวกันคือ พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ และพระราชกำหนด การปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญหรือไม่ ดังนั้น จึงเห็นสมควรพิจารณาเรื่องตามคำร้องทั้งสิบเรื่องนั้นรวมกัน

ในเบื้องต้น จะพิจารณาว่า ศาลรัฐธรรมนูญจะรับคำร้องดังกล่าวไว้พิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ วรรคหนึ่ง ได้หรือไม่

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ในการที่ศาลจะใช้บทบัญญัติแห่งกฎหมาย บังคับแก่คดีใด ถ้าศาลเห็นเอօงหรือคู่ความโต้แย้งว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายนั้นต้องด้วยบทบัญญัติ มาตรา ๖ และยังไม่มีคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญในส่วนที่เกี่ยวกับบทบัญญัตินั้น ให้ศาลรอบการพิจารณาพิพากษากดีไว้ชั่วคราว และส่งความเห็นเช่นว่านั้นตามทางการเพื่อศาลมีอำนาจจัดการได้ พิจารณาวินิจฉัย”

มาตรา ๖ ของรัฐธรรมนูญ บัญญัติว่า “รัฐธรรมนูญเป็นกฎหมายสูงสุดของประเทศไทย บทบัญญัติใดของกฎหมาย กฎ หรือข้อบังคับ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญนี้ บทบัญญัตินั้นเป็น อันใช้บังคับไม่ได้”

เมื่อพิจารณาบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ ประกอบมาตรา ๖ จะเห็นได้ว่า การเสนอเรื่องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อพิจารณาวินิจฉัยตามมาตรา ๒๖๔ ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ ดังนี้

- (๑) เป็นกรณีที่ศาลจะใช้บทบัญญัติแห่งกฎหมายได้บังคับแก่คดีที่กำลังพิจารณาอยู่
- (๒) ศาลเห็นเอօงหรือคู่ความโต้แย้งว่า บทบัญญัติแห่งกฎหมายนั้นต้องด้วยมาตรา ๖ คือขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ และ

(๓) ยังไม่มีคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญในส่วนที่เกี่ยวกับบทบัญญัตินั้น อนึ่ง ตามนัยของหลักเกณฑ์ตาม (๑) และ (๒) ดังกล่าวข้างต้น การโต้แย้งว่าบทบัญญัติ ของกฎหมายได้ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ผู้ร้องจะต้องระบุว่า บทบัญญัติของกฎหมายใดมาตราใด ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญมาตราใดด้วย

โดยที่ผู้ร้องไม่ได้ระบุว่า บทบัญญัติมาตราใดของพระราชกำหนดทั้งสองฉบับดังกล่าว ขัดหรือ แย้งต่อรัฐธรรมนูญมาตราใด และไม่มีข้อความใดๆ ในคำร้องที่ทำให้เข้าใจได้ว่าผู้ร้องเห็นว่ามาตราใด ของพระราชกำหนดฯ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ดังนั้น ข้อโต้แย้งของผู้ร้องจึงไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ ที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔

ด้วยเหตุนี้ จึงวินิจฉัยให้ยกคำร้อง

ศาสตราจารย์ ดร.อิสสระ นิติทัณฑ์ประภาศ

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ຄໍາວິນิຈພື້ນຂອງ ຄາສຕຽງຈາກຍົດ ດຣ.ກະຮະມລ ຖອນຮຽມຫາດີ ຕຸລາກາຮ່າວັນຮຽມນູ້ມູນ

ທີ່ ៤០ - ៤៥/២៥៥៥

ວັນທີ ២៣ ພຸດສະພາກຍານ ២៥៥៥

ເຮືອງ ພະຣາຊກໍາໜົດກາຮປົງປະນົມສານບັນກາຮເງິນ ພ.ສ. ២៥៥០ ແລະ ພະຣາຊກໍາໜົດກາຮປົງປະນົມສານບັນກາຮເງິນ (ລັບນີ້ ២) ພ.ສ. ២៥៥១ ຂັດຫົວແຍ້ງຕ່ອຮຽມນູ້ມູນ ຮົ້ວ່າໄມ່

ສາລແພ່ງກຽງເທິດ ສາລແພ່ງ ແລະ ສາລຈັງຫວັດສຸມຫຼາຍສາຄຣ ສັ່ງຄຳໂຕແຍ້ງຂອງຈຳເລີຍໜຶ່ງເປັນຜູ້ຮ່ວງ
ຮ່ວມ ១០ ກໍາຮ່ວງ ເພື່ອຂອ້າໃຫ້ສາລຮຽມນູ້ມູນພິຈາລາວນິຈພື້ນ ພະຣາຊກໍາໜົດກາຮປົງປະນົມສານບັນກາຮເງິນ
ພ.ສ. ២៥៥០ ແລະ ພະຣາຊກໍາໜົດກາຮປົງປະນົມສານບັນກາຮເງິນ (ລັບນີ້ ២) ພ.ສ. ២៥៥១
ຂັດຫົວແຍ້ງຕ່ອຮຽມນູ້ມູນ ຮົ້ວ່າໄມ່

ໃນຈຳນວນກໍາຮ່ວງ ១០ ກໍາຮ່ວງນີ້ ປຽກງວ່າ ສາລແພ່ງກຽງເທິດສັ່ງຄຳໂຕແຍ້ງຂອງຈຳເລີຍໜຶ່ງເປັນ
ຜູ້ຮ່ວງ ຈຳນວນ ៨ ກໍາຮ່ວງ ດັ່ງນີ້

១. ຄົດໝາຍເລີດດຳທີ່ ຍ. ៩៧៩៥/២៥៥៣ ກອງທຸນຮົມໂກລນອລໄທ ພັບປະເທດ ໂຈກໍ ນາງກໍລາຍືນ
ກຣຣົມສົມບັດ ຈຳເລີຍ ຄົດນີ້ຈຳເລີຍເປັນຜູ້ຮ່ວງໂຕແຍ້ງວ່າ ພະຣາຊກໍາໜົດກາຮປົງປະນົມສານບັນກາຮເງິນ
ພ.ສ. ២៥៥០ ແລະ ພະຣາຊກໍາໜົດກາຮປົງປະນົມສານບັນກາຮເງິນ (ລັບນີ້ ២) ພ.ສ. ២៥៥១ ຂັດຫົວ
ແຍ້ງຕ່ອຮຽມນູ້ມູນ ມາດຮາ ៤៥

២. ຄົດໝາຍເລີດດຳທີ່ ៣៦៥៣/២៥៥៣ ກອງທຸນຮົມແກນມ່າແຄປປິຕອລ ໂຈກໍ ນາຍຈັດຮ້າຍ
ຕີອ່ອຮົມບູຮົນ ຈຳເລີຍ ຄົດນີ້ຈຳເລີຍເປັນຜູ້ຮ່ວງໂຕແຍ້ງວ່າ ພະຣາຊກໍາໜົດກາຮປົງປະນົມສານບັນກາຮເງິນ
ທີ່ສອງລັບນີ້ ຂັດຫົວແຍ້ງຕ່ອຮຽມນູ້ມູນ ມາດຮາ ៤៥

៣. ຄົດໝາຍເລີດດຳທີ່ ៤៥៥០/២៥៥៣ ກອງທຸນຮົມແກນມ່າແຄປປິຕອລ ໂຈກໍ ບຣິ່ນ
ໂຕໂພຕ້າສະບູຮີ (៩៨៥) ຜູ້ຈຳນວນໂຕໂພຕ້າ ຈຳກັດ ທີ່ ១ ນາຍບູລູສົມ ບູລູວິສຸກີ່ ທີ່ ២ ນາຍພຣ້ຍ
ບູລູວິສຸກີ່ ທີ່ ៣ ແລະ ນາຍສຸກິຈ ບູລູວິສຸກີ່ ທີ່ ៤ ຈຳເລີຍ ຄົດນີ້ຈຳເລີຍທັງສີເປັນຜູ້ຮ່ວງໂຕແຍ້ງວ່າ ພະຣາຊ
ກໍາໜົດກາຮປົງປະນົມສານບັນກາຮເງິນ ພ.ສ. ២៥៥០ ຂັດຫົວແຍ້ງຕ່ອຮຽມນູ້ມູນ ມາດຮາ ៤៥ ແລະ
ມາດຮາ ៤៥

៤. ຄົດໝາຍເລີດດຳທີ່ ៥២២៥/២៥៥៣ ກອງທຸນຮົມບາງກອກແຄປປິຕອລ ໂຈກໍ ບຣິ່ນ
ສລິງແລະ ລວດເກລື້ອວ ຈຳກັດ ທີ່ ១ ບຣິ່ນ ພຸ້ມເມັງຮາຍຄັນທີ່ກັບນັ້ນ ຈຳກັດ ທີ່ ២ ບຣິ່ນ ຄືໂຕໍ່ (ໄທຍ)

จำกัด ที่ ๓ นายสมบูรณ์ สุริยบูรพาภูล ที่ ๔ และนายบัณฑิต สุริยบูรพาภูล ที่ ๕ จำเลย คดีนี้จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๔ เป็นผู้ร้องโต้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ ขัดหรือ แย้งต่อรัฐธรรมนูญ

๕. คดีหมายเลขดำที่ ๖๔๔/๒๕๔๕ กองทุนรวมไทยรีสตรัคเจอริง โจทก์ นางเอริน รักตะกนิษฐ์ ที่ ๑ และนายกิตติชัย รักตะกนิษฐ์ ที่ ๒ จำเลย คดีนี้จำเลยทั้งสองเป็นผู้ร้องโต้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงินทั้งสองฉบับ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ และ มาตรา ๕๐

๖. คดีหมายเลขดำที่ ๘๑๙/๒๕๔๕ กองทุนรวมแคนม่าแคปปิตอล โจทก์ บริษัท ยงหัวหลี จำกัด ที่ ๑ และนายบัญชา ตั้งวรรัตน์ ที่ ๒ จำเลย คดีนี้จำเลยที่ ๒ เป็นผู้ร้องโต้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕

๗. คดีหมายเลขดำที่ ๑๔๕๒/๒๕๔๕ กองทุนรวมไทยรีสตรัคเจอริง โจทก์ นายพินิจ จันทวสุ จำเลย คดีนี้จำเลยเป็นผู้ร้องโต้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ มาตรา ๓๐ และมาตรา ๔๙

๘. คดีหมายเลขดำที่ ๓๖๘/๒๕๔๕ บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ เกียรตินาคิน จำกัด (มหาชน) โจทก์ นางรัชนี ซอโสตถิกุล ที่ ๑ และนายเกริกชัย ซอโสตถิกุล ที่ ๒ จำเลย คดีนี้จำเลยทั้งสอง เป็นผู้ร้องโต้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ มาตรา ๓๐ และมาตรา ๔๙

ศาลแพ่งส่งคำโต้แย้งของจำเลยซึ่งเป็นผู้ร้อง จำนวน ๑ คำร้อง คือ คดีหมายเลขดำที่ ๘๓๐๔/๒๕๔๓ กองทุนรวมแคนม่าแคปปิตอล โจทก์ นายมนตรี เอกรินทรากุล จำเลย คดีนี้จำเลย เป็นผู้ร้องโต้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงินทั้งสองฉบับ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕

ศาลอ้างหวัดสมุทรสาครส่งคำโต้แย้งของจำเลยซึ่งเป็นผู้ร้อง จำนวน ๑ คำร้อง คือ คดีหมายเลขแดงที่ ๑๑๔๗/๒๕๔๕ กองทุนรวมแคนม่าแคปปิตอล โจทก์ นางสาวเพียงใจ ชื่นชูผล ที่ ๑ นายบุญ รุ่งแสงรัตนกุล ที่ ๒ คดีนี้จำเลยที่ ๑ เป็นผู้ร้องโต้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน ทั้งสองฉบับขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕

คำร้องทั้ง ๑๐ คำร้อง ที่ศาลอ้างแพ้กรุงเทพใต้ ศาลอ้างแพ่ง และศาลอ้างหวัดสมุทรสาคร ส่งให้ ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาในจดหมายนี้ข้อเท็จจริงท่านองเดียวกัน สรุปว่า โจทก์เป็นผู้ซื้อสินทรัพย์สินเชื่อ ธุรกิจรวมทั้งสิทธิเรียกร้องของบริษัทเงินทุนหรือบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ที่ถูกงับการดำเนินกิจการ

ตามคำสั่งของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ซึ่งเป็นเจ้าหนี้เดิมของจำเลย จากองค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ปรส.) ซึ่งเป็นผู้ดำเนินการขายทรัพย์สินเพื่อการชำระบัญชีของบริษัทเงินทุน หรือบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ดังกล่าว โดยอาศัยอำนาจตามพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ ต่อมาโจทก์ได้มีหนังสือบอกรอกร่วมโอนสิทธิเรียกร้องในหนี้สินของจำเลยจากบริษัทเงินทุน หรือบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ดังกล่าว และทางตามไปยังจำเลยให้ชำระหนี้ภายในกำหนด ครบกำหนดแล้วจำเลยไม่ชำระหนี้โจทก์จึงฟ้องให้จำเลยชำระหนี้

ข้อโต้แย้งของจำเลยแยกได้เป็น ๒ ประเด็น

ประเด็นที่หนึ่ง โต้แย้งว่าพวกเขามิได้เป็นลูกหนี้ของโจทก์และไม่เคยได้รับการบอกรอกร่วมเรื่องการโอนหนี้ให้เจ้าหนี้ใหม่เป็นหนังสือ ซึ่งต้องได้รับความยินยอมจากลูกหนี้ด้วย ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๓๐๖

ประเด็นที่สอง โต้แย้งว่าพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงินทั้งสองฉบับขัดกับรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ เพราะไม่ได้ระบุมาตราในรัฐธรรมนูญที่จำกัดสิทธิของจำเลย จำเลยจึงขอให้ศาลส่งความเห็นให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาในปัจจุบันว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ปรส. ขายบัญชีของบริษัทเงินทุน หรือบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ซึ่งเป็นเจ้าหนี้เดิมของจำเลยให้แก่โจทก์ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ โดยทุกคำร้องไม่ได้ระบุมาตราของพระราชกำหนดดังกล่าว ทั้งนี้บางคำร้องไม่ได้ระบุมาตราของรัฐธรรมนูญ บางคำร้องระบุมาตราต่างๆ ของรัฐธรรมนูญที่อ้างว่าพระราชกำหนดดังกล่าวขัดหรือแย้งด้วย

เนื่องจากคำร้องทั้ง ๑๐ คำร้อง มีประเด็นเบื้องต้นที่ต้องพิจารณาในเบื้องต้นที่ต้องพิจารณาในเบื้องต้นที่ต้องพิจารณาในเบื้องต้นคือว่า ศาลรัฐธรรมนูญจะรับคำร้องทั้ง ๑๐ คำร้องดังกล่าวที่ไม่ได้ระบุมาตราของพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงินฯ ว่าขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญไว้พิจารณาในเบื้องต้นตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ หรือไม่

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ในการที่ศาลจะใช้บทบัญญัติแห่งกฎหมายบังคับแก่คดีใด ถ้าศาลเห็นเองหรือคู่ความโดยแย้งว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายนั้นต้องด้วยบทบัญญัติ มาตรา ๖ และยังไม่มีคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญในส่วนที่เกี่ยวกับบทบัญญัตินั้น ให้ศาลออกพิจารณาพิพากษาก็ได้” ซึ่คราว และส่งความเห็นเช่นว่านั้นตามทางการเพื่อศาลมีอำนาจตัดสินใจได้พิจารณาในเบื้องต้น”

ພິຈາລະນາແລ້ວເຫັນວ່າ ກາຣໂຕ້ແຢ້ງວ່າບໍນທບໍລຸດີແຫ່ງກູ້ໝາຍທີ່ສາລະໃຊ້ບັນກັບແກ່ຄືບັດຫົວແຍ້ງຕ່ອງຮູ້ຮຽມນຸ້ມ ແລະຂອໃຫ້ສາລສ່າງຄວາມເຫັນໃຫ້ສາລຮູ້ຮຽມນຸ້ມພິຈາລະວິນິຈນັຍ ຕາມຮູ້ຮຽມນຸ້ມມາຕາຣາ ໨໬໤ ວຣຄ໌ທີ່ນີ້ ນັ້ນ ຈະຕ້ອງຮະບູໃຫ້ສັດເຈນວ່າມາຕາຣາໄດ້ຂອງກູ້ໝາຍ ຂັດຫົວແຍ້ງຕ່ອງຮູ້ຮຽມນຸ້ມເພຣະຄໍາວ່າ “ບໍນທບໍລຸດີແຫ່ງກູ້ໝາຍໄດ້ຂັດຫົວແຍ້ງຕ່ອງຮູ້ຮຽມນຸ້ມ ຕາມຮູ້ຮຽມນຸ້ມ ມາຕາຣາ ໨໬໤ ວຣຄ໌ທີ່ນີ້ ອັນຕ້ອງດ້ວຍບໍນທບໍລຸດີມາຕາຣາ ໬ ຈະຕ້ອງຮະບູໃຫ້ສັດເຈນວ່າ ບໍນທບໍລຸດີມາຕາຣາໄດ້ຂອງກູ້ໝາຍນີ້ ຂັດຫົວແຍ້ງຕ່ອງຮູ້ຮຽມນຸ້ມມາຕາຣາໄດ້ ຕາມຄໍາຮ້ອງທັງ ០៩ ຄໍາຮ້ອງ ຜູ້ຮ້ອງອ້າງເພີ່ມວ່າ ພຣະຈາກໍາໜດກາປົງປົງປະບານນກາຣເງິນ ។ ຂັດຫົວແຍ້ງຕ່ອງຮູ້ຮຽມນຸ້ມມາຕາຣາຕ່າງໆ ໂດຍໄໝຮະບູໃຫ້ສັດເຈນວ່າ ບໍນທບໍລຸດີມາຕາຣາໄດ້ຂອງພຣະຈາກໍາໜດກາປົງປົງປະບານນກາຣເງິນ ។ ຂັດຫົວແຍ້ງຕ່ອງຮູ້ຮຽມນຸ້ມ ອັນຕ້ອງດ້ວຍຮູ້ຮຽມນຸ້ມ ມາຕາຣາ ໬ ຄໍາຮ້ອງທັງ ០៩ ຄໍາຮ້ອງດັ່ງກ່າວໄນ້ໄດ້ເປັນກາຣໂຕ້ແຢ້ງວ່າບໍນທບໍລຸດີແຫ່ງພຣະຈາກໍາໜດກາປົງປົງປະບານນກາຣເງິນ ។ ຂັດຫົວແຍ້ງຕ່ອງຮູ້ຮຽມນຸ້ມ ແຕ່ມີລັກຂະນະເປັນກາຣໂຕ້ແຢ້ງວ່າ ພຣະຈາກໍາໜດກາປົງປົງປະບານນກາຣເງິນ ។ ເກືອບທັງຈົບບັນຂັດຫົວແຍ້ງຕ່ອງຮູ້ຮຽມນຸ້ມ ທຶ່ງຜູ້ຮ້ອງໄນ້ມີອຳນາຈໃຫ້ຮູ້ຮຽມນຸ້ມ ມາຕາຣາ ໨໬໤ ຢື່ນຄໍາຮ້ອງດັ່ງກ່າວມາຍັງສາລຮູ້ຮຽມນຸ້ມໄດ້ ເນື່ອຈາກບັນຕອນໃນກາຣໂຕ້ແຢ້ງວ່າ ພຣະຈາກໍາໜດ ។ ດັ່ງກ່າວຂັດຫົວແຍ້ງຕ່ອງຮູ້ຮຽມນຸ້ມ ເປັນອຳນາຈຂອງສາມາຊີກສກາຜູ້ແທນຮາມຫຼຸກຫົວໜ້າສາມາຊີກຫຼຸກສກາຕາມຮູ້ຮຽມນຸ້ມ ມາຕາຣາ ໨໭໬ ເຖິ່ນນັ້ນ

ອາສັຍແຫຼຸຜລດັ່ງກ່າວຂ້າງຕົ້ນ ຈຶ່ງວິນິຈນັຍໃຫ້ກໍາຮ້ອງ

ສາສຕາຈາරຍ් ດຣ.ກະຮະມດ ຖອງຮຽມຈາດි

ຕຸລາກາຮສາລຮູ້ຮຽມນຸ້ມ

คำวินิจฉัยของ นายจุ่มพล ณ สงขลา ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ที่ ๔๐ - ๔๕/๒๕๔๔

วันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๔๔

เรื่อง พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ หรือไม่

ศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ศาลแพ่ง และศาลจังหวัดสมุทรสาคร ส่งคำตัดสินให้เป็นผู้ร้องรวม ๑๐ คำร้อง เพื่อขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ หรือไม่ ดังนี้

ศาลแพ่งกรุงเทพใต้ส่งคำตัดสินให้เป็นผู้ร้อง จำนวน ๘ คำร้อง คือ

๑. คดีหมายเลขดำที่ ย. ๔๒๕/๒๕๔๓ กองทุนรวมโกลบอลไทย พร็อพเพอร์ตี้ โจทก์ นางกัลยาณี กรณัสมนตติ จำเลย คดีนี้จำเลยเป็นผู้ร้องโดยแย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงินทั้งสองฉบับ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕

๒. คดีหมายเลขดำที่ ๓๖๔๗/๒๕๔๓ กองทุนรวมแกรมม่าแคปปิตอล โจทก์ นายฉัตรชัย ตรีอรรถบูรณ์ จำเลย คดีนี้จำเลยเป็นผู้ร้องโดยแย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงินทั้งสองฉบับ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๘๙

๓. คดีหมายเลขดำที่ ๔๔๔๐/๒๕๔๓ กองทุนรวมแกรมม่าแคปปิตอล โจทก์ บริษัท โตโยต้าสาระบุรี (๑๗๙๕) ผู้กำหนดรายได้โตโยต้า จำกัด ที่ ๑ นายบุญสม บุญวิสุทธิ์ ที่ ๒ นายพรชัย บุญวิสุทธิ์ ที่ ๓ และนายสุกิจ บุญวิสุทธิ์ ที่ ๔ จำเลย คดีนี้จำเลยทั้งสี่เป็นผู้ร้องโดยแย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ และ มาตรา ๒๕

๔. คดีหมายเลขดำที่ ๕๒๒๔/๒๕๔๓ กองทุนรวมบางกอกแคปปิตอล โจทก์ บริษัท สลิงและลวดเกลียว จำกัด ที่ ๑ บริษัท พญาเมืองรายคันทรีคลับ จำกัด ที่ ๒ บริษัท คิโต้ (ไทย) จำกัด ที่ ๓ นายสมบูรณ์ สุริยบูรพาภูล ที่ ๔ และนายบัณฑิต สุริยบูรพาภูล ที่ ๕ จำเลย คดีนี้ จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๔ เป็นผู้ร้องโดยแย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ

៥. ຄົດໝາຍເລີ່ມທີ່ ໬ແຮ/ແ້າວຸ້າ ກອງທຸນຮົມໄທຢີສຕຣັກເຈອວິງ ໂຈຖກໍ ນາງເຂົ້າວິນ ຮັກຕະກິນິຍົງ
ທີ່ ១ ແລະ ນາງກິດຕິຫຍໍ ຮັກຕະກິນິຍົງ ທີ່ ២ ຈໍາເລີຍ ຄົດນີ້ຈໍາເລີຍທັງສອງເປັນຜູ້ຮອງໂຕແຍ້ງວ່າ ພຣະ
ກໍາທັນດາການປົງປົງປະບັນດາບັນການເງິນທັງສອງຈົນນັ້ນ ບັດທີ່ອແຍ້ງຕ່ອງຮູ້ຮຽນນູ້ໝູ້ ມາຕາຣາ ២៦ ມາຕາຣາ ២៥
ແລະ ມາຕາຣາ ៥០

៦. ຄົດໝາຍເລີ່ມທີ່ ៨១៨/ແ້າວຸ້າ ກອງທຸນຮົມແກນມ່າແຄປປິຕອດ ໂຈຖກໍ ບຣິຍັກ ຍັງຂ້ວຍເລື້
ຈຳກັດ ທີ່ ១ ແລະ ນາງນັ້ນໝາ ຕັ້ງວຽກຕົນ ທີ່ ២ ຈໍາເລີຍ ຄົດນີ້ຈໍາເລີຍທີ່ ២ ເປັນຜູ້ຮອງໂຕແຍ້ງວ່າ ພຣະ
ກໍາທັນດາການປົງປົງປະບັນດາບັນການເງິນ ພ.ສ. ២៥៤០ ບັດທີ່ອແຍ້ງຕ່ອງຮູ້ຮຽນນູ້ໝູ້ ມາຕາຣາ ២៥

៧. ຄົດໝາຍເລີ່ມທີ່ ១៤៥២/ແ້າວຸ້າ ກອງທຸນຮົມໄທຢີສຕຣັກເຈອວິງ ໂຈຖກໍ ນາງພິນິຈ
ຈັກກວ່າສູ່ ຈໍາເລີຍ ຄົດນີ້ຈໍາເລີຍເປັນຜູ້ຮອງໂຕແຍ້ງວ່າ ພຣະກໍາທັນດາການປົງປົງປະບັນດາບັນການເງິນ ພ.ສ. ២៥៤០
ບັດທີ່ອແຍ້ງຕ່ອງຮູ້ຮຽນນູ້ໝູ້ ມາຕາຣາ ២៥ ມາຕາຣາ ៣០ ແລະ ມາຕາຣາ ៥៨

៨. ຄົດໝາຍເລີ່ມທີ່ ៣៦៥៩/ແ້າວຸ້າ ບຣິຍັກເງິນທຸນຫລັກທັກພົມ ເກີຍຕິນາຄິນ ຈຳກັດ (ມາຫານ)
ໂຈຖກໍ ນາງຮັນນີ້ ຊອໂສຕົດິກຸດ ທີ່ ១ ແລະ ນາງເກຣິກຫຍໍ ຊອໂສຕົດິກຸດ ທີ່ ២ ຈໍາເລີຍ ຄົດນີ້ຈໍາເລີຍທັງສອງ
ເປັນຜູ້ຮອງໂຕແຍ້ງວ່າ ພຣະກໍາທັນດາການປົງປົງປະບັນດາບັນການເງິນ ພ.ສ. ២៥៤០ ບັດທີ່ອແຍ້ງຕ່ອງຮູ້ຮຽນນູ້ໝູ້
ມາຕາຣາ ២៥ ມາຕາຣາ ៣០ ແລະ ມາຕາຣາ ៥៨

ສາລັບແພ່ງສ່າງຄໍາໂຕແຍ້ງຂອງຈໍາເລີຍໜຶ່ງເປັນຜູ້ຮອງ ຈຳນວນ ១ ຄໍາຮ້ອງ ອື່ນ ຄົດໝາຍເລີ່ມທີ່
៨៣០៥/ແ້າວຸ້າ ກອງທຸນຮົມແກນມ່າແຄປປິຕອດ ໂຈຖກໍ ນາງມනດີ ເອກຣິນທຣາກຸດ ຈໍາເລີຍ ຄົດນີ້ຈໍາເລີຍ
ເປັນຜູ້ຮອງໂຕແຍ້ງວ່າ ພຣະກໍາທັນດາການປົງປົງປະບັນດາບັນການເງິນທັງສອງຈົນນັ້ນ ບັດທີ່ອແຍ້ງຕ່ອງຮູ້ຮຽນນູ້ໝູ້
ມາຕາຣາ ២៥

ສາລັບຈຳກັດສ່າງຄໍາໂຕແຍ້ງຂອງຈໍາເລີຍໜຶ່ງເປັນຜູ້ຮອງ ຈຳນວນ ១ ຄໍາຮ້ອງ ອື່ນ ຄົດໝາຍເລີ່ມທີ່
១៤៥៧/ແ້າວຸ້າ ກອງທຸນຮົມແກນມ່າແຄປປິຕອດ ໂຈຖກໍ ນາງສາວເພີ່ມໃຈ ຂຶ່ນຫຼຸຜົດ ທີ່ ១ ນາງນູ້ໝູ້
ຮູ້ໝູ້ແສງວຽກຕົນ ທີ່ ២ ຈໍາເລີຍ ຄົດນີ້ຈໍາເລີຍທີ່ ១ ເປັນຜູ້ຮອງໂຕແຍ້ງວ່າ ພຣະກໍາທັນດາການປົງປົງປະບັນ
ດາບັນການເງິນທັງສອງຈົນນັ້ນ ບັດທີ່ອແຍ້ງຕ່ອງຮູ້ຮຽນນູ້ໝູ້ ມາຕາຣາ ២៥

ຄໍາຮ້ອງທັງສິນດັ່ງກ່າວມີຂໍ້ເທິງທີ່ຈະກຳນົດໃຫຍ່ກັນ ສຽບໄດ້ວ່າ ໂຈຖກໍເປັນຜູ້ຊື່ອສິນທັກພົມສິນເຊື່ອ¹
ຮູ້ກໍຈະຮົມທັງສິທີເຮີຍກໍຮົອງຂອງບຣິຍັກເງິນທຸນຫຸ້ນຫຸ້ນ ອື່ນບຣິຍັກເງິນທຸນຫລັກທັກພົມໜຶ່ງເປັນເຈົ້າຫຸ້ນໄດ້ມີຂອງຈໍາເລີຍ
ທີ່ຖຸກຮະບັນດາການດຳເນີນກິຈການຕາມຄໍາສັ່ງຂອງຮູ້ມູນຕີວ່າກະທຽບກະທຽບຄົງຄົງກໍາທັນດາການປົງປົງປະບັນ
ດາບັນການເງິນ (ປຣ.ສ.) ໜຶ່ງເປັນຜູ້ດຳເນີນກິຈການຂາຍທັກພົມສິນເພື່ອການຈໍາຮັບບຸນຊື່ອບຣິຍັກເງິນທຸນ
ຫຸ້ນຫຸ້ນຫລັກທັກພົມດັ່ງກ່າວ ໂດຍອາສັຍອໍານາຈຕາມພຣະກໍາທັນດາການປົງປົງປະບັນດາບັນການເງິນ
ພ.ສ. ២៥៤០ ແລະ ພຣະກໍາທັນດາການປົງປົງປະບັນດາບັນການເງິນ (ນັບທີ່ ២) ພ.ສ. ២៥៤១

ต่อมาก็ได้มีหนังสือของคณะกรรมการรับโอนสิทธิเรียกร้องในหนี้สินของจำเลยจากบริษัทเงินทุนหรือบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ดังกล่าว และทางตามไปยังจำเลยให้ชำระหนี้ภายในการกำหนด ครบกำหนดแล้ว จำเลยไม่ชำระหนี้โดยก็จึงฟ้องให้จำเลยชำระหนี้

จำเลยให้การโต้แย้งและขอให้ศาลส่งความเห็นให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาในวินิจฉัยสรุปว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ ปรส. ขยายมูลหนี้ของบริษัทเงินทุน หรือบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ซึ่งเป็นเจ้าหนี้เดิมของจำเลยให้แก่โดยก็ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ โดยคำร้องทั้งสิบ ไม่ได้ระบุข้อความหรือบทบัญญัติตามตราใดของพระราชกำหนดดังกล่าวซึ่งผู้ร้องอ้างว่า ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ

ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาแล้ว เห็นว่า คำร้องทั้งสิบ มีประเด็นเบื้องต้นที่ต้องพิจารณาในวินิจฉัย เป็นอย่างเดียวกัน จึงให้รวมพิจารณาเข้าด้วยกัน

พิเคราะห์แล้ว รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ บัญญัติว่า “ในการที่ศาลจะใช้บทบัญญัติแห่งกฎหมายบังคับแก่คดีใด ถ้าศาลเห็นเองหรือคู่ความโต้แย้งว่า บทบัญญัติแห่งกฎหมายนั้นด้อย仗 บทบัญญัติตามตรา ๖ และยังไม่มีคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญในส่วนที่เกี่ยวกับบทบัญญัตินั้น ให้ศาลรองการพิจารณาพิพากษากดีไว้ชั่วคราว และส่งความเห็นเช่นว่านั้นตามทางการเพื่อศาลมีอำนาจตามรัฐธรรมนูญ จะได้พิจารณาในวินิจฉัย” เห็นว่า คำร้องที่ศาลรัฐธรรมนูญจะมีอำนาจรับไว้พิจารณาในวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ นอกจากจะต้องเป็นเรื่องที่ขอให้พิจารณาในวินิจฉัยว่า บทบัญญัติของกฎหมายที่ศาลจะใช้บังคับแก่คดีขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญหรือไม่แล้ว เนื่องในที่สำคัญอีกประการหนึ่งก็คือในคำร้องจะต้องระบุให้ชัดแจ้งว่าบทบัญญัติของพระราชนบัญญัติ พระราชกำหนด หรือกฎหมายที่ออกโดยองค์กรฝ่ายนิติบัญญัติตามตราใดที่ศาลจะนำมาใช้บังคับแก่คู่ความหรือผู้ร้องในคดีนั้น และจะต้องระบุด้วยว่า บทบัญญัติตามนั้นๆ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญมาตราใดด้วย จึงจะเป็นคำร้องที่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ แต่คำร้องสิบจำนวนดังกล่าว ปรากฏข้อเท็จจริงว่ามิได้ระบุทมาตราของพระราชกำหนดที่อ้างว่าขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ซึ่งมิได้เป็นไปตามเงื่อนไขของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ ดังกล่าวข้างต้น จึงไม่ชอบที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับคำร้องดังกล่าวไว้พิจารณาในวินิจฉัย

อาศัยเหตุผลดังกล่าว จึงวินิจฉัยให้ยกคำร้องทั้งสิบของผู้ร้อง

นายจุ่มพล ณ สงขลา

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ຄໍາວິນิຈສະຍາ ພລໄກ ຈຸດ ອົດເຮັດ ຕຸລາກາຮ່າລວິຫຼວມນູ້ງ

ທີ່ ៤០ - ៤៤/២៥៥៥

ວັນທີ ២៧ ພຸສົກຈິກາຍນ ២៥៥៥

ເຮືອງ ພະຣາຊກໍາຫນດກາຮປົງປະນຸກສາບັນກາຮເງິນ ພ.ສ. ២៥៥០ ແລະ ພະຣາຊກໍາຫນດກາຮປົງປະນຸກສາບັນກາຮເງິນ (ລັບນີ້ ២) ພ.ສ. ២៥៥១ ຂັດທີ່ແຍ້ງຕ່ອງຮັບຮ່ວມນູ້ງ ທີ່ໄໝ

ສາລຸຕິຫຣົມ ສ່າງຄໍາໂຕ້ແຍ້ງຂອງຈໍາເລີຍໜຶ່ງເປັນຜູ້ຮ່ອງຮ່ວມ ១០ ຄໍາຮ້ອງ ຈາກສາລແພ່ງກຽງເທິ່ງ ៨ ຄໍາຮ້ອງ ແລະ ສາລແພ່ງ ១ ຄໍາຮ້ອງ ແລະ ສາລັ້ງຫວັດສມຸຫຣາສາກ ១ ຄໍາຮ້ອງ ເພື່ອຂອ່າໃຫ້ສາລຮັບຮ່ວມນູ້ງພິຈາຮາ ວິນິຈສະຍາ ພະຣາຊກໍາຫນດກາຮປົງປະນຸກສາບັນກາຮເງິນ ພ.ສ. ២៥៥០ ແລະ ພະຣາຊກໍາຫນດກາຮປົງປະນຸກສາບັນກາຮເງິນ (ລັບນີ້ ២) ພ.ສ. ២៥៥១ ຂັດທີ່ແຍ້ງຕ່ອງຮັບຮ່ວມນູ້ງ ທີ່ໄໝ

១. ສາລແພ່ງກຽງເທິ່ງ ຈຳນວນ ៨ ຄໍາຮ້ອງ ຄື່ອ

១.១ ຄົດໝາຍເລີບດຳທີ່ ຢ. ៩៩៩៥/២៥៥៣ ຮະຫວ່າງກອງທຸນຮົມໄກລບອລໄທ ພົມພເພວົ້ຕີ່ ໂຈກໍ ນາງກໍລຍານີ ກຣມສມບັດ ຈໍາເລີຍ ໂດຍຈໍາເລີຍໂຕ້ແຍ້ງວ່າ ພະຣາຊກໍາຫນດກາຮປົງປະນຸກສາບັນກາຮເງິນ ທັ້ງສອງລັບນີ້ ຂັດທີ່ແຍ້ງຕ່ອງຮັບຮ່ວມນູ້ງ ນາຕຣາ ២៥

១.២ ຄົດໝາຍເລີບດຳທີ່ ៣៦៥៥/២៥៥៣ ຮະຫວ່າງກອງທຸນຮົມແກມມ່າແກປປິຕອລ ໂຈກໍ ນາຍນັຕຣ້ຍ ຕົວຮຣນູຣົນີ ຈໍາເລີຍ ໂດຍຈໍາເລີຍໂຕ້ແຍ້ງວ່າ ພະຣາຊກໍາຫນດກາຮປົງປະນຸກສາບັນກາຮເງິນ ທັ້ງສອງລັບນີ້ ຂັດທີ່ແຍ້ງຕ່ອງຮັບຮ່ວມນູ້ງ ນາຕຣາ ៤៥

១.៣ ຄົດໝາຍເລີບດຳທີ່ ៥៥៥០/២៥៥៣ ຮະຫວ່າງກອງທຸນຮົມແກມມ່າແກປປິຕອລ ໂຈກໍ ບຣິໝາດ ໂຕໂຍຕ້າສະບູຮີ (៩៩៥) ຜູ້ຈໍາຫນ່າຍໂຕໂຍຕ້າ ຈຳກັດ ທີ່ ១ ນາຍນູ້ງສມ ນູ້ງວິສຸທີ່ ທີ່ ២ ນາຍພຣ້ຍ ນູ້ງວິສຸທີ່ ທີ່ ៣ ແລະ ນາຍສຸກິຈ ນູ້ງວິສຸທີ່ ທີ່ ៤ ຈໍາເລີຍ ໂດຍຈໍາເລີຍທັ້ງສີໂຕ້ແຍ້ງວ່າ ພະຣາຊກໍາຫນດກາຮປົງປະນຸກສາບັນກາຮເງິນ ພ.ສ. ២៥៥០ ຂັດທີ່ແຍ້ງຕ່ອງຮັບຮ່ວມນູ້ງ ນາຕຣາ ២៦ ແລະ ນາຕຣາ ២៥

១.៤ ຄົດໝາຍເລີບດຳທີ່ ៥៥៥៥/២៥៥៣ ຮະຫວ່າງກອງທຸນຮົມບາງກອກແກປປິຕອລ ໂຈກໍ ບຣິໝາດ ສລິງແລະ ລວດເກລື້ອງ ຈຳກັດ ທີ່ ១ ບຣິໝາດ ພູມເມີນຮາຍກັນທີ່ກັບລັບ ຈຳກັດ ທີ່ ២ ບຣິໝາດ ຄືໂຕ໌ (ໄທຍ) ຈຳກັດ ທີ່ ៣ ນາຍສມບູຮົນີ ສຸວິຍບູຮພຸກຸລ ທີ່ ៤ ແລະ ນາຍບັນທຶຕ ສຸວິຍບູຮພຸກຸລ ທີ່ ៥ ຈໍາເລີຍ ໂດຍຈໍາເລີຍທີ່ ១ ດົງທີ່ ៤ ໂຕ້ແຍ້ງວ່າ ພະຣາຊກໍາຫນດກາຮປົງປະນຸກສາບັນກາຮເງິນ ພ.ສ. ២៥៥០ ຂັດທີ່ແຍ້ງຕ່ອງຮັບຮ່ວມນູ້ງ

๑.๕ คดีหมายเลขคดีที่ ๖๔๕/๒๕๕๕ ระหว่างกองทุนรวมไทยรีสตรัคเจอริง โจทก์ นางเอริน รักตะกนิยฐ์ ที่ ๑ และนายกิตติชัย รักตะกนิยฐ์ ที่ ๒ จำเลย โดยจำเลยทั้งสองได้แย้งว่า พระราชนำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงินทั้งสองฉบับ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๕ และมาตรา ๕๐

๑.๖ คดีหมายเลขคดีที่ ๘๑๙/๒๕๕๕ ระหว่างกองทุนรวมแคมป์ปิคอล โจทก์ บริษัท ยงอ้วหดี จำกัด ที่ ๑ และนายบัญชา ตั้งวรรัตน์ ที่ ๒ จำเลย โดยจำเลยที่ ๒ ได้แย้งว่า พระราชนำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕

๑.๗ คดีหมายเลขคดีที่ ๑๔๕๒/๒๕๕๕ ระหว่างกองทุนรวมไทยรีสตรัคเจอริง โจทก์ นายพินิจ จันทวสุ จำเลย โดยจำเลยได้แย้งว่า พระราชนำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ มาตรา ๓๐ และมาตรา ๔๙

๑.๘ คดีหมายเลขคดีที่ ๓๖๘/๒๕๕๕ ระหว่างบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ เกียรตินาคิน จำกัด (มหาชน) โจทก์ นางรัชนี ซอสต็อกุล ที่ ๑ และนายเกริกชัย ซอสต็อกุล ที่ ๒ จำเลย โดยจำเลยทั้งสองได้แย้งว่า พระราชนำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ มาตรา ๓๐ และมาตรา ๔๙

๒. ศาลแพ่งส่งคำตัดสินของจำเลยซึ่งเป็นผู้ร้อง คดีหมายเลขคดีที่ ๘๓๐๔/๒๕๕๓ ระหว่าง กองทุนรวมแคมป์ปิคอล โจทก์ นายมนตรี เอกรินทรากุล จำเลย โดยจำเลยได้แย้งว่า พระราชนำหนด การปฏิรูประบบสถาบันการเงินทั้งสองฉบับ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕

๓. ศาลอ้างหวัดสมุทรสาครส่งคำตัดสินของจำเลยที่ ๑ ซึ่งเป็นผู้ร้อง คดีหมายเลขคดีที่ ๑๔๗/๒๕๕๕ ระหว่างกองทุนรวมแคมป์ปิคอล โจทก์ นางสาวเพียงใจ ชื่นชุมพล ที่ ๑ นายบุญ รุ่งแสงรัตนกุล ที่ ๒ โดยจำเลยที่ ๑ ได้แย้งว่า พระราชนำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงินทั้งสองฉบับ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕

ข้อเท็จจริงตามคำร้องทั้งสิบคำร้อง ได้ความว่า โจทก์ฟ้องจำเลยให้ชำระหนี้ที่จำเลยเป็นหนี้บริษัทเงินทุนหรือบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ ซึ่งโจทก์ซื้อทรัพย์สินและสิทธิเรียกร้องของบริษัทเงินทุนหรือบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์จากการเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ปรส.) จำเลยซึ่งเป็นผู้ร้องทั้งสิบคำร้อง ได้แย้งว่า พระราชนำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ และพระราชนำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ให้อำนาจ ปรส. ขยายมูลหนี้ของบริษัทเงินทุนหรือบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ซึ่งเป็นเจ้าหนี้เดิมของจำเลยให้แก่โจทก์ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ แต่คำร้องของผู้ร้องทุกคำร้องไม่ได้ระบุบทบัญญัติมาตราใดของพระราชนำหนดดังกล่าวว่า ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ

ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาแล้ว เห็นว่า คำร้องทั้งสิบคำร้อง มีรายละเอียดและคำขอให้วินิจฉัยมีลักษณะทำหนองเดียวกัน จึงให้รวมพิจารณาเข้าด้วยกัน

ประเด็นที่ต้องพิจารณาว่า ศาลรัฐธรรมนูญมีอำนาจพิจารณาในวินิจฉัยคำร้องทั้งสิบคำร้องนี้หรือไม่ รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ในการที่ศาลจะใช้บันทบัญญัติแห่งกฎหมาย บังคับแก่คดีใด ถ้าศาลเห็นเองหรือคู่ความโต้ແย়ংว่าบันทบัญญัติแห่งกฎหมายนั้นต้องด้วยบันทบัญญัติ มาตรา ๖ และยังไม่มีคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญในส่วนที่เกี่ยวกับบันทบัญญัตินั้น ให้ศาลออกการพิจารณา พิพากษากดีไว้ชั่วคราว และส่งความเห็นเช่นว่านั้นตามทางการเพื่อศาลรัฐธรรมนูญจะได้พิจารณาวินิจฉัย”

พิจารณาแล้วเห็นว่า การโต้ແย়ংว่าบันทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ศาลจะใช้บังคับแก่คดี ขัดหรือແย়ং ต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ วรรคหนึ่ง นั้น จะต้องเป็นบันทบัญญัติที่ศาลจะยกขึ้นอ้างอิงในการพิจารณา วินิจฉัยชี้ขาดคดี ที่คู่ความกำลังดำเนินกระบวนการพิจารณาอยู่ หรือเป็นการชี้ขาดตามคำฟ้อง คำร้อง หรือ คำขอต่าง ๆ และต้องเป็นบันทบัญญัติของกฎหมายด้วย นอกจากนี้บางกรณีแม้จะไม่ได้ระบุบันทบัญญัติ แห่งกฎหมาย แต่ได้กล่าวถึงรายละเอียดที่เป็นสาระสำคัญของกฎหมาย ซึ่งพอเข้าใจได้ว่าหมายถึง ความหมายของบันทบัญญัติตามราดี ก็ถือได้ว่าอยู่ในความหมายของบันทบัญญัติแห่งกฎหมาย ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔

นอกจากนี้ ถ้าคำร้องได้บรรยายถึงกระบวนการตราชฎหมายว่าขัดหรือແย়ংต่อรัฐธรรมนูญ ถ้ากฎหมายนั้นมีบันทบัญญัติที่เป็นสาระสำคัญเพียงหนึ่ง หรือสองมาตรา หากบรรยายไว้ในคำร้องและ พิจารณาว่าหมายถึงมาตราใดของกฎหมาย ก็อาจเข้ากรณีเป็นบันทบัญญัติแห่งกฎหมายตามความหมาย ของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ ได้อีกด้วยและถ้ามาตราดังกล่าวขัดหรือແย়ংต่อรัฐธรรมนูญในสาระสำคัญ ก็อาจทำให้กฎหมายนั้นตกไปทั้งฉบับได้

คำร้องทั้งสิบคำร้องดังกล่าว “ไม่ระบุให้ชัดเจนเพียงพอให้เข้าใจได้ว่า มีความหมายหรือหมายถึง บันทบัญญัติตามราดีของพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงินฯ ขัดหรือແย়ংต่อรัฐธรรมนูญ จึงไม่มีประเด็นที่จะหยิบยกขึ้นวินิจฉัยได้

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น เมื่อคำร้องไม่ต้องด้วยกรณีตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ จึงวินิจฉัยให้ยกคำร้องทั้งสิบคำร้อง

พลโท จุล อติเรก

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ກໍານົດຈັດຂອງ ນາຍບົງຫາ ເລີມວັນຈີ່ ຕຸລາກາຮາສາລະຮູ້ຮຽມນູ້ມູ

ທີ່ ៤០ - ៥៥/២៥៥៥

ວັນທີ ២៧ ພຶສ ຂົງພື້ນ ២៥៥៥

ເຮື່ອງ ພຣະຣາຊກໍາຫັດກາຮປົງປະນສາບັນກາຮເງິນ ພ.ສ. ២៥៥០ ແລະ ອັນທີ່ແກ້ໄຂ (ອັນທີ່ ២) ພ.ສ. ២៥៥១ ມືນທັບຜູ້ມີຂັດຫຼືແຍ້ງຕ່ອຮູ້ຮຽມນູ້ມູແໜ່ງຮາຍອານາຈັກໄທ ໃຫ້ນັ້ນກັນມີໄດ້ ຕາມມາຕຣາ ៦

ປະກຸດຕາມຄໍາຮອງວ່າ ສາລແພັງກຽງເທິ່ງ ສາລແພັງ ແລະ ສາລຈັງຫວັດສຸກສາກຣໄດ້ສ່າງຄໍາໂຕ້ແຍ້ງ ຂອງຈໍາເລີຍໃນຄຸດີແພ່ງຮວມ ១០ ຄໍາຮອງມາຍັງສາລຮູ້ຮຽມນູ້ມູ ເພື່ອໃຫ້ພິຈາຮານວິຈັດຈັຍວ່າ ພຣະຣາຊກໍາຫັດກາຮປົງປະນສາບັນກາຮເງິນ ພ.ສ. ២៥៥០ ແລະ ອັນທີ່ແກ້ໄຂ (ອັນທີ່ ២) ພ.ສ. ២៥៥១ ມືນທັບຜູ້ມີຂັດຫຼືແຍ້ງຕ່ອຮູ້ຮຽມນູ້ມູແໜ່ງຮາຍອານາຈັກໄທ ໃຫ້ນັ້ນກັນມີໄດ້ຕາມມາຕຣາ ៦ ດັ່ງນີ້

១. ຄໍາຮອງໃນຄຸດີແພ່ງໝາຍເລີດດຳທີ່ ຢ. ៩៥៥/២៥៥៣ ຂອງສາລແພັງກຽງເທິ່ງ ຮະຫວ່າງ ກອງຖຸນຮົມໂກລນອລໄທ ພຣີອພເພອຣຕີ໌ ໂຈທກໍ ນາງກໍລາຍານີ່ ກຣຣນສມນັຕີ ຈໍາເລີຍ ໂດຍຈໍາເລີຍຢືນຄໍາຮອງ ໂຕ້ແຍ້ງວ່າ ພຣະຣາຊກໍາຫັດກາຮປົງປະນສາບັນກາຮເງິນທັງສອງອັນບັນ ບັດຫຼືແຍ້ງຕ່ອຮູ້ຮຽມນູ້ມູແໜ່ງຮາຍອານາຈັກໄທ ມາຕຣາ ២៥

២. ຄໍາຮອງໃນຄຸດີແພ່ງໝາຍເລີດດຳທີ່ ៣៦៥៥/២៥៥៣ ຂອງສາລແພັງກຽງເທິ່ງ ຮະຫວ່າງ ກອງຖຸນຮົມແກມມ່າແຄປປິປອດ ໂຈທກໍ ນາຍຈັຕຣ້ຍ ຕົວອຣຣນູຣນີ່ ຈໍາເລີຍ ໂດຍຈໍາເລີຍຢືນຄໍາຮອງ ໂຕ້ແຍ້ງວ່າ ພຣະຣາຊກໍາຫັດກາຮປົງປະນສາບັນກາຮເງິນທັງສອງນັບັນ ບັດຫຼືແຍ້ງຕ່ອຮູ້ຮຽມນູ້ມູແໜ່ງຮາຍອານາຈັກໄທ ມາຕຣາ ៤៥

៣. ຄໍາຮອງໃນຄຸດີແພ່ງໝາຍເລີດດຳທີ່ ៥៥៥០/២៥៥៣ ຂອງສາລແພັງກຽງເທິ່ງ ຮະຫວ່າງ ກອງຖຸນຮົມ ແກມມ່າແຄປປິປອດ ໂຈທກໍ ບຣິຍັກ ໂຕໂຍຕ້າສະບູຮີ (៩៥៥) ຜູ້ຈໍາຫານ່າຍໂຕໂຍຕ້າ ຈຳກັດ ທີ່ ១ ນາຍບູ້ມູສມ ນຸ້ວິສຸກີ່ ທີ່ ២ ນາຍພຣ້ຍ ນຸ້ວິສຸກີ່ ທີ່ ៣ ແລະ ນາຍສຸກິຈ ນຸ້ວິສຸກີ່ ທີ່ ៤ ຈໍາເລີຍ ໂດຍຈໍາເລີຍທັງສີ ຢືນຄໍາຮອງ ໂຕ້ແຍ້ງວ່າ ພຣະຣາຊກໍາຫັດກາຮປົງປະນສາບັນກາຮເງິນ ພ.ສ. ២៥៥០ ບັດຫຼືແຍ້ງຕ່ອຮູ້ຮຽມນູ້ມູແໜ່ງຮາຍອານາຈັກໄທ ມາຕຣາ ២៦ ແລະ ມາຕຣາ ៤៥

៤. ຄໍາຮອງໃນຄຸດີແພ່ງໝາຍເລີດດຳທີ່ ៥៥៥៥/២៥៥៣ ຂອງສາລແພັງກຽງເທິ່ງ ຮະຫວ່າງ ກອງຖຸນຮົມບາງກອກແຄປປິປອດ ໂຈທກໍ ບຣິຍັກ ສົລິງ ແລະ ລວດເກລື້ອວ ຈຳກັດ ທີ່ ១ ບຣິຍັກ ພູມາເມີນຮາຍ ຄັນທີຄລັບ ຈຳກັດ ທີ່ ២ ບຣິຍັກ ຄືໂຕ໌ (ໄທ) ຈຳກັດ ທີ່ ៣ ນາຍສນູຮຣນີ່ ສຸຮິຍນູຮພຸດ ທີ່ ៤ ແລະ ນາຍບັນທຶກ ສຸຮິຍນູຮພຸດ ທີ່ ៥ ຈໍາເລີຍ ໂດຍຈໍາເລີຍທີ່ ១ ດື່ງທີ່ ៥ ຢືນຄໍາຮອງ ໂຕ້ແຍ້ງວ່າ ພຣະຣາຊກໍາຫັດກາຮປົງປະນສາບັນກາຮເງິນ ພ.ສ. ២៥៥០ ບັດຫຼືແຍ້ງຕ່ອຮູ້ຮຽມນູ້ມູແໜ່ງຮາຍອານາຈັກໄທ

๕. คำร้องในคดีแพ่งหมายเลขคดีที่ ๖๔๕/๒๕๕๕ ของศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ระหว่าง กองทุนรวมไทยรีสตรัคเจอริง โจทก์ นางเอริน รักตะกนิษฐ์ ที่ ๑ และนายกิตติชัย รักตะกนิษฐ์ ที่ ๒ จำเลย โดยจำเลยทั้งสองยื่นคำร้องโต้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงินทั้งสองฉบับ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๕ และมาตรา ๕๐

๖. คำร้องในคดีแพ่งหมายเลขคดีที่ ๘๑๙/๒๕๕๕ ของศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ระหว่าง กองทุนรวมแกรมม่าแคปปิตอล โจทก์ บริษัท ยงข้าวหลี จำกัด ที่ ๑ และนายบัญชา ตั้งวรรัตน์ ที่ ๒ จำเลย โดยจำเลยที่ ๒ ยื่นคำร้องโต้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๕

๗. คำร้องในคดีแพ่งหมายเลขคดีที่ ๑๔๕๒/๒๕๕๕ ของศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ระหว่าง กองทุนรวมไทยรีสตรัคเจอริง โจทก์ นายพินิจ จันทวสุ จำเลย โดยจำเลยยื่นคำร้องโต้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๕ มาตรา ๓๐ และมาตรา ๕๙

๘. คำร้องในคดีแพ่งหมายเลขคดีที่ ๓๖๘๕/๒๕๕๕ ของศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ระหว่าง บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ เกียรตินาคิน จำกัด (มหาชน) โจทก์ นางรัชนี ซอโสตถิกุล ที่ ๑ และนายเกริกชัย ซอโสตถิกุล ที่ ๒ จำเลย โดยจำเลยทั้งสองยื่นคำร้องโต้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๕ มาตรา ๓๐ และมาตรา ๕๙

๙. คำร้องในคดีแพ่งหมายเลขคดีที่ ๘๓๐๔/๒๕๕๓ ของศาลแพ่ง ระหว่าง กองทุนรวมแกรมม่าแคปปิตอล โจทก์ นายมนตรี เอกกรินทรากุล จำเลย โดยจำเลยยื่นคำร้องโต้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงินทั้งสองฉบับ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๕

๑๐. คำร้องในคดีแพ่งหมายเลขคดีที่ ๑๔๗/๒๕๕๕ ของศาลจังหวัดสมุทรสาคร ระหว่าง กองทุนรวมแกรมม่าแคปปิตอล โจทก์ นางสาวเพียงใจ ชื่นชูผล ที่ ๑ นายบุญ รุ่งแสงรัตนกุล ที่ ๒ จำเลย โดยจำเลยที่ ๑ ยื่นคำร้องโต้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงินทั้งสองฉบับ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๕

คำร้องทั้งสิบคำร้อง ที่ศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ศาลแพ่ง และศาลจังหวัดสมุทรสาคร ส่วนมากยังศาลรัฐธรรมนูญเพื่อพิจารณาในนัยนีข้อเท็จจริงท่านองเดียวกัน สรุปว่า โจทก์เป็นผู้ซึ่งอสินทรัพย์สินเชื่อธุรกิจรวมทั้งสิทธิเรียกร้องของบริษัทเงินทุนหรือบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ที่ถูกกระงับการดำเนินกิจการ

ตามคำสั่งของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเจ้าหนี้เดินของจำเลย จากการที่การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ปรส.) ซึ่งเป็นผู้ดำเนินการขายทรัพย์สินเพื่อการชำระบัญชีของบริษัทเงินทุนหรือบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ดังกล่าว โดยอาศัยอำนาจตามพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ ต่อมาโจทก์ได้มีหนังสือบอกกล่าวการรับโอนสิทธิเรียกร้องในหนี้สินของจำเลยจากบริษัทเงินทุนหรือบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ดังกล่าว และทางค่าไปยังจำเลยให้ชำระหนี้ภายในการกำหนด ครบกำหนดแล้ว จำเลยไม่ชำระหนี้ โจทก์จึงฟ้องให้ชำระหนี้

จำเลยให้การปฏิเสธและยืนคำร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ให้อำนาจแก่องค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงินขายหนี้สินของบริษัทเงินทุนหรือบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ที่ถูกรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังสั่งระงับการดำเนินกิจการซึ่งเป็นเจ้าหนี้เดินของจำเลยให้แก่โจทก์ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญโดยคำร้องทั้งสิบคำร้องไม่ได้ระบุบทบัญญัติตามตราใดของพระราชกำหนดดังกล่าว ที่อ้างว่าขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาแล้ว เห็นว่า คำร้องทั้งสิบคำร้องมีปัญหาเบื้องต้นที่ต้องพิจารณา วินิจฉัยอย่างเดียว กัน จึงให้รวมพิจารณาเข้าด้วยกัน

ปัญหาที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาในเบื้องต้นมีว่า ศาลรัฐธรรมนูญจะรับคำร้องทั้งสิบคำร้องดังกล่าวที่ไม่ได้ระบุบทบัญญัติตามพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน ๑ ว่าขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญไว้พิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ ได้หรือไม่

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๖๔ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ในการที่ศาลจะใช้บทบัญญัติแห่งกฎหมายบังคับแก่คดีใด ถ้าศาลเห็นเองหรือคู่ความโดยแยกว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายนั้น ต้องด้วยบทบัญญัติตามตรา ๖ และยังไม่มีคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญในส่วนที่เกี่ยวกับบทบัญญัตินั้น ให้ศาลอุการพิจารณาพิพากษากดีไว้ชี้คราว และส่งความเห็นเช่นนั้นตามทางการเพื่อศาลรัฐธรรมนูญ จะได้พิจารณาวินิจฉัย”

พิจารณาแล้วเห็นว่า การยื่นคำร้องต่อศาลโดยแยกว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ศาลจะใช้บังคับ แก่คดี ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญและขอให้ศาลสั่งความเห็นให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัย ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๖๔ วรรคหนึ่ง นั้น คำว่า “บทบัญญัติแห่งกฎหมาย ที่ศาลจะใช้บังคับแก่คดี” มีความหมายชัดแจ้งว่าต้องเป็นบทบัญญัติในมาตราใดมาตราหนึ่งหรือ

hely มาตรากองกฎหมายที่ผู้ร้องประสังจะหยินยกขึ้นโดยแจ้งว่า บทบัญญัติในมาตรานั้นฯ มีข้อความขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยมาตราใด ดังนั้น การโต้แย้งว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ศาลจะใช้บังคับแก่คดีได้ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ อันต้องด้วยบทบัญญัติตามมาตรา ๖ จะต้องระบุบทมาตราให้ชัดเจนเพื่อให้เข้าใจได้ว่าบทบัญญัติตามมาตราใดของกฎหมายมีข้อความขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญมาตราใด ตามคำร้องพึงสิบคำร้อง ผู้ร้องอ้างเพียงว่าพระราชนำแผนการปฏิรูประบบสถาบันการเงินฯ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๖ โดยไม่ได้ระบุบทมาตราใดของพระราชนำแผนดังกล่าว จึงถือไม่ได้ว่าเป็นการโต้แย้งว่าบทบัญญัติตามมาตราใดแห่งพระราชนำแผนการปฏิรูประบบสถาบันการเงินฯ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ศาลรัฐธรรมนูญจึงไม่อาจรับคำร้องดังกล่าวไว้พิจารณาในที่นี้ได้

ด้วยเหตุผลดังกล่าว ศาลรัฐธรรมนูญจึงไม่รับคำร้องทั้งสิบคำร้องไว้พิจารณาในที่นี้ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๖๔ ให้ยกคำร้อง

นายปรีชา เนลิมวนิชย์

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ຄໍາວິນຈີນຍ້ອງ ນາຍຜັນ ຈັນກຽມປານ ຕຸດາກາຮາຄາລັບຮ່ວມນູ້ມູ່

ທີ່ ៤០ - ៤៧/២៥៥៨

ວັນທີ ២៧ ພຸດສີກາຍນ ២៥៥៨

ເຮືອງ ພຣະຮາກໍາໜດກາຮປົງປະນຸບສຕາບັນກາຮເງິນ ພ.ສ. ២៥៥០ ແລະ ພຣະຮາກໍາໜດກາຮປົງປະນຸບສຕາບັນກາຮເງິນ (ນັບທີ ២) ພ.ສ. ២៥៥១ ບັດຫົວແຢັງຕ່ອຮ່ວມນູ້ມູ່ ຢ້ອມໄມ່

ສາລແພ່ງກຽມເທິ່ງ ສາລແພ່ງ ແລະ ສາລຈັງຫວັດສຸມທຽບສາຄຣ ສັງຄຳໂດຍແຢັງຂອງຈຳເລີຍ ທີ່ເປັນຜູ້ຮ່ວມ ១០ ຄຳຮ້ອງ ເພື່ອຂອງໃຫ້ຄາລັບຮ່ວມນູ້ມູ່ພິຈາລາວນິຈີນຍ້ວ່າ ພຣະຮາກໍາໜດກາຮປົງປະນຸບສຕາບັນກາຮເງິນ ພ.ສ. ២៥៥០ ແລະ ພຣະຮາກໍາໜດກາຮປົງປະນຸບສຕາບັນກາຮເງິນ (ນັບທີ ២) ພ.ສ. ២៥៥១ ບັດຫົວແຢັງຕ່ອຮ່ວມນູ້ມູ່ ຢ້ອມໄມ່ ດັ່ງນີ້

ຂໍ້ຕົກລົງ

ສາລແພ່ງກຽມເທິ່ງ ສັງຄຳໂດຍແຢັງຂອງຈຳເລີຍທີ່ເປັນຜູ້ຮ່ວມ ຈຳນວນ ៨ ຄຳຮ້ອງ ຄື່ອ

១. ຄົດໝາຍເລີດດຳທີ່ ຢ. ៩៩៥/២៥៥៣ ກອງທຸນຮົມໂກລນອດໄທ ພຣຶອພເພອຣີ໌ ໂຈທກໍ ນາງກໍລາຍານີ່ ກຣນສມນັດ ຈຳເລີຍ ຄົດນີ້ຈຳເລີຍເປັນຜູ້ຮ່ວມໂດຍແຢັງວ່າ ພຣະຮາກໍາໜດກາຮປົງປະນຸບສຕາບັນກາຮເງິນທັງສອງນັບ ບັດຫົວແຢັງຕ່ອຮ່ວມນູ້ມູ່ ມາດຕາ ២៥

២. ຄົດໝາຍເລີດດຳທີ່ ៣៦៥៧/២៥៥៣ ກອງທຸນຮົມແກນມ່າແຄປປິຕອດ ໂຈທກໍ ນາຍຈັດຮ້ຍ ຕຣີອຣຣຸນູ່ ຈຳເລີຍ ຄົດນີ້ຈຳເລີຍເປັນຜູ້ຮ່ວມໂດຍແຢັງວ່າ ພຣະຮາກໍາໜດກາຮປົງປະນຸບສຕາບັນກາຮເງິນທັງສອງນັບ ບັດຫົວແຢັງຕ່ອຮ່ວມນູ້ມູ່ ມາດຕາ ៤៥

៣. ຄົດໝາຍເລີດດຳທີ່ ៤៥៥០/២៥៥៣ ກອງທຸນຮົມແກນມ່າແຄປປິຕອດ ໂຈທກໍ ບຣີຍັກ ໂຕໂຍຕ໏ ສະບູຮີ (៩៩៥) ຜູ້ຈຳນວຍໂຕໂຍຕ໏ ຈຳກັດ ທີ່ ១ ນາຍບູລູສມ ນຸ້ວິສຸທີ່ ທີ່ ២ ນາຍພຣ້ຍ ນຸ້ວິສຸທີ່ ທີ່ ៣ ນາຍສຸກິຈ ນຸ້ວິສຸທີ່ ທີ່ ៤ ຈຳເລີຍ ຄົດນີ້ຈຳເລີຍທັງສີເປັນຜູ້ຮ່ວມໂດຍແຢັງວ່າ ພຣະຮາກໍາໜດກາຮປົງປະນຸບສຕາບັນກາຮເງິນ ພ.ສ. ២៥៥០ ບັດຫົວແຢັງຕ່ອຮ່ວມນູ້ມູ່ ມາດຕາ ២៦ ແລະ ມາດຕາ ២៥

៤. ຄົດໝາຍເລີດດຳທີ່ ៥២២៥/២៥៥៣ ກອງທຸນຮົມບາງກອກແຄປປິຕອດ ໂຈທກໍ ບຣີຍັກ ສລິງ ແລະ ລວດເກລື້ອງ ຈຳກັດ ທີ່ ១ ບຣີຍັກ ພົມເມື່ອຮ່າຍຄັນທຣີກັບ ຈຳກັດ ທີ່ ២ ບຣີຍັກ ຄີໂຕ໌ (ໄທ) ຈຳກັດ ທີ່ ៣ ນາຍສົມບູຮຸນີ່ ສຸຮີຍບູຮພຸດ ທີ່ ៤ ແລະ ນາຍບັນທຶດ ສຸຮີຍບູຮພຸດ ທີ່ ៥ ຈຳເລີຍ ຄົດນີ້ຈຳເລີຍທີ່ ១ ຄື່ອທີ່ ៥ ເປັນຜູ້ຮ່ວມໂດຍແຢັງວ່າ ພຣະຮາກໍາໜດກາຮປົງປະນຸບສຕາບັນກາຮເງິນ ພ.ສ. ២៥៥០ ບັດຫົວແຢັງຕ່ອຮ່ວມນູ້ມູ່

๕. คดีหมายเลขดำที่ ๖๔๕/๒๕๔๔ กองทุนรวมไทยรีสตรัคเจอริ่ง โจทก์ นางเอริน รักตะกนิยฐ์ ที่ ๑ และนายกิตติชัย รักตะกนิยฐ์ ที่ ๒ จำเลย คดีนี้จำเลยทั้งสองเป็นผู้ร้องโต้แย้งว่า พระราชนัดการปฏิรูประบบสถาบันการเงินทั้งสองฉบับ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๕ และมาตรา ๕๐

๖. คดีหมายเลขดำที่ ๘๑๙/๒๕๔๔ กองทุนรวมแคนม่าแคปปิตอล โจทก์ บริษัท ยงชั่วหลี จำกัด ที่ ๑ และนายบัญชา ตั้งวรรัตน์ ที่ ๒ จำเลย คดีนี้จำเลยที่ ๒ เป็นผู้ร้องโต้แย้งว่า พระราชนัดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕

๗. คดีหมายเลขดำที่ ๑๔๕๒/๒๕๔๔ กองทุนรวมไทยรีสตรัคเจอริ่ง โจทก์ นายพินิจ จันทวสุ จำเลย คดีนี้จำเลยเป็นผู้ร้องโต้แย้งว่า พระราชนัดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ มาตรา ๓๐ และมาตรา ๔๙

๘. คดีหมายเลขดำที่ ๓๖๙๕/๒๕๔๔ บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ เกียรตินาคิน จำกัด (มหาชน) โจทก์ นางรชนี ซอโสตถิกุล ที่ ๑ และนายเกริกชัย ซอโสตถิกุล ที่ ๒ จำเลย คดีนี้จำเลยทั้งสองเป็นผู้ร้องโต้แย้งว่า พระราชนัดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ มาตรา ๓๐ และมาตรา ๔๙

ศาลแพ่งส่งคำตัดสินของจำเลยซึ่งเป็นผู้ร้อง จำนวน ๑ คำร้อง คือ คดีหมายเลขดำที่ ๘๓๐๔/๒๕๔๓ กองทุนรวมแคนม่าแคปปิตอล โจทก์ นายมนตรี เอกรินทรากุล จำเลย คดีนี้จำเลยเป็นผู้ร้องโต้แย้งว่า พระราชนัดการปฏิรูประบบสถาบันการเงินทั้งสองฉบับ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕

ศาลจังหวัดสมุทรสาครส่งคำตัดสินของจำเลยซึ่งเป็นผู้ร้อง จำนวน ๑ คำร้อง คือ คดีหมายเลขแดงที่ ๑๑๔๗/๒๕๔๔ กองทุนรวมแคนม่าแคปปิตอล โจทก์ นางสาวเพียงใจ ชื่นชุมพล ที่ ๑ นายบุญรุ่งแสงรัตนกุล ที่ ๒ จำเลย คดีนี้จำเลยที่ ๑ เป็นผู้ร้องโต้แย้งว่า พระราชนัดการปฏิรูประบบสถาบันการเงินทั้งสองฉบับ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕

คำร้องทั้ง ๑๐ คำร้อง ที่ศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ศาลแพ่ง และศาลจังหวัดสมุทรสาคร ส่งให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาในข้อเท็จจริงท่านองเดียวกัน สรุปว่า โจทก์เป็นผู้ซื้อสินทรัพย์สินเชื่อ ธุรกิจรวมทั้งสิทธิเรียกร้องของบริษัทเงินทุนหรือบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ที่ถูกกระงับการดำเนินกิจการตามคำสั่งของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ซึ่งเป็นเจ้าหนี้เดิมของจำเลย จากองค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ปรส.) ซึ่งเป็นผู้ดำเนินการขายทรัพย์สินเพื่อการชำระบัญชีของบริษัทเงินทุนหรือบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ดังกล่าว โดยอาศัยอำนาจตามพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน

พ.ศ. ๒๕๔๐ และพระราชกำหนดปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ ต่อมาโจทก์ได้มีหนังสือของกล่าวการรับโอนสิทธิเรียกร้องในหนี้สินของจำเลยจากบริษัทเงินทุนหรือบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ ดังกล่าว และทางตามไปยังจำเลยให้ชำระหนี้ภายในการกำหนด ครบกำหนดแล้วจำเลยไม่ชำระหนี้โจทก์จึงฟ้องให้จำเลยชำระหนี้

จำเลยให้การโดยแจ้งและขอให้ศาลส่งความเห็นให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาในวินัยสรุปว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ ประส. ขยายมูลหนี้ของบริษัทเงินทุนหรือบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ซึ่งเป็นเจ้าหนี้เดิมของจำเลยให้แก่โจทก์ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญโดยคำร้องทั้ง ๑๐ คำร้อง ไม่ได้ระบุข้อความหรือบทบัญญัติตามตราใดของพระราชกำหนดดังกล่าว อันทำให้เข้าใจได้ว่า ข้อความใดหรือบทบัญญัติตามตราใด ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ

ประเด็นการพิจารณา

ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาแล้ว เห็นว่า คำร้องทั้ง ๑๐ คำร้อง มีประเด็นเบื้องต้นที่ต้องพิจารณา วินัยนัยเป็นอย่างเดียวกัน จึงให้รวมพิจารณาเข้าด้วยกัน

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นว่า ศาลรัฐธรรมนูญจะรับคำร้องทั้ง ๑๐ คำร้อง ดังกล่าว ที่ไม่ได้ระบุมาตรฐานของพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงินฯ ว่า ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญไว้พิจารณาในวินัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ หรือไม่

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ในการที่ศาลจะใช้บทบัญญัติแห่งกฎหมาย บังคับแก่คดีได้ ถ้าศาลเห็นเองหรือคู่ความโดยแจ้งว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายนั้นต้องด้วยบทบัญญัติ มาตรา ๖ และยังไม่มีคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญในส่วนที่เกี่ยวกับบทบัญญัตินั้น ให้ศาลออก การพิจารณาพิพากษากดีไว้ชั่วคราว และส่งความเห็นเช่นว่านั้นตามทางการเพื่อศาลมีอำนาจได้ พิจารณาวินัย”

ข้อพิจารณาและคำวินิจฉัย

พิจารณาแล้วเห็นว่า การโดยแจ้งว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ศาลจะใช้บังคับแก่คดี ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ และขอให้ศาลส่งความเห็นให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาในวินัย ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ วรรคหนึ่ง นั้น คำว่า “บทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ศาลจะใช้บังคับแก่คดี” หมายถึง ข้อความที่บัญญัติในกฎหมายนั้น การโดยแจ้งว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ศาลจะใช้บังคับแก่คดีได้ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ อันต้องด้วยบทบัญญัติตามตรา ๖ จะต้องระบุให้ชัดเจนซึ่งทำให้เข้าใจได้ว่า ข้อความใดหรือบทบัญญัติตามตราใดของกฎหมาย ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญมาตราใด ตามคำร้องทั้ง

១០ កໍາຮ້ອງ ຜູ້ຮ້ອງອ້າງເພີ່ມວ່າ ພຣະຮາຊກໍາໜັດກາປົງປົງປະນົບສະບັບການເງິນ ។ ຂັດຫົວແໜ່ງຕ່ອງຮູ້ຮ່ວມນູ້ນູ່
ມາຄຣາຕ່າງໆ ໂດຍໄໝ່ຮັບໃຫ້ຜົນເພີ່ມພອໃຫ້ເຫັນໄດ້ວ່າ ຊົດຄວາມໃດຫຼືອນທບ້າມູນັດມາຕຣາໄດ້ຂອງພຣະ
ກໍາໜັດກາປົງປົງປະນົບສະບັບການເງິນຂັດຫົວແໜ່ງຕ່ອງຮູ້ຮ່ວມນູ້ນູ່ ອັນຕ້ອງດ້ວຍຮູ້ຮ່ວມນູ້ນູ່ ມາຄຣາ ៦
ກຣົມໄໝໄດ້ເປັນການໂດ້ແໜ່ງວ່າ ຊົດຄວາມໃດຫຼືອນທບ້າມູນັດມາຕຣາໄດ້ແໜ່ງພຣະກໍາໜັດກາປົງປົງປະນົບ
ສະບັບການເງິນ ។ ຂັດຫົວແໜ່ງຕ່ອງຮູ້ຮ່ວມນູ້ນູ່ ໄນເປັນກໍາຮ້ອງທີ່ຄາລຮູ້ຮ່ວມນູ້ນູ່ຈະຮັບໄວ້ພິຈາລະວິນິຈນີຍ
ອາສີຍເຫດຸພລດັກລ່າວໜ້າງຕົ້ນ ຈຶ່ງໄໝ່ຮັບກໍາຮ້ອງທີ່ ១០ ກໍາຮ້ອງ ໄວ້ພິຈາລະວິນິຈນີຍ ຕາມຮູ້ຮ່ວມນູ້ນູ່
ມາຄຣາ ២៦៥ ໄທ້ກໍາຮ້ອງ

นายຜັນ ຈັນທຽມ

ຕຸລາກາຮັບຮູ້ຮ່ວມນູ້ນູ່

คำวินิจฉัยของ นายมงคล สรวงสุนทร ทุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ที่ ๔๐ - ๔๕/๒๕๔๔

วันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๔๔

เรื่อง พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ

ศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ศาลแพ่ง และศาลจังหวัดสมุทรสาครส่งคำโต้แย้งของจำเลยซึ่งเป็นผู้ร้องรวม ๑๐ คำร้อง เพื่อขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ ว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ดังนี้

ศาลแพ่งกรุงเทพใต้ส่งคำโต้แย้งของจำเลยซึ่งเป็นผู้ร้อง จำนวน ๘ คำร้อง คือ

๑. คดีหมายเลขดำที่ ย. ๑๕๒๕/๒๕๔๓ ระหว่าง กองทุนรวมโกลบอลไทย พร็อพเพอร์ตี้ โจทก์ นางกัลยาณี กรณัสมนบติ จำเลย ผู้ร้องโต้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงินทั้งสองฉบับ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕

๒. คดีหมายเลขดำที่ ๑๖๔๗/๒๕๔๓ ระหว่าง กองทุนรวมแคนม่าแคนปีตอล โจทก์ นายนัตรชัย ตรีอรรถบูรณ์ จำเลย ผู้ร้องโต้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงินทั้งสองฉบับ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๘๗

๓. คดีหมายเลขดำที่ ๔๔๔๐/๒๕๔๓ ระหว่าง กองทุนรวมแคนม่าแคนปีตอล โจทก์ บริษัท โตโยต้าสาระบุรี (๑๘๘๕) ผู้จำหน่ายโตโยต้า จำกัด ที่ ๑ นายบุญสม บุญวิสุทธิ์ ที่ ๒ นายพรชัย บุญวิสุทธิ์ ที่ ๓ และนายสุกิจ บุญวิสุทธิ์ ที่ ๔ จำเลย คดีนี้จำเลยทั้งสี่เป็นผู้ร้องโต้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ และมาตรา ๒๕

๔. คดีหมายเลขดำที่ ๕๒๒๔/๒๕๔๓ ระหว่าง กองทุนรวมบางกอกแคนปีตอล โจทก์ บริษัท สลิงและลวดเกลียว จำกัด ที่ ๑ บริษัท พญาเมืองรายกันทรีคลับ จำกัด ที่ ๒ บริษัท กิโต้ (ไทย) จำกัด ที่ ๓ นายสมบูรณ์ สุริยบูรพกุล ที่ ๔ และนายบันฑิต สุริยบูรพกุล ที่ ๕ จำเลย คดีนี้จำเลยที่ ๑ ถึง ๔ เป็นผู้ร้องโต้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ

៥. ຄດີໝາຍເລີດດຳທີ່ ໬໨໨/ແໍ້ໍ້ ຮະຫວ່າງ ກອງທຸນຮວມໄທຢີສຕຣັກເຈອວິ່ງ ໂຈທກໍ ນາງເວຣີນ ຮັກຕະກິນິຍົງ ທີ່ ១ ແລະນາຍກິດຕິຂໍ້ ຮັກຕະກິນິຍົງ ທີ່ ២ ຈຳເລີຍ ຜູ້ຮ່ວມໂຕແຢ້ງວ່າພະຣາຊກໍາໜັດກາປົງປົງ ຮະບນສຕາບັນການເງິນທັງສອງນັບ ບັດທີ່ອແຢ້ງຕ່ອງຮູ້ຮຽນນຸ້ມ ມາຕາ ໨໬ ມາຕາ ໨໬ ແລະມາຕາ ໫໦

ໆ. ຄດີໝາຍເລີດດຳທີ່ ໨໧໨/ແໍ້ໍ້ ຮະຫວ່າງ ກອງທຸນຮວມແກນມ່ແຄປປິຕອດ ໂຈທກໍ ບຣິໝັກ ຍັ້ງໜ້າ ຈຳກັດ ທີ່ ១ ແລະນາຍບ້ານ໌ ດັ່ງວາຕັນ ທີ່ ២ ຄຸນື້ຈຳເລີຍທັງສອງເປັນຜູ້ຮ່ວມໂຕແຢ້ງວ່າ ພະຣາຊກໍາໜັດກາປົງປົງປະບັນການເງິນ ພ.ສ. ໨໨໨໦ ບັດທີ່ອແຢ້ງຕ່ອງຮູ້ຮຽນນຸ້ມ ມາຕາ ໨໬

໇. ຄດີໝາຍເລີດດຳທີ່ ໧໨໨/ແໍ້ໍ້ ຮະຫວ່າງ ກອງທຸນຮວມໄທຢີສຕຣັກເຈອວິ່ງ ໂຈທກໍ ນາຍພິນິຈ ຈັນທວສູ ຈຳເລີຍ ຜູ້ຮ່ວມໂຕແຢ້ງວ່າ ພະຣາຊກໍາໜັດກາປົງປົງປະບັນການເງິນ ພ.ສ. ໨໨໨໦ ບັດທີ່ອແຢ້ງຕ່ອງຮູ້ຮຽນນຸ້ມ ມາຕາ ໨໬ ມາຕາ ໩໦ ແລະມາຕາ ໫໦

່. ຄດີໝາຍເລີດດຳທີ່ ໩໨໨/ແໍ້ໍ້ ຮະຫວ່າງ ບຣິໝັກເງິນທຸນຫລັກທັກພົມ ເກີຍຕິນາຄິນ ຈຳກັດ (ມາຫານ) ໂຈທກໍ ນາງຮ້ານີ້ ຊອໂສຕົລິກຸລ ທີ່ ១ ແລະນາຍເກຣິກຂໍ້ ຊອໂສຕົລິກຸລ ທີ່ ២ ຈຳເລີຍ ຜູ້ຮ່ວມໂຕແຢ້ງວ່າ ພະຣາຊກໍາໜັດກາປົງປົງປະບັນການເງິນ ພ.ສ. ໨໨໨໦ ບັດທີ່ອແຢ້ງຕ່ອງຮູ້ຮຽນນຸ້ມ ມາຕາ ໨໬ ມາຕາ ໩໦ ແລະມາຕາ ໫໦

ສາລແພ່ງສ່ງຄໍາໂຕແຢ້ງຂອງຈຳເລີຍໜຶ່ງເປັນຜູ້ຮ່ວມ ຈຳນວນ ១ ຄໍາຮ້ອງ ຄື່ອ

້. ຄດີໝາຍເລີດດຳທີ່ ໨໨໨/ແໍ້ໍ້ ຮະຫວ່າງ ກອງທຸນຮວມແກນມ່ແຄປປິຕອດ ໂຈທກໍ ນາຍມນຕີ ເອກຣິນທຣາກຸລ ຈຳເລີຍ ຜູ້ຮ່ວມໂຕແຢ້ງວ່າ ພະຣາຊກໍາໜັດກາປົງປົງປະບັນການເງິນ ທັງສອງນັບ ບັດທີ່ອແຢ້ງຕ່ອງຮູ້ຮຽນນຸ້ມ ມາຕາ ໨໬

ສາລັງຫວັດສຸມທຣສາຄຣສ່ງຄໍາໂຕແຢ້ງຂອງຈຳເລີຍໜຶ່ງເປັນຜູ້ຮ່ວມ ຈຳນວນ ១ ຄໍາຮ້ອງ ຄື່ອ

໊. ຄດີໝາຍເລີດແດງທີ່ ໧໨໨/ແໍ້ໍ້ ຮະຫວ່າງ ກອງທຸນຮວມແກນມ່ແຄປປິຕອດ ໂຈທກໍ ນາງສາວເພີ່ງໃຈ ຂຶ່ນຫຼຸພລ ທີ່ ១ ນາຍບຸນໍ ຮູ່ງແສງຮັດນຸ້ມ ທີ່ ២ ຈຳເລີຍ ຄຸນື້ຈຳເລີຍທີ່ ១ ເປັນຜູ້ຮ່ວມໂຕແຢ້ງວ່າ ພະຣາຊກໍາໜັດກາປົງປົງປະບັນການເງິນທັງສອງນັບ ບັດທີ່ອແຢ້ງຕ່ອງຮູ້ຮຽນນຸ້ມ ມາຕາ ໨໬

ຄໍາຮ້ອງທັງສິບຄໍາຮ້ອງນີ້ຂ້ອເຖິງທີ່ຈິງທຳນອງເດືອກນັ້ນ ສຽງປວ່າ ໂຈທກໍເປັນຜູ້ເຊື້ອສິນທັກພົມສິນເຊື່ອຫຼຸກຈິງ ຮວມທັງສິທີເຮັດວຽກຂອງບຣິໝັກເງິນທຸນຫລັກທັກພົມທີ່ຄູກະຮັບການດຳເນີນກິຈການຕາມ ຄໍາລັ້ງຂອງຮູ້ມູນຕີວ່າການກະທຽບກວດການຄັ້ງ ຫຶ່ງເປັນເຈົ້າໜີ້ເຄີມຂອງຈຳເລີຍ ຈາກອົງກົດການເພື່ອກາປົງປົງປະບັນການເງິນ (ປຣສ.) ຫຶ່ງເປັນຜູ້ດຳເນີນການຍາທັກພົມສິນເພື່ອກາຈະຮະບັບໜີ້ຂອງບຣິໝັກເງິນທຸນ ທີ່ບຣິໝັກເງິນທຸນຫລັກທັກພົມດັ່ງກ່າວ ໂດຍອາສີຍ້ອນຈາກຕາມພະຣາຊກໍາໜັດກາປົງປົງປະບັນການເງິນ ພ.ສ. ໨໨໨໦ ແລະພະຣາຊກໍາໜັດກາປົງປົງປະບັນການເງິນ (ນັບທີ່ ២) ພ.ສ. ໨໨໨໦

ต่อมาก็ได้มีหนังสือบอกรับทราบการรับโอนสิทธิเรียกว่าในหนี้สินของจำเลยจากบริษัทเงินทุนหรือบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ดังกล่าว และทางตามไปยังจำเลยให้ชำระหนี้ภายในกำหนด ครบกำหนดแล้วจำเลยไม่ชำระหนี้โจทก์จึงฟ้องให้จำเลยชำระหนี้

จำเลยให้การปฏิเสธฟ้องโจทก์ ระหว่างพิจารณาคดี จำเลยยืนคำร้องต่อศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ศาลแพ่ง และศาลจังหวัดสมุทรสาคร โดยแจ้งและขอให้ส่งความเห็นให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ ปรส. ขายมูลหนี้ของบริษัทเงินทุนหรือบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ซึ่งเป็นเจ้าหนี้เดิมของจำเลยให้แก่โจทก์ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ โดยคำร้องทั้งสิบคำร้องไม่ได้ระบุว่าบทบัญญัติตามตราใดของพระราชกำหนดดังกล่าว ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ

ศาลรัฐธรรมนูญเห็นว่า คำร้องทั้งสิบคำร้อง มีประเด็นเบื้องต้นที่ต้องพิจารณาวินิจฉัยเป็นอย่างเดียวกัน จึงให้รวมพิจารณาเข้าด้วยกัน

พิเคราะห์แล้ว มีประเด็นต้องวินิจฉัยเบื้องต้นว่า คำร้องทั้งสิบคำร้องที่ไม่ได้ระบุมาตรของพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ ว่าขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ เป็นไปตามหลักเกณฑ์ของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ หรือไม่ รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ในการที่ศาลจะใช้บทบัญญัติ แห่งกฎหมายบังคับแก่คดีได้ ถ้าศาลเห็นเอองหรือคู่ความโดยแจ้งว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายนั้นต้องด้วยบทบัญญัติตามตรา ๖ และยังไม่มีคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญในส่วนที่เกี่ยวกับบทบัญญัตินั้น ให้ศาลรองพิจารณาพิพากษาคดีไว้ชั่วคราว และส่งความเห็นเช่นนั้นตามทางการเพื่อศาลรัฐธรรมนูญจะได้พิจารณาวินิจฉัย”

เห็นว่า ผู้ร้องโดยแจ้งว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ศาลจะใช้บังคับแก่คดี ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ อันต้องด้วยบทบัญญัติตามตรา ๖ มีผลให้บทบัญญัติแห่งกฎหมายนั้น ใช้บังคับไม่ได้ และขอให้ศาลมีความเห็นให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ วรรคหนึ่ง ผู้ร้องทั้งสิบคำร้องอ้างเพียงว่าพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญมาตราต่างๆ แต่ผู้ร้องไม่ได้ระบุให้ชัดเจนว่าบทบัญญัติตามตราใดของพระราชกำหนดดังกล่าว ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญกรณีจึงถือไม่ได้ว่าเป็นการโดยแจ้งว่า บทบัญญัติตามตราใด ของพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบัน

การเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๗ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ จึงเป็นคำร้องที่ไม่เข้าหลักเกณฑ์ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ วรรคหนึ่ง และไม่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาвинิจฉัยได้

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงให้ยกคำร้องทั้งสิบคำร้อง

นายมงคล สารภี
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

คำวินิจฉัยของ นายศักดิ์ เทชาชาญ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ທີ່ ៤០ - ៤៩/២៥៥៨

ວັນທີ ២៣ ພຶສສົງກາຍນ ២៥៥៨

ເຮື່ອງ ພຣະຣາຊກໍາຫນດກາປົງປົງປະບົບສາບັນກາຣເງິນ ພ.ສ. ២៥៥០ ແລະ ພຣະຣາຊກໍາຫນດກາປົງປົງປະບົບສາບັນກາຣເງິນ (ໝັ້ນທີ ២) ພ.ສ. ២៥៥១ ຂັດໜີແຍ້ງຕ່ອຮັບຮົມນູ້ມູ່ ອີ່ໄມ່

ສາລແພ່ງກຽມເຖິ່ງ ສາລແພ່ງ ແລະ ສາລຈັງຫວັດສຸມທຸກສາຄຣ ສັ່ງຄຳໂຕ້ແຍ້ງຂອງຈຳເລີຍໜຶ່ງເປັນຜູ້ຮ່ວງຮ່ວມ ១០ ຄຳຮ້ອງ ເພື່ອຂອໃຫ້ສາລຮັບຮົມນູ້ມູ່ພິຈາລະນາວິນິຈນີ້ວ່າ ພຣະຣາຊກໍາຫນດກາປົງປົງປະບົບສາບັນກາຣເງິນ ພ.ສ. ២៥៥០ ແລະ ພຣະຣາຊກໍາຫນດກາປົງປົງປະບົບສາບັນກາຣເງິນ (ໝັ້ນທີ ២) ພ.ສ. ២៥៥១ ຂັດໜີແຍ້ງຕ່ອຮັບຮົມນູ້ມູ່ ອີ່ໄມ່ ດັ່ງນີ້

ສາລແພ່ງກຽມເຖິ່ງສັ່ງຄຳໂຕ້ແຍ້ງຂອງຈຳເລີຍໜຶ່ງເປັນຜູ້ຮ່ວງ ຈຳນວນ ៨ ຄຳຮ້ອງ ຄື່ອ

១. ຄົດໝາຍເລີບດຳທີ່ ຢ. ៩៧២៥/២៥៥៣ ກອງທຸນຮົມໂກລນອດໄທ ພຣຶພເພວົ້າຕີ່ ໂຈກໍ ນາງກໍລາຍານີ້ ກຽມສົມບັດ ຈຳເລີຍ ຄົດໜີຈຳເລີຍເປັນຜູ້ຮ່ວງໂຕ້ແຍ້ງວ່າ ພຣະຣາຊກໍາຫນດກາປົງປົງປະບົບສາບັນກາຣເງິນທັງສອງໝັ້ນ ຂັດໜີແຍ້ງຕ່ອຮັບຮົມນູ້ມູ່ ນາຕຣາ ២៥

២. ຄົດໝາຍເລີບດຳທີ່ ៣៦៥៧/២៥៥៣ ກອງທຸນຮົມແກນມ່າແກປປິຕອລ ໂຈກໍ ນາຍຈັດຮ້າຍ ຕົວຮັບຮົມນູ້ຈຳເລີຍ ທີ່ ៣ ກັບພວກ ຄົດໜີຈຳເລີຍທີ່ ៣ ເປັນຜູ້ຮ່ວງໂຕ້ແຍ້ງວ່າ ພຣະຣາຊກໍາຫນດກາປົງປົງປະບົບສາບັນກາຣເງິນທັງສອງໝັ້ນ ຂັດໜີແຍ້ງຕ່ອຮັບຮົມນູ້ມູ່ ນາຕຣາ ៤៥

៣. ຄົດໝາຍເລີບດຳທີ່ ៤៥៥០/២៥៥៣ ກອງທຸນຮົມແກນມ່າແກປປິຕອລ ໂຈກໍ ບຣິຢັກ ໂຕໂຢັຕ໏ ສະບູຮີ (៩៨៨) ຜູ້ຈຳນວຍໂຕໂຢັຕ໏ ຈຳກັດ ທີ່ ១ ນາຍບຸລູສົມ ບຸລູວິສຸທີ່ ທີ່ ២ ນາຍພຣັບຍ ບຸລູວິສຸທີ່ ທີ່ ៣ ແລະ ນາຍສຸກິຈ ບຸລູວິສຸທີ່ ທີ່ ៤ ຈຳເລີຍ ຄົດໜີຈຳເລີຍທັງສີ ເປັນຜູ້ຮ່ວງໂຕ້ແຍ້ງວ່າ ພຣະຣາຊກໍາຫນດກາປົງປົງປະບົບສາບັນກາຣເງິນ ພ.ສ. ២៥៥០ ຂັດໜີແຍ້ງຕ່ອຮັບຮົມນູ້ມູ່ ນາຕຣາ ២៦ ແລະ ນາຕຣາ ២៥

៤. ຄົດໝາຍເລີບດຳທີ່ ៥២២៥/២៥៥៣ ກອງທຸນຮົມບາງກອກແກປປິຕອລ ໂຈກໍ ບຣິຢັກ ສັລິງ ແລະ ລວດເກລີ່ຍ້ ຈຳກັດ ທີ່ ១ ບຣິຢັກ ພູມາເມັງຮາຍຄັນທີ່ກົດນ ຈຳກັດ ທີ່ ២ ບຣິຢັກ ຄິໂຕ້ (ໄທຍ) ຈຳກັດ ທີ່ ៣ ນາຍສົມບູຮົນ ສູວິຍບູຮົພກ ທີ່ ៤ ແລະ ນາຍບັນທຶດ ສູວິຍບູຮົພກ ທີ່ ៥ ຈຳເລີຍ ຄົດໜີຈຳເລີຍທີ່ ១ ຄື່ອງທີ່ ៤ ເປັນຜູ້ຮ່ວງໂຕ້ແຍ້ງວ່າ ພຣະຣາຊກໍາຫນດກາປົງປົງປະບົບສາບັນກາຣເງິນ ພ.ສ. ២៥៥០ ຂັດໜີແຍ້ງຕ່ອຮັບຮົມນູ້ມູ່

๕. คดีหมายเลขคดีที่ ๖๔๖/๒๕๔๔ กองทุนรวมไทยรีสตรัคเชอร์ โจทก์ นางเอรีน รักตะกนิยมชื่อ
ที่ ๑ และนายกิตติชัย รักตะกนิยมชื่อที่ ๒ จำเลย คดีนี้จำเลยหันสองเป็นผู้ร้องโต้แย้งว่า พระราชกำหนด
การปฏิรูประบบสถาบันการเงินหันสองฉบับ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗
และมาตรา ๕๐

๖. คดีหมายเลขคดีที่ ๘๑๙/๒๕๔๔ กองทุนรวมแกมม่าแคปปิตอล โจห์ก์ บริษัท ยงชัวร์หลี จำกัด ที่ ๑ และนายบัญชา ตั้งวรรัตน์ ที่ ๒ จำเลย คดีนี้จำเลยที่ ๒ เป็นผู้ร้องโถียังว่า พระราชนิพนธ์การปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕

๗. คดีหมายเลขคดีที่ ๑๔๕๒/๒๕๔๔ กองทุนรวมไทยรีสตรัคเชอร์ โจทก์ นายพินิจันทร์ ชัยเดช คดีนี้จำเลยเป็นผู้ร้องโต้ยังว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ มาตรา ๓๐ และมาตรา ๔๙

๙. คดีหมายเลขดำที่ ๑๖๘๕/๒๕๔๔ บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ เกียรตินาคิน จำกัด (มหาชน) โจทก์ นางรัชนี ชื่อโสตถิกุล ที่ ๑ และนายเกริกชัย ชื่อโสตถิกุล ที่ ๒ จำเลย คดีนี้จำเลยทั้งสอง เป็นผู้ร้องโต้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ ขัดหรือแย้งต่อ รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ มาตรา ๓๐ และมาตรา ๔๙

ศาลแพ่งส่งคำตัดเย็บของจำเลยซึ่งเป็นผู้ร้อง จำนวน ๑ คำร้อง คือ คดีหมายเลขคดีที่ ๘๓๐๔/๒๕๔๗ กองทุนรวมแกมม่าแคปปิตอล โจทก์ นายมนตรี เอกวินทรากุล จำเลย คดีนี้จำเลยเป็นผู้ร้องโต้เย็บว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงินทั้งสองฉบับ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญมาตรา ๒๙

ศาลจังหวัดสมุทรสาครสั่งคำตัด裁เมื่อวันที่ ๑๖ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๔ ให้ยกฟ้องคดีหมายเลขคดีที่ ๑๙๘๗/๒๕๖๔ ของโจทก์ นางสาวเพียงใจ ชื่นชูผล ที่ ๑ นายบุญรุ่งแสงรัตนกุล ที่ ๒ จำเลย คดีนี้จำเลยที่ ๑ เป็นผู้ร้องโต้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงินแห่งสหภาพบัญชีหรือแบ่งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕

คำร้องทั้ง ๑๐ คำร้อง ที่ศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ศาลมแพ่ง และศาลจังหวัดสมุทรสาคร ส่งให้ ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาในจัยมีข้อเท็จจริงท่านองเดียวกัน สรุปว่า โจทก์เป็นผู้ซื้อสินทรัพย์สินเชื่อ ธุรกิจรวมทั้งสิทธิเรียกร้องของบริษัทเงินทุนหรือบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ที่ถูกกระบวนการดำเนินกิจการตามคำสั่งของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ซึ่งเป็นเจ้าหนี้เดิมของจำเลย จากองค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ปรส.) ซึ่งเป็นผู้ดำเนินการขายทรัพย์สินเพื่อการชำระบัญชีของบริษัทเงินทุน หรือบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ดังกล่าว โดยอาศัยอำนาจตามพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน

พ.ศ. ๒๕๔๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ ต่อมา โจทก์ได้มีหนังสือบอกกล่าวการรับโอนสิทธิเรียกร้องในหนี้สินของจำเลยจากบริษัทเงินทุนหรือบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ดังกล่าว และทางตามไปยังจำเลยให้ชำระหนี้ภายใต้กำหนดระยะเวลา ครบกำหนดแล้วจำเลยไม่ชำระหนี้ โจทก์จึงฟ้องให้จำเลยชำระหนี้

จำเลยให้การโดยแจ้งและขอให้ศาลส่งความเห็นให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยสรุปว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ ปรส. ขายประมูลหนี้ของบริษัทเงินทุนหรือบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ซึ่งเป็นเจ้าหนี้เดิมของจำเลยให้แก่โจทก์ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญโดยคำร้องทั้ง ๑๐ คำร้อง ไม่ได้ระบุข้อความหรือมาตราใดของพระราชกำหนดดังกล่าว อันทำให้เข้าใจได้ว่า ข้อความใดหรือบทัญญตามตราใด ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ

ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาแล้ว เห็นว่า คำร้องทั้ง ๑๐ คำร้อง มีประเด็นเบื้องต้นที่ต้องพิจารณา วินิจฉัยเป็นอย่างเดียวกัน จึงให้รวมพิจารณาเข้าด้วยกัน

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นว่า ศาลรัฐธรรมนูญจะรับคำร้องทั้ง ๑๐ คำร้อง ดังกล่าวที่ไม่ได้ระบุมาตราของพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงินฯ ว่าขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญไว้พิจารณาในวินิจฉัยตามมาตรา ๒๖๔ หรือไม่

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ในการที่ศาลจะใช้บทัญญติดแห่งกฎหมาย บังคับแก่คดีใด ถ้าศาลเห็นเออหรือคู่ความโดยแจ้งว่า บทัญญติดแห่งกฎหมายนั้นต้องด้วยมาตรา ๖ และยังไม่มีคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญในส่วนที่เกี่ยวกับบทัญญติดนั้น ให้ศาลออกการพิจารณาพิพากyatดีไว้ชั่วคราว และส่งความเห็นเช่นว่านั้นตามทางการเพื่อศาลรัฐธรรมนูญจะได้พิจารณาในวินิจฉัย”

พิจารณาแล้วเห็นว่า แม้คำร้องทั้ง ๑๐ คำร้องจะระบุในคำร้องในทำนองเดียวกันว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ ทั้งคำโดยแจ้งของผู้ร้องที่ศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ส่งมายังศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาในวินิจฉัยตามคดีหมายเลขดำที่ ๓๖๔๗/๒๕๔๗, ๔๔๘๐/๒๕๔๗ ๖๔๕/๒๕๔๔, ๑๔๕๒/๒๕๔๔ และ ๓๖๘๕/๒๕๔๔ จะระบุอ้างว่า ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๙๗ มาตรา ๒๖ มาตรา ๕๐ มาตรา ๓๐ และมาตรา ๔๙ ตามลำดับ มาด้วยกีตาน แต่คำร้องไม่ได้ระบุมาตราของพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงินทั้งสองฉบับ ที่จะให้ศาลรัฐธรรมนูญ วินิจฉัยไว้ด้วย การโดยแจ้งว่าบทัญญติดแห่งกฎหมายที่ศาลจะใช้บังคับแก่คดี ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ และขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาในวินิจฉัย ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ วรรคหนึ่ง นั้น คำว่า

“บทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ศาลจะใช้บังคับแก่คดีได้” หมายถึงข้อความที่บัญญัติในกฎหมายนั้น ซึ่งในกรณี เช่นนี้ศาลรัฐธรรมนูญได้เคยวินิจฉัยไว้แล้ว ตามคำสั่งของศาลรัฐธรรมนูญ ที่ ๘๖/๒๕๔๓ ลงวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๔๓ ดังนั้น การที่ผู้ร้องโต้แย้งว่า บทบัญญัติของกฎหมายที่จะใช้บังคับแก่คดีได้ ต้องด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖ ซึ่งบัญญัติว่า “รัฐธรรมนูญเป็นกฎหมายสูงสุดของประเทศไทย บทบัญญัติใด ของกฎหมาย กฎหมาย หรือข้อบังคับ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญนี้ บทบัญญัตินั้นเป็นอันใช้บังคับไม่ได้” เพื่อขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ วรรคหนึ่ง คำร้องนั้นต้องระบุให้ชัดเจน ว่าบทบัญญัติตามมาตราใดของกฎหมายนั้นขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญมาตราใด ตามคำร้องทั้ง ๑๐ คำร้อง ไม่ได้ระบุให้ชัดเจนเพียงพอให้เข้าใจได้ว่า ข้อความใดหรือบทบัญญัติตามมาตราใดของพระราชนำหนด การปฏิรูประบบสถาบันการเงิน ฯ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ อันต้องด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖ กรณีจึงไม่เป็นการโต้แย้งว่า ข้อความใดหรือบทบัญญัติตามมาตราใดของพระราชนำหนดการปฏิรูประบบ สถาบันการเงิน ฯ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ อันศาลมีรัฐธรรมนูญจะวินิจฉัยตามมาตรา ๒๖๔ แห่งรัฐธรรมนูญได้ ส่วนข้อโต้แย้งตามคำร้องในคดีหมายเลขคดีที่ ย. ๑๕๒๕/๒๕๔๓ ที่ว่า การตรา พระราชนำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ เพื่อให้พระราชนำหนด การปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ มีผลบังคับใช้ กระทำได้หรือไม่นั้น ก็เป็นการขอให้ พิจารณาเกี่ยวกับกระบวนการตราพระราชกำหนด ซึ่งไม่มีบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญให้สิทธิผู้ร้อง ที่จะยื่นคำร้องขอให้ศาลมีรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยได้ ทั้งนี้ศาลมีรัฐธรรมนูญได้เคยสั่งไม่รับคำร้องลักษณะ เช่นนี้ไว้ดำเนินการแล้ว ตามคำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ ที่ ๘๕/๒๕๔๓ ลงวันที่ ๕ พฤษภาคม ๒๕๔๓ อาศัยเหตุผลดังกล่าว จึงไม่รับคำร้องทั้ง ๑๐ คำร้อง ไว้พิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ ให้ยกคำร้อง

นายศักดิ์ เตชะชาลย

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

คำวินิจฉัยของ นายสุจิต บุญบงการ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ที่ ๔๐ - ๔๔/๒๕๖๕

วันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๖๕

เรื่อง ศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ศาลแพ่ง และศาลจังหวัดสมุทรสาคร ส่งคำตัด裁เย้งของจำเลยในคดีต่างๆ รวม ๑๐ คำตัด裁เพื่อให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ กรณี พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ

ข้อเท็จจริง

๑. กองทุนรวมบางกอกแคปปิตอล โดยบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม วรรณ จำกัด เป็นโจทก์ ฟ้องบริษัท สลิงและลวดเกลียว จำกัด กับพวก ต่อศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ในคดีหมายเลขคดีที่ ๔๒๒๔/๒๕๔๓ ความผิดฐานผิดสัญญาภัยมิ ตัวสัญญาใช้เงิน จำนวน ค้ำประกัน จำเลยให้การปฏิเสช ฟ้องโจทก์และได้ยื่นคำร้องขอให้ศาลมีคำตัด裁ว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่ให้อำนาจองค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน มีอำนาจยึดรัฐบาลสถาบันการเงิน ที่ถูกสั่งระงับการดำเนินกิจการและนำออกขายในราคากลุ่มและที่บัญญัติให้การโอนสิทธิ์เรียกร้องของบริษัท ที่ถูกระงับการดำเนินกิจการไปยังสถาบันการเงินอื่น ให้กระทำโดยไม่ต้องบอกกล่าวการโอนไปยังลูกหนี้ หรือไม่ต้องได้รับความยินยอมจากลูกหนี้ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ โดยที่ผู้ร้องไม่ได้ระบุว่าบทบัญญัติ หรือมาตราของพระราชกำหนดดังกล่าวขัดหรือแย้งต่อมาตราใดของรัฐธรรมนูญ ศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ได้ส่งคำร้องดังกล่าวให้ศาลมีคำตัด裁ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔

๒. กองทุนรวมโกลบอลไทย พรีอพเพอร์ตี้ เป็นโจทก์ยื่นฟ้องนางกัลยาณี กรรมสมบัติ เป็นจำเลยต่อศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ในคดีหมายเลขคดีที่ ย. ๑๔๒๔/๒๕๔๓ จำเลยให้การปฏิเสชฟ้องโจทก์ และได้ยื่นคำร้องขอให้ศาลมีคำตัด裁ว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ ที่ใช้บังคับแก่คดี ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ หรือไม่ เนื่องจากพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งตราขึ้นเพื่อจำกัดสิทธิในทรัพย์สินของบุคคลมิได้ระบุบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญที่ให้ อำนาจในการตรวจสอบพระราชกำหนดดังกล่าว โดยผู้ร้องไม่ได้ระบุว่า บทบัญญัติหรือมาตราใดในพระราชกำหนดทั้งสองดังกล่าว ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ ศาลแพ่งกรุงเทพใต้ได้ส่งคำตัด裁 ดังกล่าวให้ศาลมีคำตัด裁ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔

๓. กองทุนรวมแกรมม่าแคปปิตอล โดยบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม วรรณ จำกัด เป็นโจทก์ยื่นฟ้องนายมนตรี เอกรินทรากุล ต่อศาลแพ่งในคดีหมายเลขดำที่ ๘๓๐๔/๒๕๔๓ ในความผิดฐานโอนสิทธิเรียกร้องสัญญาเงินลงทุนสินเชื่อ ขายลดตัวสัญญาให้เงิน และบังคับจำนำอง จำเลยให้การปฏิเสธฟ้องโจทก์และได้ยื่นคำร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ ที่ใช้บังคับแก่คดีขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖ เนื่องจากได้ตราขึ้นโดยขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ วรรคสอง โดยผู้ร้องไม่ได้ระบุว่าบทบัญญัติหรือมาตราใดในพระราชกำหนดทั้งสองดังกล่าว ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖ ศาลแพ่งส่งคำโต้แย้งดังกล่าวให้ศาลรัฐธรรมนูญ วินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔

๔. กองทุนรวมแกรมม่าแคปปิตอล โดยบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม วรรณ จำกัด เป็นโจทก์ฟ้องนางสาวเพียงใจ ชื่นชูผล จำกัดที่ ๑ และนายบุญ รุ่งแสงรัตนกุล จำกัดที่ ๒ ต่อศาลจังหวัดสมุทรสาคร ในคดีแพ่งหมายเลขดำที่ ๒๖๐/๒๕๔๔ หมายเลขแดงที่ ๑๙๗/๒๕๔๔ ในความผิดฐานโอนสิทธิเรียกร้อง ผิดสัญญา ผิดสัญญาค้ำประกัน จำกัดที่ ๑ ให้การปฏิเสธฟ้องโจทก์ และได้ยื่นคำร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ ที่ใช้บังคับแก่คดีขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ หรือไม่ เนื่องจากพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งตราขึ้นเพื่อจำกัดสิทธิของบุคคลในทรัพย์สิน มิได้ระบุบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ ที่ให้อำนาจในการตราพระราชกำหนดดังกล่าว โดยมิได้ระบุว่าบทบัญญัติหรือมาตราใดในพระราชกำหนดดังกล่าวขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ ศาลมีจังหวัดสมุทรสาครได้ส่งคำโต้แย้งดังกล่าวให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔

๕. กองทุนรวมแกรมม่าแคปปิตอล โดยบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม วรรณ จำกัด เป็นโจทก์ฟ้องบริษัท ยงอั่วหลี จำกัด จำกัดที่ ๑ และนายบัญชา ตั้งวรรัตน์ จำกัดที่ ๒ ต่อศาลแพ่งกรุงเทพใต้ เป็นคดีหมายเลขดำที่ ๘๑๙/๒๕๔๔ ในความผิดฐานโอนสิทธิเรียกร้องผิดสัญญา ตัวเงิน และท้าประกัน จำกัดทั้งสองให้การปฏิเสธฟ้องโจทก์และได้ยื่นคำร้องให้ศาลรัฐธรรมนูญ วินิจฉัยว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ ที่ใช้บังคับแก่คดีขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ หรือไม่ เนื่องจากพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งตราขึ้นเพื่อจำกัดสิทธิ

ในทรัพย์สินของบุคคล มิได้ระบุบทัญญติแห่งรัฐธรรมนูญที่ให้อำนาจในการตราพระราชกำหนดดังกล่าว โดยผู้ร้องไม่ได้ระบุว่าบทัญญติหรือมาตราใดแห่งพระราชกำหนดทั้งสองดังกล่าว ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ ศาลแพ่งกรุงเทพใต้ส่งคำโต้แย้งดังกล่าวให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔

๖. บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ เกียรตินาคิน จำกัด (มหาชน) เป็นโจทก์ฟ้องนางรัชนี ซอโสตถิกุล เป็นจำเลยที่ ๑ และนายเกริกชัย ซอโสตถิกุล เป็นจำเลยที่ ๒ ต่อศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ในคดีหมายเลขดำที่ ๓๖๘๕/๒๕๕๕ ในความผิดฐานกู้ยืมตัวเงิน ค้ำประกัน และโอนสิทธิเรียกร้อง จำเลยทั้งสองให้การปฏิเสธฟ้องโจทก์และได้ยื่นคำร้องให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๙๐ ซึ่งใช้บังคับแก่คดีขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖ มาตรา ๒๕ มาตรา ๓๐ และมาตรา ๔๙ เนื่องจากเป็นกฎหมายที่จำกัดสิทธิเสรีภาพของบุคคล โดยที่ผู้ร้องไม่ได้ระบุบทัญญติหรือมาตราใดแห่งพระราชกำหนดดังกล่าวว่า ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖ มาตรา ๒๕ มาตรา ๓๐ และมาตรา ๔๙ ศาลแพ่งกรุงเทพใต้ส่งคำโต้แย้งดังกล่าวให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔

๗. กองทุนรวมไทยรีสตรัคเจอร์ โดยบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม วรรณ จำกัด เป็นโจทก์ฟ้องนางเอрин รักตะกนิษฐ์ จำเลยที่ ๑ และนายกิตติชัย รักตะกนิษฐ์ จำเลยที่ ๒ ต่อศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ในคดีหมายเลขดำที่ ๖๔๕/๒๕๕๕ ในความผิดฐานกู้ยืม ตัวสัญญาใช้เงิน ค้ำประกัน บังคับจำนำลง และโอนสิทธิเรียกร้อง จำเลยทั้งสองให้การปฏิเสธฟ้องโจทก์และได้ยื่นคำร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๙๐ ที่ใช้บังคับแก่คดีขัดหรือแย้งกับรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๕ และมาตรา ๕๐ เพราะเป็นการจำกัดสิทธิเสรีภาพของบุคคล ในด้านการประกอบการหรือประกอบอาชีพ และการแข่งขันโดยเสรีอย่างเป็นธรรมและไม่ได้ระบุบทัญญติแห่งกฎหมายที่ให้อำนาจในการตราโดยผู้ร้องไม่ได้ระบุบทัญญติหรือมาตราใดแห่งพระราชกำหนดดังกล่าวว่า ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๕ และมาตรา ๕๐ ศาลแพ่งกรุงเทพใต้ส่งคำโต้แย้งของจำเลยทั้งสองให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔

๘. กองทุนรวมแคนเม่แคนปีตอต โดยบริษัทหลักทรัพย์กองทุนรวม วรรณ จำกัด เป็นโจทก์ฟ้องบริษัท โตโยต้าสารบุรี (๑๗๘) ผู้จำหน่ายโตโยต้า จำกัด เป็นจำเลยที่ ๑ นายบุญสม บุญวิสุทธิ์ จำเลยที่ ๒ นายพรชัย บุญวิสุทธิ์ จำเลยที่ ๓ และนายสุกิจ บุญวิสุทธิ์ จำเลยที่ ๔ ต่อศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ในคดีหมายเลขดำที่ ๔๔๙๐/๒๕๕๓ ในความผิดฐานกู้ยืมและค้ำประกัน จำเลยทั้งสี่

ให้การปฏิเสธฟ้องโจทก์และได้ยื่นคำร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่า การใช้อำนาจขององค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ปรส.) ซึ่งจัดตั้งขึ้นตามพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ ขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ และมาตรา ๒๕ ศาลแพ่งกรุงเทพใต้ส่งคำโต้แย้งดังกล่าวให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔

๕. กองทุนรวมไทยรีสตรัคเจอริง โจทก์ ฟ้องนายพินิจ จันทวงศ์ เป็นจำเลยต่อศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ในคดีหมายเลขดำที่ ๑๔๕๒/๒๕๔๙ ในความผิดฐานสัญญาฯลดตัวเงิน และโอนสิทธิเรียกร้อง จำเลยให้การปฏิเสธฟ้องโจทก์และได้ยื่นคำร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่ให้บังคับแก่คดี เป็นกฎหมายที่จำกัดสิทธิเสรีภาพของบุคคลขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖ มาตรา ๒๕ มาตรา ๓๐ และมาตรา ๔๙ โดยผู้ร้องมิได้ระบุว่าบทบัญญัติหรือมาตราใดแห่งพระราชกำหนดดังกล่าวขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖ มาตรา ๒๕ มาตรา ๓๐ และมาตรา ๔๙ ศาลแพ่งกรุงเทพใต้ได้ส่งคำโต้แย้งดังกล่าวมาให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔

๑๐. กองทุนรวมแกรมม่าแคปปิตอล โดยบริษัทหลักทรัพย์กองทุนรวม วรรณ เป็นโจทก์ ฟ้อง บริษัท ตรีอรรถบูรณ์ อุตสาหกรรม จำกัด เป็นจำเลยที่ ๑ นายวินูลย์ ตรีอรรถบูรณ์ จำกัด เป็นจำเลยที่ ๒ และนายณัตรชัย ตรีอรรถบูรณ์ จำกัด เป็นจำเลยที่ ๓ ต่อศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ในคดีหมายเลขดำที่ ๓๖๔๗/๒๕๔๗ ในความผิดฐานโอนสิทธิเรียกร้อง ผิดสัญญาตัวสัญญาให้เงิน และค้ำประกัน จำกัดที่ ๓ ให้การปฏิเสธฟ้องโจทก์และยื่นคำร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่าการตราพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ ขัดต่อรัฐธรรมนูญ เนื่องจากเป็นการที่รัฐเข้าแทรกแซงโดยไม่มีความจำเป็นต่อส่วนรวมแต่ประการใดไม่ปล่อยให้เป็นไปตามกลไกการตลาด และกำกับดูแลให้มีการแข่งขันอย่างเป็นธรรม ศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ส่งคำโต้แย้งดังกล่าวให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔

คำร้องทั้ง ๑๐ คำร้องดังกล่าวที่จะให้ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาในวินิจฉัย แบ่งได้เป็น ๔ กลุ่ม คือ

กลุ่มที่ ๑ ได้แก่ คำร้องที่ ๑ ของบริษัท สลิงและลวดเกลียว จำกัด กับพวกที่ไม่ได้ระบุว่า มาตราใดของพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๐ ว่าขัดหรือแย้งกับมาตราใดแห่งรัฐธรรมนูญ

กลุ่มที่ ๒ คือ คำร้องที่ ๒ ของนางกัลยาณี กรณัสมน卉 คำร้องที่ ๓ ของนายมนตรี เอกринทรากุล คำร้องที่ ๔ ของนางสาวเพียงใจ ชื่นชูผล และคำร้องที่ ๕ ของบริษัท ยงชั่วหลี จำกัด และนายมัญชา

ตั้งราชรัตน์ ที่ไม่ได้ระบุว่ามาตราใดแห่งพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ ว่าขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ระบุเพียงแต่ว่าขัดหรือแย้งรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ สำหรับคำร้องที่ ๓ ของนายมนตรี เอกอินทรากุล ซึ่งได้ระบุว่าพระราชกำหนดทั้งสองขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ วรรคสอง จึงขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖ นั้น สามารถอนุโลมได้ว่า ขัดหรือแย้งกับรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ จึงจัดอยู่ในกลุ่มนี้

กลุ่มที่ ๓ คือคำร้องที่ ๖ ของนางรัชนี ซอสตถิกุล และนายเกริกชัย ซอสตถิกุล คำร้องที่ ๗ ของนางเอรีน รักตะกนิษฐ์ และนายกิตติชัย รักตะกนิษฐ์ คำร้องที่ ๘ ของบริษัท トイโยต้าสระบุรี (๑๗๘๕) ผู้จำหน่ายトイโยต้า จำกัด กับพวก คำร้องที่ ๕ ของนายพินิจ จันทวสุ ที่ไม่ได้ระบุว่ามาตราใดแห่งพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ แต่ได้ระบุว่าขัดหรือแย้งกับรัฐธรรมนูญมาตราต่างๆ ได้แก่ มาตรา ๖ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๕ มาตรา ๓๐ มาตรา ๔๙ มาตรา ๕๐

กลุ่มที่ ๔ คือคำร้องที่ ๑๐ ของนายฉัตรชัย ตรีออรรถบูรณ์ ที่ร้องว่าการตราพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ ขัดต่อรัฐธรรมนูญ

คำร้องหรือคำโต้แย้งทั้งสี่กลุ่มนี้มีลักษณะเหมือนกันคือ เป็นคำโต้แย้งเกี่ยวกับประเด็นที่ว่า พระราชกำหนดทั้งสองฉบับดังกล่าวขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ โดยไม่ได้ระบุว่ามาตราใดบ้างแห่งพระราชกำหนดทั้งสองขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ จึงเห็นสมควรรวมเอาทั้ง ๑๐ คำร้องหรือคำโต้แย้งนี้ไว้ในจัดเป็นเรื่องเดียวกัน

ข้อวินิจฉัย

ประเด็นที่ต้องวินิจฉัยมีว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ หรือไม่

แต่เนื่องจากคำร้องหรือคำโต้แย้งทั้ง ๑๐ คำร้อง ซึ่งยืนตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ ไม่ได้ระบุมาตราแห่งพระราชกำหนดทั้งสองที่อ้างว่าขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ จึงมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยก่อนว่า ศาลรัฐธรรมนูญรับคำร้องทั้ง ๑๐ คำร้องดังกล่าวไว้พิจารณาตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ ได้หรือไม่

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ วรรคแรก บัญญัติว่า “ในการที่ศาลจะใช้บทบัญญัติแห่งกฎหมาย บังคับแก่คดีใด ถ้าศาลเห็นเองหรือคุ้มครองโดยไม่แย้งว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายนั้นต้องด้วยบทบัญญัติ

มาตรา ๖ และยังไม่มีกำหนดจัดของศาลรัฐธรรมนูญในส่วนที่เกี่ยวกับบทบัญญัตินี้ ให้การพิจารณาพิพากษาคดีไว้ชั่วคราวและส่งความเห็นเข่นว่า้นตามทางการเพื่อศาลรัฐธรรมนูญจะได้พิจารณาวินิจฉัย” เห็นได้ว่า คำโต้แย้งนั้นต้องเป็นเรื่องเกี่ยวกับบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ใช้บังคับแก่คดีคือต้องระบุมาตราหรือข้อความที่ชัดเจนพอจะอนุโลมได้ว่าเข้ากับมาตราใดแห่งกฎหมายที่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญเหตุที่จำต้องระบุมาตราหรือข้อความนั้นเป็นพระในกรณีที่ศาลจะใช้กฎหมายในบังคับแก่คดี ศาลไม่ได้ใช้กฎหมายทั้งฉบับแต่จะใช้มาตราหนึ่งมาตราใดหรือหลายมาตราแห่งกฎหมายนั้นๆ อย่างไรก็ตามอาจมีข้อต่อสู้ว่าเป็นไปได้หรือไม่ที่คำโต้แย้งที่ไม่ได้ระบุมาตราหรือข้อความดังกล่าวในนั้นต้องการชี้ให้เห็นว่ากฎหมายนั้นๆ ทั้งฉบับขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ในกรณีอาจเป็นไปได้มีการตรวจกฎหมายดังกล่าวไม่เป็นไปตามบทบัญญัติที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ หรือ กฎหมายนั้นๆ มีเนื้อหาสาระหรือประเด็นที่เฉพาะเจาะจงเพียงไม่กี่ประเด็นซึ่งกฎหมายนั้นจะมีจำนวนมาตราเพียงไม่กี่มาตรา

ในการถือของการตรวจกฎหมายนั้น ในคำร้อง ๑๐ คำร้องข้างต้น มีคำร้องที่โต้แย้งว่า พระราชนำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ เนื่องจากตราขึ้นโดยไม่ได้ระบุบทบัญญัติหรือมาตราใดที่ให้อำนาจในการตราพระราชกำหนดดังกล่าวตามที่ระบุไว้ในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ วรรคสอง จึงทำให้พระราชนำหนดดังกล่าวขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญและทำให้พระราชนำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งเป็นฉบับที่แก้ไขเพิ่มเติมพระราชนำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญไปด้วยคำร้องดังกล่าวได้แก่คำร้องที่ ๒, ๓, ๔, ๕, ๖, ๗ และคำร้องที่ ๑๐ ได้โต้แย้งว่าการตราพระราชกำหนดทั้งสองขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญเนื่องจากเป็นการที่รัฐเข้าแทรกแซงในทางเศรษฐกิจโดยไม่มีความจำเป็นต่อส่วนรวมแต่อย่างใด

การโต้แย้งว่า การตรวจกฎหมายได้ไม่เป็นไปตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญนั้น จะต้องเป็นไปตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๒ คือเป็นกรณีที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา หรือสมาชิกทั้งสองสภาร่วมกัน หรือนายกรัฐมนตรี ที่ส่งคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญ เพื่อวินิจฉัยถ้าเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติได้มีข้อความขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ หรือตราขึ้นโดยไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ และจะต้องโต้แย้งหรือยื่นคำร้องก่อนที่จะได้นำร่างพระราชบัญญัตินั้นเข้าทูลเกล้าฯ เพื่อทรงลงพระปรมาภิไธย ส่วนคำร้องที่อยู่ในการพิจารณาวินิจฉัยครั้งนี้นั้น เป็นคำร้องที่ยื่นมาตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ ซึ่งไม่ใช่เป็นบทบัญญัติเกี่ยวกับการโต้แย้งการตรวจกฎหมายว่าขัดหรือแย้งต่อบบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ

ดังนั้น เนื่องจากคำร้องหรือคำโต้แย้งทั้ง ๑๐ คำร้อง ได้ส่งให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ จึงเป็นเรื่องที่คู่ความหรือศาลให้วินิจฉัยว่าบทบัญญัติใดหรือมาตราใดในกฎหมาย

ที่เขับบังคับแก่คดี มีข้อความใดขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ เมื่อคำร้องทั้ง ๑๐ คำร้องไม่ได้ระบุบทบัญญัติ มาตรการใดในพระราชกำหนดทั้งสองดังกล่าวที่อ้างว่าขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ และไม่ได้ระบุข้อความ ที่ชัดเจนพอจะอนุโลมได้ว่าเป็นบทบัญญัติในมาตราใดในพระราชกำหนดทั้งสองที่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ กรณีนี้จึงไม่เป็นตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ ส่วนกรณีที่การตรวจราชการกำหนดทั้งสองนี้เป็นไปตาม บทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญหรือไม่นั้นไม่ใช่เป็นกรณีตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ ศาลรัฐธรรมนูญ ไม่มีอำนาจวินิจฉัย

ด้วยเหตุผลดังได้กล่าวมาแล้ว จึงวินิจฉัยให้ยกคำร้องทั้ง ๑๐ คำร้อง

นายสุจิต บุญบางกර

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

คำวินิจฉัยของ นายสุจินดา ยงสุนทร ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ที่ ๔๐ - ๔๕/๒๕๔๕

วันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๔๕

เรื่อง พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ หรือไม่

ความเป็นมาและข้อเท็จจริง

ในคดีแพ่งจำนวน ๑๐ คดี ดังต่อไปนี้ ผู้ร้อง ซึ่งได้แก่จำเลยในคดีได้โต้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ โดยต่างก็อ้างเหตุผลบางประการหันที่คล้ายคลึงกัน และแตกต่างกัน เพื่อขอให้ศาลมีคำพิจารณาคดีต่าง ๆ เหล่านั้นส่งค้าโดยไม่แย้งให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณา วินิจฉัยตามมาตรา ๒๖๔ ของรัฐธรรมนูญ ดังนี้

๑. คดีแพ่งหมายเลขคดีที่ ย. ๑๕๒๕/๒๕๔๓ ผู้ร้อง (จำเลย) โต้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ ขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๘ โดยกล่าวอ้างในคำอุทธรณ์ว่า ตนต่อศาลแพ่ง กรุงเทพใต้ ลงวันที่ ๕ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๕ ดังนี้

“...พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังกล่าว เป็นการจำกัดและกระทำกระเทือนสาระสำคัญแห่งสิทธิและเสรีภาพของบุคคลในการประกอบกิจการหรืออาชีพ เพราะได้ตราออกมายอดยมุ่งหมายใช้บังคับแก่กรณีเฉพาะเจาะจงเฉพาะแก่ผู้ประกอบกิจการบริษัทเงินทุนหรือบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์โดยมิได้ระบุบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญที่ให้อำนาจในการตราพระราชกำหนดดังกล่าว จึงขัดกับมาตรา ๒๕ ของรัฐธรรมนูญ อันเป็นผลให้พระราชกำหนดใช้บังคับมิได้นับตั้งแต่วันที่ตราเป็นพระราชกำหนด ทั้งนี้ ตามมาตรา ๖ ของรัฐธรรมนูญ ดังนั้น แม้ต่อมาจะได้มีการตราพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๑ (ฉบับที่ ๒) เพื่อแก้ไขก็ตามก็หาเป็นเหตุให้พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งไม่มีผลบังคับใช้มาแต่ต้นให้กลับสมบูรณ์ มีผลบังคับใช้ได้ไม่...”

๒. คดีแพ่งหมายเลขคดีที่ ๓๖๔๗/๒๕๔๓ ผู้ร้อง (จำเลยที่ ๑ และที่ ๓) โต้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน

(ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ เป็นการออกโดยขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๘๗ โดยกล่าวอ้างในคำให้การ บางตอนต่อศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ลงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๓ ดังนี้

“...ตามมาตรา ๘๗ ของรัฐธรรมนูญ ...รัฐต้องสนับสนุนระบบเศรษฐกิจแบบเสรีโดยอาศัย กลไกตลาด กำกับดูแลให้มีการแข่งขันอย่างเป็นธรรม คุ้มครองผู้บริโภคและป้องกันการผูกขาด ตัดตอนหั้งทางตรงและทางอ้อม รวมทั้งยกเลิกและละเว้นการตรากฎหมายและกฎเกณฑ์ที่ควบคุมธุรกิจ ที่ไม่สอดคล้องกับความจำเป็นทางเศรษฐกิจ และต้องไม่ประกอบกิจการแข่งขันกับเอกชน เว้นแต่ มีความจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการรักษาความมั่นคงของรัฐ รักษาผลประโยชน์ส่วนรวมหรือจัดให้มี การสาธารณูปโภค

“การที่รัฐออกพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๑ (ฉบับที่ ๒) ออกมาบังคับใช้จึงเป็นการขัดต่อ รัฐธรรมนูญ โดยรัฐเข้ามาแทรกแซงโดยไม่มีความจำเป็นต่อส่วนรวมแต่ประการใด ไม่ปล่อยให้เป็น ไปตามกลไกของตลาด และกำกับดูแลให้มีการแข่งขันอย่างเป็นธรรม

“และในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ได้กล่าวถึงการโอนหนี้ (การโอนสิทธิเรียกร้อง) ไว้ชัดเจนแล้วในบรรพ ๒ หมวด ๔ จึงไม่ควรออกพระราชกำหนดดังกล่าว ดังนั้น การที่รัฐตราพระราชกำหนดออกมานั้นก็เป็นภัยหลัง ไม่มีผลบังคับใช้เป็นกฎหมาย เพราะเป็นการขัดกันกับพระราชบัญญัติ ที่บัญญัติไว้ก่อนหน้านั้นแล้ว...”

๓. คดีแพ่งหมายเลขดำที่ ๔๔๔๐/๒๕๕๓ ผู้ร้อง (จำเลยที่ ๑) トイແย়ংวা จารจัดตั้งองค์กร เพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงินตามพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ ขัดกับรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ และมาตรา ๒๕ โดยกล่าวอ้างในคำให้การบางตอนต่อศาลแพ่ง กรุงเทพใต้ ลงวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๕๓ ดังนี้

“...องค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ปรส.) ตั้งขึ้นตามพระราชกำหนดการปฏิรูประบบ สถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ เป็นพระราชกำหนดที่ตราขึ้นมาขัดต่อกฎหมายอันเป็นพระราชบัญญัติ การประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเออร์ พ.ศ. ๒๕๒๒ เมื่อพระราชกำหนดเป็นกฎหมายที่มีคัดค้านกว่าพระราชบัญญัติ พระราชกำหนดดังกล่าวจึงใช้บังคับเหนือกฎหมาย ที่เป็นพระราชบัญญัติไม่ได้

“...ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ บัญญัติไว้ว่าการใช้อำนาจของทุกองค์กร ต้องคำนึงถึงศักดิ์ศรี ความเป็นมนุษย์ สิทธิเสรีภาพตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ ทั้งมาตรา ๒๕ ของรัฐธรรมนูญดังกล่าว ยังกล่าวว่าบุคคลย่อมใช้สิทธิและเสรีภาพของตนได้เท่าที่ไม่ละเมิดสิทธิเสรีภาพของบุคคลอื่นไม่เป็น

ปรับยกต่อรัฐธรรมนูญ หรือไม่ขัดต่อศีลธรรมอันดีของประชาชน การที่องค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ปรส.) เอาทรัพย์สินหรือสินเชื่อธุรกิจของบุคคลอื่นออกประมูลขายให้แก่บุคคลอื่นรวมทั้งโจทก์ในคดีนี้ จึงเป็นการขัดต่อกฎหมาย และขัดต่อรัฐธรรมนูญอันเป็นกฎหมายสูงสุดในการปกครองประเทศ ดังนั้น องค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน จึงไม่มีอำนาจเอาทรัพย์สินเชื่อธุรกิจของบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์และบริษัทเงินทุนต่างๆ ออกขายทอดตลาดได้...”

๔. คดีแพ่งหมายเลขคดีที่ ๕๒๒๔/๒๕๕๓ ผู้ร้อง (จำเลยที่ ๑ ที่ ๒ ที่ ๓ และที่ ๔) โต้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ ที่ให้อำนาจองค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงินมีอำนาจยึดทรัพย์สินของสถาบันการเงินที่ถูกสั่งระงับการดำเนินกิจการและนำออกขายในราคากลุ่ม และการที่พระราชกำหนดดังกล่าวที่บัญญัติให้การโอนสิทธิเรียกร้องของบริษัทที่ถูกระงับการดำเนินกิจการไปยังสถาบันการเงินอื่นให้กระทำโดยไม่ต้องบอกกล่าวการโอนไปยังลูกหนี้ หรือไม่ต้องได้รับความยินยอมจากลูกหนี้อันเป็นการยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๓๐๖ นั้น ขัดต่อรัฐธรรมนูญ โดยกล่าวอ้างในคำให้การลงวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๓ ต่อศาลแพ่งกรุงเทพใต้ดังนี้

“...พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ ...ออกโดยขัดต่อรัฐธรรมนูญ และขัดต่อกฎหมายเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชน ซึ่งเป็นการออกพระราชกำหนดบังคับเอกับสถาบันการเงินโดยเข้าไปจัดการยึดครอง บังคับให้จำหน่ายจ่ายโอนทรัพย์สิน และกระทำการด้วยวิธีต่างๆ ของสถาบันการเงินที่จัดตั้งขึ้นโดยชอบด้วยกฎหมาย และนำไปขายต่อให้บริษัทต่างชาติในราคากลุ่ม เพื่อล้มล้างสถาบันการเงิน หากได้ทำการฟื้นฟูสถาบันกิจการ สถาบันการเงิน ตามเจตนาرمณ์ของพระราชกำหนดไม่...”

“...การออกพระราชกำหนดดังกล่าวขัดต่อประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ซึ่งเป็นกฎหมายแม่ทั้งเป็นการขัดต่อรัฐธรรมนูญที่ออกพระราชกำหนดให้มีผลยกเลิก หรือยกเว้นไม่ใช้ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ซึ่งออกตามพระราชบัญญัติ

นอกจากนี้ผู้ร้องยังได้กล่าวอ้างในคำร้องลงวันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๕๓ ต่อศาลแพ่งกรุงเทพใต้ อีกด้วยว่า

“...พระราชกำหนดดังกล่าวให้อำนาจในการสั่งยึดทรัพย์สินได้โดยเด็ดขาดแล้วนำไปขายให้กับต่างชาติ อันเป็นการเอื้อประโยชน์ให้ต่างชาติโดยตรง จนทำให้ระบบเศรษฐกิจของประเทศไทยภาวะมีหนี้สินล้นพ้นตัว ประชาชนอยู่ในฐานะยากจน ลำบากยากจน ซึ่งทางสื่อมวลชน หนังสือพิมพ์ และพระคริรภ์เมืองฝ่ายค้านต่างกล่าวหาว่าเป็นการขายชาติไปแล้วเป็นประจำ จึงเห็นว่าพระราชกำหนดดังกล่าวเป็นการออกโดยขัดต่อรัฐธรรมนูญที่กำหนดให้ทุกคนมีสิทธิเสรีภาพเท่าเทียมกัน รวมทั้งสิทธิ

ในทรัพย์สินด้วย การที่ให้ ปรส. ยึดทรัพย์สินและนำออกขายได้ดังกล่าว จึงเป็นการขัดต่อรัฐธรรมนูญ นอกจากนี้พระราชกำหนดดังกล่าวยังให้อำนาจ ปรส. ทำการยึดทรัพย์สินของสถาบันการเงินแล้ว โอนขายให้โจทก์ โดยพระราชกำหนดให้ยกเว้นไม่ต้องแจ้งให้ลูกหนี้ทราบ และไม่ต้องได้รับความยินยอม จากลูกหนี้ก่อน อันเป็นการยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๓๐๖ คดีจึงมีประเด็นว่า การออกพระราชกำหนดโดยข้อยกเว้นไม่ต้องแจ้งและต้องได้รับความยินยอมจากลูกหนี้ ตามที่กำหนดไว้ในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๓๐๖ นั้นเป็นการขัดต่อรัฐธรรมนูญ หรือไม่ เพราะหากไม่ขัดต่อรัฐธรรมนูญ ต่อไปในภายหลังรัฐบาลประสงค์จะออกพระราชกำหนด ยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามกฎหมายใดก็ได้ เช่น ออกพระราชกำหนดยกเว้นให้นาย ก. จะม่านา นาย ข. ไม่ต้องมีความผิดทางอาญา นาย ก. ก็ไปม่านา นาย ข. ได้โดยไม่มีความผิดได้ เป็นต้น หรือจะออกมา เพื่อยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญข้อนึงข้อใดก็ได้ เช่นนี้จึงหาถูกต้องไม่..."

๕. คดีแพ่งหมายเลขดำที่ ๖๔๔/๒๕๕๕ ผู้ร้อง (จำเลยทั้งสอง) โต้แย้งว่า พระราชกำหนด การปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ ขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๕ และมาตรา ๕๐ โดยกล่าวอ้างในคำให้การต่อศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ลงวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๕๕ ดังนี้

“...การออกพระราชกำหนดดังกล่าว ขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๕ และมาตรา ๕๐ กล่าวคือ...รัฐธรรมนูญเป็นกฎหมายสูงสุดของประเทศไทย หากมีกฎหมาย พระราชกำหนด พระราชบัญญัติ หรือกฎหมายใด ๆ ที่ตราออกมาก็ขัดหรือแย้งกับรัฐธรรมนูญ ย่อมเป็นโมฆะ และใช้บังคับไม่ได้ การที่รัฐบาล หรือกระทรวงการคลังออกพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ และ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ดังกล่าว เป็นการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลในด้านการประกอบการ หรือประกอบอาชีพ และการแบ่งขันโดยเสรีอย่างเป็นธรรม ดังนั้น การที่รัฐจะออกกฎหมายเพื่อจำกัด สิทธิดังกล่าวนี้ จะต้องอาศัยตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายเฉพาะเพื่อการที่รัฐธรรมนูญกำหนดไว้และ เท่าที่จำเป็นเท่านั้น ทั้งกฎหมายที่ออกดังกล่าวจะต้องมีผลใช้บังคับทั่วไปและไม่มุ่งหมายให้ใช้บังคับแก่ กรณีได้กรณีหนึ่งหรือบุคคลใดบุคคลหนึ่งเป็นการเฉพาะ ซึ่งจะต้องระบุบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ให้ อำนาจในการตรากฎหมายนั้นด้วย แต่พระราชกำหนดดังกล่าวมิได้ระบุหรือกล่าวอ้างไว้ในพระราชกำหนด เลยว่าข้อบังคับที่ออกมานั้นอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติของกฎหมายที่ให้อำนาจในการตราไว้แต่อย่างใด และยังเป็นการตรากฎหมายที่ใช้บังคับเฉพาะกลุ่ม คือเฉพาะบริษัทเงินทุน บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ ที่ถูกระบุการดำเนินกิจกรรมตามคำสั่งของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๐ และวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๕๐ เท่านั้น ทำให้พระราชกำหนดทั้งสองฉบับดังกล่าวนี้ขัดต่อรัฐธรรมนูญโดยชัดแจ้ง จึงตกเป็นโมฆะ ไม่มีผลบังคับ...”

๖. คดีแพ่งหมายเลขคดีที่ ๘๑๙/๒๕๔๕ ผู้ร้อง (จำเลยทั้งสอง) โต้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งให้อำนาจของค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน กระทำการขายสินทรัพย์แทนบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ ซึ่งถูกระงับการดำเนินกิจการเป็นกฎหมายที่ขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ โดยกล่าวอ้างในคำร้องขอแก้ไขเพิ่มเติมคำให้การต่อศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ลงวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๔๕ ดังนี้

“...พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ “ไม่ได้ระบุบทัญญัติของรัฐธรรมนูญที่ให้อำนาจในการตราพระราชกำหนดฉบับนี้ที่เกี่ยวกับการจำกัดสิทธิในทรัพย์สินของบุคคล และเสรีภาพในการประกอบกิจการ หรือประกอบอาชีพไว้แต่อย่างใด พระราชกำหนดดังกล่าวจึงขัดต่อมาตรา ๒๕ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญ เป็นอันใช้บังคับมิได้ตามมาตรา ๖ อันเป็นผลให้มิได้มีการจัดตั้งองค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน “ปรส.” ขึ้นโดยชอบด้วยกฎหมายและไม่ปรากฏในฟ้องโจทก์ที่จะอ้างถึงพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงินฉบับอื่นๆ ที่จะให้การจัดตั้งองค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงินเป็นไปโดยชอบด้วยกฎหมาย ถือเสมอหนึ่งโจทก์โอนสิทธิมาจากองค์กรที่ไม่มีอำนาจโดยชอบด้วยกฎหมาย จึงเท่ากับยังไม่มีการโอนสิทธิเรียกร้องมา焉ังโจทก์ โจทก์จึงไม่มีอำนาจฟ้อง ...แม้พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ ซึ่งตราขึ้นเพื่อแก้ไขเพิ่มเติมจะระบุให้พระราชกำหนดนี้เป็นกฎหมายเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิในทรัพย์สินของบุคคลซึ่งตราขึ้นโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๔๙ ของรัฐธรรมนูญ ก็ไม่ได้ทำให้พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ กลับมีผลใช้บังคับได้แต่อย่างใด เพราะพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ ใช้บังคับไม่ได้ตั้งแต่วันที่ประس่งค์ให้ใช้บังคับคือวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๔๐ แล้ว กรณีจึงไม่มีพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ ให้แก้ไขเพิ่มเติมแต่อย่างใด...

นอกจากนี้ ผู้ร้องยังได้ยื่นคำร้องต่อศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ลงวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๔๕ เพื่อขอให้ศาลมีรัฐธรรมนูญพิจารณาในจลัง ซึ่งปรากฏข้อความบางตอนดังนี้

“...องค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ปรส.) ซึ่งจัดตั้งขึ้นตามพระราชกำหนดที่ขัดต่อมาตรา ๒๕ ของรัฐธรรมนูญ เป็นอันใช้บังคับมิได้ตามมาตรา ๖ ของรัฐธรรมนูญ ทำให้การขายมูลหนี้ดังกล่าวแทนบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ ลีลาธนกิจ จำกัด ซึ่งกระทำโดยอาศัยอำนาจตามพระราชกำหนดสองฉบับดังกล่าวเป็นอันใช้บังคับมิได้...”

๗. คดีแพ่งหมายเลขคดีที่ ๑๔๕๒/๒๕๔๕ ผู้ร้อง (จำเลย) โต้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ เป็นกฎหมายที่จำกัดสิทธิเสรีภาพของบุคคลอันขัดต่อ

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๖ มาตรา ๒๕ มาตรา ๓๐ และมาตรา ๔๙ โดยกล่าวอ้างในคำอุปถัมภ์วันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๔๕ ต่อศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ดังนี้

“...พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ เป็นกฎหมายที่จำกัดสิทธิ เสรีภาพของบุคคลอันขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖ มาตรา ๒๕ มาตรา ๓๐ และมาตรา ๔๙ เนื่องจาก ให้อำนาจเฉพาะองค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงินที่มีสิทธินำสินทรัพย์หรือสิทธิเรียกร้องของ สถาบันการเงิน ที่ถูกกระบวนการตรวจสอบสั่งปิดกิจการออกจำหน่ายให้เฉพาะกลุ่มเข้าประมูลซื้อ อันมี ความผิดกฎหมายให้ใช้บังคับกรณีได้กรณีหนึ่งหรือบุคคลใดบุคคลหนึ่งเป็นการเจาะจง อันเป็นการจำกัด สิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้ อีกทั้งการออกพระราชกำหนดดังกล่าวโดย ฝ่ายบริหาร ก็มิได้มีความจำเป็นและเป็นกรณีเร่งด่วนแต่อย่างใด ดังนั้น ก็มิได้เป็นไปตามเฉพาะการที่ รัฐธรรมนูญกำหนดไว้และเท่าที่จำเป็นเท่านั้น พระราชกำหนดดังกล่าวจึงขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖...”

๔. คดีแพ่งหมายเลขคดีที่ ๓๖๘/๒๕๔๕ ผู้ร้อง (จำเลยทั้งสอง) โต้แย้งว่า พระราชกำหนด การปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ ขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖ มาตรา ๒๕ มาตรา ๓๐ และมาตรา ๔๙ โดยกล่าวอ้างในคำให้การลงวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๔๕ ต่อศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ดังนี้

“...พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่โจทก์อ้างนั้น เป็นกฎหมาย ที่จำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลอันขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ มาตรา ๓๐ มาตรา ๔๙

“...พระราชกำหนดดังกล่าวให้อำนาจเฉพาะองค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงินที่มีสิทธิ นำสินทรัพย์และสิทธิเรียกร้องของสถาบันการเงินที่ถูกกระบวนการตรวจสอบสั่งปิดกิจการออกจำหน่ายให้ เฉพาะกลุ่มเข้าประมูลซื้อ อันมีความผิดกฎหมายให้ใช้บังคับกรณีได้กรณีหนึ่งหรือบุคคลใดบุคคลหนึ่ง เป็นการเจาะจง อันเป็นการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้ อีกทั้งการออก พระราชกำหนดโดยฝ่ายบริหาร ก็มิได้มีความจำเป็นและเป็นกรณีเร่งด่วนแต่อย่างใด ประกอบกับ การออกกฎหมายเพื่อจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลมิได้เป็นไปตามเฉพาะการที่รัฐธรรมนูญกำหนดไว้ และเท่าที่จำเป็นเท่านั้น ดังนั้น พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงขัด ต่อรัฐธรรมนูญ ใช้บังคับมิได้ตามมาตรา ๖ ของรัฐธรรมนูญดังกล่าว...”

๕. คดีแพ่งหมายเลขคดีที่ ๘๓๐๔/๒๕๔๓ ผู้ร้อง (จำเลย) โต้แย้งว่า พระราชกำหนด การปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ ขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖ โดยกล่าวอ้างในคำให้การต่อศาลแพ่ง ลงวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๔๓ ดังนี้

“...พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ เป็นกฎหมายจำกัดสิทธิของบุคคลในทางทรัพย์สิน เป็นการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้ พระราชกำหนดดังกล่าวไม่มีผลใช้บังคับเป็นการทั่วไป หากแต่มุ่งหมายให้บังคับแก่กรณีได้กรณีนี้โดยเฉพาะ โดยผู้ที่ถูกกฎหมายสถาบันดังกล่าวห้ามบังคับ ถ้าหากแต่ไม่สามารถให้บังคับสั่งปิดกิจการ และลูกหนี้ของสถาบันการเงินที่ถูกสั่งปิดกิจการ เท่านั้น ส่วนสถาบันการเงินที่ไม่ถูกสั่งปิดกิจการและลูกหนี้ของสถาบันการเงินที่ไม่ถูกสั่งปิดกิจการ ไม่อุ่ภัยได้บังคับของพระราชกำหนดดังกล่าว จึงเป็นการเลือกปฏิบัติ ซึ่งขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ วรรค ๒ ที่ห้ามออกกฎหมายลักษณะนี้ การที่พระราชกำหนดดังกล่าวขัดกับรัฐธรรมนูญซึ่งเป็นกฎหมายสูงสุดของประเทศไทย พระราชกำหนดดังกล่าวจึงใช้บังคับไม่ได้ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖...”

๑๐. คดีแพ่งหมายเลขคดีที่ ๒๖๐/๒๕๔๔ หมายเลขแดงที่ ๑๔๗/๒๕๔๔ ผู้ร้อง (จำเลยที่ ๑) โต้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ ขัดต่อมาตรา ๒๕ ของรัฐธรรมนูญ โดยกล่าวอ้างในการร้องแก้ไขเพิ่มเติมคำให้การลงวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๔๔ ต่อศาลจังหวัดสมุทรสาคร ดังนี้

“...พระราชกำหนดเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ ไม่ได้ระบุบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ ที่ให้อำนาจในการตราพระราชกำหนดฉบับนี้ ที่เกี่ยวกับการจำกัดสิทธิในทรัพย์สินของบุคคล และเสรีภาพในการประกอบกิจการ หรือประกอบอาชีพไว้แต่อย่างใด ดังนั้น พระราชกำหนดดังกล่าว จึงขัดต่อมาตรา ๒๕ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญ จึงเป็นอันใช้บังคับมิได้ตามมาตรา ๖ อันเป็นผลให้มิได้มีการจัดตั้งองค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน “ปรส.” ขึ้นโดยชอบด้วยกฎหมาย ถือเสมือนหนึ่งโจทก์โอนสิทธิมาจากองค์การที่ไม่มีอำนาจโดยชอบด้วยกฎหมายจึงเท่ากับยังไม่มีการโอนสิทธิเรียกร้องมายังโจทก์ โจทก์จึงไม่มีอำนาจฟ้อง อย่างไรก็ตาม แม้พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ ซึ่งตราขึ้นเพื่อแก้ไขเพิ่มเติมจะระบุไว้ในมาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒ ทวิ แห่งพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ กล่าวคือ “มาตรา ๒ ทวิ พระราชกำหนดนี้เป็นกฎหมายเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิในทรัพย์สินของบุคคล ซึ่งตราขึ้นโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๔๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย” ก็มิได้ทำให้พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ กลับมีผลใช้บังคับได้แต่อย่างใด เพราะพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญดังกล่าว

ข้างต้น มีผลเป็นอันใช้บังคับมิได้ ตั้งแต่วันที่ประกาศให้ใช้บังคับกือ วันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๕๐ แล้ว กรณีจึงไม่มีพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ ที่จะให้มีการแก้ไขเพิ่มเติม ตามพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ แต่อย่างใด

“นอกจากนี้โดยที่พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ เป็นกฎหมายอิกฉบับหนึ่ง แต่คำว่า “พระราชกำหนดนี้” ตามมาตรา ๒ ทว. (ที่ขัดเส้นໄต้) ที่กล่าวข้างต้น หมายถึง พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ ไม่ได้หมายถึงพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ดังนั้น พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ก็ขัดต่อมาตรา ๒๕ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญ เพราะไม่ได้ระบุบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญที่ให้อำนาจในการตราพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ที่เกี่ยวกับการจำกัดสิทธิในทรัพย์สินของบุคคลและเสรีภาพในการประกอบกิจการและประกอบอาชีพไว้ เช่นกัน จึงเป็นอันใช้บังคับมิได้ตามมาตรา ๖ ของรัฐธรรมนูญด้วย

“ดังนี้ บรรดาการกระทำทั้งหลายขององค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน “ปรส.” ซึ่งรวมทั้งการกระทำการขายสินทรัพย์ สินเชื่อธุรกิจแทนบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ ค่าเช่าไฟแนนซ์ จำกัด ในมูลหนี้ที่ฟ้อง โดยอาศัยอำนาจตามพระราชกำหนดทั้งสองฉบับดังกล่าวข้างต้น จึงเป็นอันใช้บังคับมิได้ด้วย...”

คำวินิจฉัย

พิจารณาคำร้องหั้งสินคำร้องที่กล่าวแล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงแห่งคดีมีลักษณะคล้ายคลึงกัน กล่าวคือ ผู้ร้องในคดีทั้งสินคดี ต่างก็เป็นลูกหนี้ของบริษัทหรือสถาบันการเงินที่ถูกระงับการดำเนินกิจการและโจก็ได้รับโอนกิจกรรมหั้งสิทธิเรียกร้องของบริษัทและสถาบันการเงินดังกล่าว อีกทั้งประเด็นข้อกฎหมายที่ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยก็เป็นเช่นเดียวกัน กล่าวคือ พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ นั้น ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญหรือไม่ ด้วยเหตุดังกล่าว จึงเห็นสมควร รวมคำร้องหั้งสินคำร้องนี้ไว้พิจารณาวินิจฉัยในคราวเดียวกัน และเนื่องจากเหตุผลและบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญที่ผู้ร้องยกขึ้นอ้างอิงนั้น บางกรณีก็เป็นเช่นเดียวกันแต่ในบางกรณีแตกต่างกัน จึงเห็นสมควรกำหนดประเด็นหลัก ๆ และพิจารณาวินิจฉัยไปพร้อมกัน ดังต่อไปนี้

๑. ตามคำสั่งที่ ๘๖/๒๕๕๓ ศาลรัฐธรรมนูญได้วางบรรทัดฐานไว้แล้วว่า ในการยื่นคำร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามมาตรา ๒๖๔ วรรคหนึ่ง ของรัฐธรรมนูญ คำว่า “บทบัญญัติแห่งกฎหมาย” หมายถึง ข้อความที่บัญญัติในกฎหมายนั้น ดังนั้น คำร้องจึงต้องระบุให้ชัดเจนว่า

บทบัญญัติมาตราใดของกฎหมายนั้น ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญมาตราใด อย่างไรก็ได้ ศาลรัฐธรรมนูญได้เคยยอมรับคำร้องที่ไม่เป็นไปตามเงื่อนไขดังกล่าวอย่างเคร่งครัดไว้พิจารณาในปัจจุบันด้วยแล้ว แต่ในกรณีเช่นว่านี้ คำร้องดังกล่าวได้บรรยายข้อโต้แย้งไว้อย่างละเอียดและโดยเฉพาะเจาะจงเพียงพอที่ศาลรัฐธรรมนูญจะทราบได้ว่าผู้ร้องหมายถึงมาตราใดแห่งกฎหมายที่ตนอ้างว่าขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญมาตราใด อย่างไรก็ได้ การที่ผู้ร้องทั้งสิบรายไม่ได้อ้างว่าบัญญัติมาตราใดแห่งกฎหมายที่ตนอ้างว่าขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญนั้น คงเป็นเพราะผู้ร้องได้โต้แย้งว่าพระราชกำหนดดังกล่าวทั้งฉบับ ไม่ใช่เฉพาะบางมาตราเท่านั้น เป็นกฎหมายที่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ พิจารณาแล้วเห็นว่า คำโต้แย้งดังกล่าวเป็นเรื่องที่ศาลรัฐธรรมนูญไม่มีอำนาจที่จะพิจารณาในปัจจุบันให้ได้ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ ทั้งนี้ เพราะเหตุว่า ประการแรก การตราพระราชกำหนดเป็นเรื่องที่อยู่ภายใต้บังคับของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๘ และมาตรา ๒๑๔ ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญมีอำนาจพิจารณาในปัจจุบันนี้มีเพียงประเด็นเดียว คือ ความชอบด้วยรัฐธรรมนูญของวัตถุประสงค์แห่งการตราพระราชกำหนดตามมาตรา ๒๑๘ กล่าวคือ ประเด็นที่ว่า พระราชกำหนดได้ตราขึ้นเพื่อ “ประโยชน์ในอันที่จะรักษาความปลอดภัยของประเทศ ความปลอดภัยสาธารณะ ความมั่นคงในทางเศรษฐกิจของประเทศ หรือป้องปักษ์พัฒนาชุมชน” หรือไม่ เท่านั้น ประการที่สอง ศาลรัฐธรรมนูญจะมีอำนาจพิจารณาในปัจจุบันนี้ได้ก็ต่อเมื่อสามารถพิสูจน์ได้ว่า พระราชกำหนดนั้นไม่เป็นไปตามมาตรา ๒๑๘ วรรคหนึ่ง เท่านั้น โดยรัฐธรรมนูญไม่ได้บัญญัติให้บุคคลหรือองค์กรอื่นได้ออกมีสิทธิยื่นคำร้องเช่นว่านั้นต่อศาลรัฐธรรมนูญได้ และประการที่สาม ศาลรัฐธรรมนูญไม่มีอำนาจหน้าที่ที่จะวินิจฉัยปัญหาความถูกต้องของนโยบายในการบริหารราชการแผ่นดิน ซึ่งเป็นอำนาจหน้าที่ของฝ่ายบริหารโดยตรงและโดยเฉพาะ และการตรากฎหมายขึ้นก็เป็นการดำเนินการส่วนหนึ่งเพื่อให้เป็นไปตามนโยบายของฝ่ายบริหารนั้นเอง การจะเป็นประการได้ก็ตาม ปัญหาความชอบด้วยรัฐธรรมนูญของพระราชบัญญัติหรือพระราชกำหนดทั้งฉบับ (ในด้านข้อความ) นั้น เป็นเรื่องที่คู่ความไม่อาจขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาในปัจจุบันให้ได้ตามมาตรา ๒๖๔ ของรัฐธรรมนูญในทำนองเดียวกัน ศาลรัฐธรรมนูญก็ไม่มีอำนาจตามมาตรา ๒๖๔ นี้ ที่จะพิจารณาในปัจจุบันนี้ ความชอบด้วยรัฐธรรมนูญของการจัดตั้งองค์การ ปรส. หรือว่าการตราพระราชกำหนดที่เป็นปัญหานี้เป็นการขัดต่อแนวโน้มนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐตามมาตรา ๘๗ ของรัฐธรรมนูญ หรือไม่

๒. ในบางคำร้อง ผู้ร้องกล่าวอ้างว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๖๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑ ขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ วรรคสอง เนื่องจากไม่มีการระบุบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญที่ให้อำนาจในการตราพระราชบัญญัติดังกล่าวไว้ เรื่องนี้พิจารณาแล้วเห็นว่า การที่ผู้ร้องไม่สามารถอ้างบทบัญญัติได้ฯ แห่งพระราชกำหนดได้นั้น เป็นเพียงสิ่งที่อ้างว่าขัดกับรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ วรรคสอง นั้น มิใช่เป็นข้อความใดๆ ในพระราชกำหนดดังกล่าว แต่เป็นการที่พระราชกำหนดดังกล่าวขาดหรือละเว้นข้อความที่รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ วรรคสอง บัญญัติให้มีไว้ คือ การอ้างบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญที่ให้อำนาจในการตรากฎหมายที่เป็นปัญหา อย่างไรก็ตี จะเห็นได้ว่า คำโต้แย้งของผู้ร้องที่ว่าพระราชกำหนดฯ มิได้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ วรรคสอง นั้น ในเนื้อหาและแก่นสารแล้วก็คือการโต้แย้งว่า พระราชกำหนดฯ ได้ตราขึ้นโดยไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้ นั่นเอง ซึ่งในประเด็นนี้ศาลรัฐธรรมนูญได้เคยมีคำสั่งที่ ๘๕/๒๕๖๓ ไว้แล้วว่า กระบวนการตรวจสอบพระราชกำหนดเป็นเรื่องที่ศาลรัฐธรรมนูญไม่มีอำนาจพิจารณาวินิจฉัยให้ได้ตามมาตรา ๒๖๔ ของรัฐธรรมนูญ เพราะในเรื่องดังกล่าว ศาลรัฐธรรมนูญมีอำนาจเฉพาะตามที่ระบุไว้ในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ เท่านั้น คือ “ก่อนที่สภาพผู้แทนรายภูหรืออุต্তิสภาก็จะได้อันมัติพระราชกำหนด...” นั้น ซึ่งหมายความว่า อำนาจของศาลรัฐธรรมนูญในการควบคุมความถูกต้องของการตราพระราชกำหนดย่อมสิ้นสุดลงเมื่อรัฐสภาได้อันมัติพระราชกำหนดนั้นแล้ว แต่ตามมาตรา ๒๖๔ ของรัฐธรรมนูญ ประเด็นที่จะขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยให้ได้ก็คือ ข้อความในบทบัญญัติแห่งกฎหมาย มิใช่กระบวนการตรวจสอบภาคภูมายั่น

๓. ในบางคำร้อง ผู้ร้องอ้างว่า การตราพระราชกำหนดที่เป็นปัญหานี้เป็นการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของชนชาวไทย จึงขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ วรรคหนึ่ง พิจารณาแล้วเห็นว่า สิทธิและเสรีภาพที่จะได้รับความคุ้มครองตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ วรรคหนึ่ง นั้น จะต้องเป็น “สิทธิและเสรีภาพของบุคคลที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้” เท่านั้น ซึ่งส่วนใหญ่ได้แก่ สิทธิและเสรีภาพที่มีระบุไว้ในหมวด ๓ ของรัฐธรรมนูญ นั่นเอง ส่วนสิทธิซึ่งมีแหล่งที่มาจากการปกครอง สัญญา หรือนิติกรรมอื่นได้ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์หรือกฎหมายอื่น แต่ไม่ได้เป็นสิทธิที่รับรองไว้ในรัฐธรรมนูญ นั้น ย่อมไม่ได้รับความคุ้มครองตามมาตรา ๒๕ วรรคหนึ่ง ของรัฐธรรมนูญ ในคำร้องดังๆ ที่ได้พิจารณาแล้ว ไม่ปรากฏว่ามีผู้ร้องรายได้กล่าวถึงสิทธิหรือเสรีภาพใดที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้ นอกจาก “สิทธิของบุคคลในทรัพย์สิน” ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๙ ซึ่งในขณะเดียวกันมาตรานี้ ก็บัญญัติไว้ด้วยว่า “...ขอบเขตแห่งสิทธิและการจำกัดสิทธิเช่นว่านี้ย่อมเป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ”

ดังนั้น หากจะถือว่าพระราชกำหนดสองฉบับนี้ที่ให้อำนาจของค์การ прос. ใน การยึดและขายทอดตลาด ซึ่งทรัพย์สินของสถาบันการเงินที่ถูกสั่งระงับการดำเนินกิจการนั้น มีผลเป็นการจำกัดสิทธิของบุคคล ในทรัพย์สินแล้ว การจำกัดสิทธิดังกล่าวก็เป็นไปตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๔๘ ของรัฐธรรมนูญแล้วว่า ให้กระทำได้ จึงหาได้เป็นการขัดหรือแย้งต่อมาตราดังกล่าวของรัฐธรรมนูญไม่

๔. ผู้ร้องกล่าวอ้างว่า พระราชกำหนด ๑ ขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ วรรคสอง (เงื่อนไขแรก) เพราะไม่มีผลใช้บังคับเป็นการทั่วไป แต่มุ่งหมายให้ใช้บังคับแก่กรณีได้กรณีหนึ่งหรือบุคคลใดบุคคลหนึ่ง เป็นการเฉพาะ พิเคราะห์แล้วเห็นว่า พระราชกำหนด ๑ ทั้งสองฉบับมิได้ตราขึ้นเพื่อให้ใช้บังคับแก่ กรณีได้กรณีหนึ่งหรือแก่สถาบันการเงินแห่งใดแห่งหนึ่งเป็นการเฉพาะเจาะจง แต่ได้ตราขึ้นเพื่อให้มีผล ใช้บังคับเป็นการทั่วไปกับสถาบันการเงินทั้งหลายที่กำลังประสบปัญหาการขาดสภาพคล่องจนเป็นที่คาดการณ์ ได้ว่าจะต้องเลิกกิจการไปในที่สุด ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองเจ้าหนี้ของสถาบันการเงินเหล่านั้น และเพื่อรักษาเสถียรภาพและความมั่นคงทางเศรษฐกิจและการเงินของประเทศไทยเป็นส่วนรวม กล่าวอีกนัยหนึ่ง ก็คือ พระราชกำหนด ๑ ทั้งสองฉบับมีผลใช้บังคับกับสถาบันการเงินทุกแห่งที่เข้าข่ายตามที่กฎหมาย กำหนด มิใช่แต่เพียงบางแห่งหรือแห่งใดแห่งหนึ่งโดยเฉพาะเท่านั้น จึงมิอาจถือได้ว่าพระราชกำหนด ดังกล่าวจะเมิดเงื่อนไขตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ วรรคสอง (ตอนต้น) ดังเช่นที่ มิอาจถือได้ว่า กฎหมายที่ลงโทษบุคคลซึ่งกระทำความผิดเป็นกฎหมายที่จะเมิดเงื่อนไขดังกล่าวด้วยเหตุ เพราะมุ่งหมายเฉพาะบุคคลผู้กระทำความผิดเป็นการเฉพาะ ดังนั้น ข้อโต้แย้งของผู้ร้องในประเด็นนี้ จึงฟังไม่เข้า

๕. ผู้ร้องบางรายโต้แย้งว่า พระราชกำหนดไม่อาจมีผลเป็นการยกเว้นบทบัญญัติได้ฯ แห่งประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๓๐๖ หรือพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์ พ.ศ. ๒๕๒๒ “ได้ โดยกล่าวอ้างว่าพระราชกำหนดมีศักดิ์ต่ำกว่าพระราช บัญญัติ พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อโต้แย้งดังกล่าวตั้งอยู่บนฐานแห่งความเข้าใจที่คลาดเคลื่อนเกี่ยวกับ ลำดับชั้นหรือศักดิ์ของกฎหมายประเภทต่างๆ ตามที่รัฐธรรมนูญได้จำแนกแยกแยะไว้ ในเรื่องพระราช กำหนด นั้น รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๙ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ในกรณีเพื่อประโยชน์ตามที่ระบุไว้ “พระมหาภัยดิรีย์จะทรงตราพระราชกำหนดให้ใช้บังคับดังเช่นพระราชบัญญัติก็ได้ และในวรรคสี่ก็กล่าวถึง “พระราชกำหนดตามวรรคหนึ่งที่มีผลเป็นการแก้ไขเพิ่มเติมหรือยกเลิกบทบัญญัติแห่งกฎหมายได...” ส่วนในวรรคห้าก็บัญญัติว่า เมื่อรัฐสภาอนุมัติพระราชกำหนดได้แล้ว “...ให้พระราชกำหนดนั้นมีผล ใช้บังคับเป็นพระราชบัญญัติต่อไป” จากที่ปรากฏในบทบัญญัติต่างๆ ที่อ้างถึงข้างต้นนี้จะเห็นได้ว่า

รัฐธรรมนูญ ซึ่งเป็นกฎหมายสูงสุดของประเทศไทยได้บัญญัติให้พระราชนำมาตราที่๑๘๖ ให้พระราชกำหนดมีฐานะหรือคักดี เช่นเดียวกันกับพระราชบัญญัติ ดังนั้น พระราชนำมาตราที่๑๘๖ จึงย่อมสามารถแก้ไขเพิ่มเติม ยกเลิก หรือกำหนดข้อยกเว้นสำหรับมาตรา ๓๐๖ (หรือมาตราอื่นใด) แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ได้โดยชอบด้วยรัฐธรรมนูญ ด้วยเหตุนี้ ข้อโต้แย้งของผู้ร้องจึงมิอาจรับฟังได้

๖. ผู้ร้องบางรายยังได้โต้แย้งอีกด้วยว่า พระราชนำมาตรา ๑ หรือการจัดตั้ง ปรส. นี้มีผลขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ข้ออ้างดังกล่าวมิอาจรับฟังได้ เพราะขัดกับข้อเท็จจริงแห่งสถานการณ์ จริงอยู่ ลูกหนี้บางรายอาจไม่พอใจในกฎหมายที่ได้บัญญัติขึ้นทั้งๆ ที่ลูกหนี้เหล่านี้ก็ไม่ได้เสียประโยชน์ใดๆ เลย แต่ในทางกลับกัน หากไม่มีการกำหนดมาตรการขึ้นมาเยียวยาปัญหาทางเศรษฐกิจการเงินที่ได้เกิดขึ้น ความไม่สงบเรียบร้อยในบ้านเมืองย่อมจะเป็นผลที่ตามมา อีกทั้งคำว่า “ศีลธรรมอันดีของประชาชน” ที่ผู้ร้องกล่าวอ้างสำหรับกรณีนี้ควรจะหมายความว่า ผู้กฎหมายย่อมมีหน้าที่ต้องชดใช้หนี้สินของตนตามสัญญาและกฎหมาย และ “ศีลธรรมอันดีของประชาชน” ย่อมไม่เป็นหลักการที่ห้ามมิให้รัฐดำเนินมาตรการที่จำเป็นหรือที่เหมาะสมเพื่อแก้ไขวิกฤติการณ์ที่เกิดขึ้น

สรุปได้ว่าคำร้องดังกล่าวข้างต้นบางคำร้องก็ไม่เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ ที่จะให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยให้ได้ และบางคำร้องเหตุผลที่ผู้ร้องยกขึ้นอ้างอิงเพื่อแสดงว่าพระราชนำมาตราที่๑๘๖ แห่งประมวลกฎหมายสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ และพระราชนำมาตราที่๑๘๖ แห่งประมวลกฎหมายสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ ขัดต่อรัฐธรรมนูญบางมาตราที่ระบุมาดังนี้ ต่างก็เป็นเหตุผลที่ไม่อาจรับฟังได้ ด้วยเหตุผลที่กล่าว จึงวินิจฉัยให้ยกคำร้องทั้งสิบคำร้อง

นายสุจินดา ยงสุนทร

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

คำวินิจฉัยของ นายสุวิทย์ ชีรพงษ์ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ที่ ๔๐ - ๔๕/๒๕๘๕

วันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๘๕

เรื่อง พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๘๐ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ หรือไม่

ศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ศาลแพ่ง และศาลจังหวัดสมุทรสาครสั่งคำร้องรวม ๑๐ คำร้อง ให้ศาลมีผลตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๒๖๔ ด้วยเหตุผลดังนี้

คำร้องที่หนึ่ง ศาลแพ่งกรุงเทพใต้สั่งคำร้องของบริษัท ลิงและลวดเกลียว จำกัด กับพวกผู้ร้อง ซึ่งกองทุนรวมบางกอกแคปปิตอล โดยบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม วรรณ จำกัด เป็นโจทก์ ฟ้องผู้ร้องเป็นจำเลย ในคดีหมายเลขดำที่ ๕๒๒๔/๒๕๘๓ ของศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ความผิดฐานผิดสัญญาภัยมี, ตัวสัญญาใช้เงิน, จำนวน, ค้าประกันและเรียกค่าเสียหาย

ผู้ร้องให้การปฏิเสธฟ้องของโจทก์และยื่นคำร้องให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยว่าการที่พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๘๐ บัญญัติให้การโอนสิทธิเรียกร้องของบริษัทที่ถูกระงับการดำเนินกิจการไปยังสถาบันการเงินอื่น ให้กระทำได้โดยไม่ต้องบอกกล่าวการโอนไปยังลูกหนี้หรือไม่ต้องได้รับความยินยอมจากลูกหนี้เป็นการยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๓๐๖ ขัดต่อรัฐธรรมนูญ หรือไม่

คำร้องที่สอง ศาลแพ่งกรุงเทพใต้สั่งคำร้องของนางกัลยาณี กรณัสมนิติ ผู้ร้อง ซึ่งกองทุนรวมโกลบอลไทย พร็อพเพอร์ตี้ เป็นโจทก์ ยื่นฟ้องผู้ร้องเป็นจำเลยต่อศาลแพ่งกรุงเทพใต้เป็นคดีหมายเลขดำที่ ย. ๑๕๒๕/๒๕๘๓ ว่า โจทก์ได้ซื้อทรัพย์สินและสิทธิเรียกร้องอื่นๆ มาจากองค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ปรส.) ตามพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๘๐

ผู้ร้องให้การว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๘๐ จำกัดสิทธิในทรัพย์สินของบุคคลและจำกัดสิทธิเสรีภาพในการประกอบกิจการหรือประกอบอาชีพ พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๘๐ จึงขัดกับรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ อันเป็นผลให้ใช้บังคับมิได้นับแต่วันที่ตราเป็นพระราชกำหนด ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖ ผู้ร้องจึงยื่นคำร้องต่อศาลแพ่งกรุงเทพใต้โดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๒๖๔ ของรัฐธรรมนูญ ขอให้ส่งเรื่องให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณา วินิจฉัยว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๘๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๘๑ ขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ หรือไม่

คำร้องที่สาม ศาลแพ่งส่งคำร้องของนายมนตรี เอกรินทรากุล ผู้ร้อง ซึ่งกองทุนรวมแคมม่า แคปปิตอล โดยบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม วรรณ จำกัด เป็นโจทก์ ฟ้องผู้ร้องเป็นจำเลย ต่อศาลแพ่งในความผิดฐานโอนสิทธิเรียกร้องสัญญาภัยเงินวงเงินสินเชื่อ ขายลดตัวสัญญาให้เงิน และบังคับจำนำของ เป็นคดีหมายเลขคดีที่ ๘๓๐๔/๒๕๕๓

ผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้ศาลแพ่งส่งเรื่องให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยตามมาตรา ๒๖๙ ว่า พระราชนำนุสัยการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ และพระราชนำนุสัยการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ ขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ หรือไม่

คำร้องที่สี่ ศาลแพ่งกรุงเทพใต้ส่งคำร้องของนางรัชนี ซอโสตถิกุล และนายเกริกชัย ซอโสตถิกุล ผู้ร้อง ซึ่งบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ เกียรตินาคิน จำกัด (มหาชน) เป็นโจทก์ ฟ้องผู้ร้องทั้งสองเป็นจำเลย ต่อศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ในความผิดฐานกู้ยืม ตัวเงิน ค้ำประกัน และโอนสิทธิเรียกร้อง เป็นคดีหมายเลขคดีที่ ๓๖๘๔/๒๕๕๕

ผู้ร้องทั้งสองยื่นคำร้องต่อศาลแพ่งกรุงเทพใต้ว่า พระราชนำนุสัยการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ เป็นกฎหมายที่จำกัดสิทธิเสรีภาพของบุคคลอันขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖ มาตรา ๒๕ มาตรา ๓๐ และมาตรา ๔๙ จึงขอให้ศาลมีคำพิพากษาไว้ในวันวินิจฉัยตามมาตรา ๒๖๙

คำร้องที่ห้า ศาลแพ่งกรุงเทพใต้ส่งคำร้องของนายฉัตรชัย ตรีอรรถบูรณ์ ผู้ร้อง ซึ่งกองทุนรวมแคมม่า แคปปิตอล โดยบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม วรรณ จำกัด เป็นโจทก์ ฟ้องบริษัท ตรีอรรถบูรณ์ อุตสาหกรรม จำกัด ที่ ๑ นายวิญญูลย์ ตรีอรรถบูรณ์ ที่ ๒ และผู้ร้อง ที่ ๓ เป็นจำเลย ต่อศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ในความผิดฐานโอนสิทธิเรียกร้อง ผิดสัญญาตัวสัญญาให้เงิน และค้ำประกัน เป็นคดีหมายเลขคดีที่ ๓๖๔๗/๒๕๕๓

ผู้ร้องยื่นคำให้การว่าพระราชนำนุสัยการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ และพระราชนำนุสัยการปฏิรูปสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ เป็นการออกโดยขัดต่อรัฐธรรมนูญซึ่งเท่ากับเป็นการที่คุ้มครองโดยชอบด้วยกฎหมายที่จะใช้บังคับแก่คดีขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ศาลแพ่งกรุงเทพใต้จึงส่งให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาในวันวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๙

คำร้องที่หก ศาลแพ่งกรุงเทพใต้ส่งคำร้องของนางเอรีน รักตะกนิยส์ และนายกิตติชัย รักตะกนิยส์ ผู้ร้อง ซึ่งกองทุนรวมไทยรีสตรัคเจอริ่ง โดยบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม วรรณ จำกัด เป็นโจทก์ ฟ้องผู้ร้องทั้งสองเป็นจำเลย ต่อศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ในความผิดฐานกู้ยืม ตัวสัญญาให้เงิน ค้ำประกัน บังคับจำนำของ และโอนสิทธิเรียกร้องเป็นคดีหมายเลขคดีที่ ๖๔๕/๒๕๕๕

ผู้ร้องทั้งสองยื่นคำร้องขอให้ศาลแพ่งกรุงเทพใต้ส่งเรื่องให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาในวินัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ ว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๕ และมาตรา ๕๐ หรือไม่

คำร้องที่เจด ศาลแพ่งกรุงเทพใต้ส่งคำร้องของบริษัท โถโยต้าสารบุรี (๑๗๘๔) ผู้จำหน่ายโถโยต้า จำกัด, นายบุญสม บุญวิสุทธิ์, นายพรชัย บุญวิสุทธิ์ และนายสุกิจ บุญวิสุทธิ์ ผู้ร้องทั้งสี่ ซึ่งกองทุนรวมแคมป์ปิตอล โดยบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม วรรณ จำกัด เป็นโจทก์ ฟ้องผู้ร้องทั้งสี่เป็นจำเลย ต่อศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ในความผิดฐานคุกคามและค้าประกัน เป็นคดีหมายเลขคดีที่ ๔๔๔๐/๒๕๔๓

ศาลแพ่งกรุงเทพใต้พิจารณาแล้ว เห็นว่า ผู้ร้องทั้งสี่ให้การในทำนองเดียวกันว่าองค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ปรส.) ซึ่งขัดตังขึ้นตามพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ ขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ และมาตรา ๒๕ จึงส่งเรื่องให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณา วินัยว่า การตั้ง ปรส. ตามพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ ขัดกับรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ และมาตรา ๒๕ หรือไม่

คำร้องที่แปด ศาลจังหวัดสมุทรสาครส่งคำร้องของนางสาวเพียงใจ ชื่นชูผล ผู้ร้อง ซึ่งกองทุนรวม แคมป์ปิตอล โดยบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม วรรณ จำกัด เป็นโจทก์ ฟ้องผู้ร้องเป็นจำเลยที่ ๑ ต่อศาลจังหวัดสมุทรสาคร ในความผิดฐานโอนสิทธิเรียกร้อง ผิดสัญญาภัย ผิดสัญญาค้ำประกัน เป็นคดีแพ่งหมายเลขคดีที่ ๒๖๐/๒๕๔๔ หมายเลขแดงที่ ๑๑๔๗/๒๕๔๔

ผู้ร้องยื่นคำร้องว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ ขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ จึงขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาในวินัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔

คำร้องที่เก้า ศาลแพ่งกรุงเทพใต้ส่งคำร้องของบริษัท ยงชั่วหลี จำกัด และนายบัญชา ตั้งวรรัตน์ ผู้ร้อง ซึ่งกองทุนรวม แคมป์ปิตอล โดยบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม วรรณ จำกัด เป็นโจทก์ ฟ้องผู้ร้องทั้งสองเป็นจำเลยต่อศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ในความผิดฐานโอนสิทธิเรียกร้อง ผิดสัญญา ตัวเงิน และค้ำประกัน เป็นคดีหมายเลขคดีที่ ๙๑๙/๒๕๔๔

ผู้ร้องทั้งสองยื่นคำร้องว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ ขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ จึงขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาในวินัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔

คำร้องที่ลับ ศาลแพ่งกรุงเทพใต้ส่งคำร้องของนายพินิจ จันทร์สุ ผู้ร้อง ซึ่งกองทุนรวมไทยรีสตรัคเจอริ่ง เป็นโจทก์ ฟ้องผู้ร้องเป็นจำเลยต่อศาลแพ่งกรุงเทพใต้ในความผิดฐานสัญญาขายลดตัวเงินและโอนสิทธิเรียกร้อง เป็นคดีหมายเลขดำที่ ๑๔๕๒/๒๕๕๕

ผู้ร้องยื่นคำร้องว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ เป็นกฎหมายที่จำกัดสิทธิเสรีภาพของบุคคลอันเป็นการขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖ มาตรา ๒๕ มาตรา ๓๐ และมาตรา ๔๙ จึงขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาอนุจัจย์ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔

พิเคราะห์แล้ว ผู้ร้องทั้งสิบคำร้องยื่นคำร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาอนุจัจย์ในประเด็นเดียวกัน เพื่อความสะดวกและรวดเร็วจึงให้รวมคำร้องทั้งสิบคำร้องเข้าด้วยกัน และพิจารณาอนุจัจย์ไปพร้อมกัน

ประเด็นที่ผู้ร้องทั้งสิบคำร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญอนุจัจย์ว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญหรือไม่

พิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้ร้องทั้งสิบคำร้องขอให้ศาลมีบทบัญญัติทั้งสิบประมวล ๔๙ มาตรา ๒๖๔ ว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ ซึ่งมีบทบัญญัติทั้งสิบประมวล ๔๙ มาตรา ขัดต่อรัฐธรรมนูญ แต่ผู้ร้องทั้งสิบไม่ได้ระบุมาตราของพระราชกำหนด ๑ ว่ามาตราใดขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ จึงมีปัญหาที่จะต้องวินิจฉัยเบื้องต้นว่าคำร้องทั้งสิบคำร้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ ตามที่ผู้ร้องทั้งสิบคำร้องขอให้ศาลมีบทบัญญัติพิจารณาอนุจัจย์หรือไม่

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ในการที่ศาลจะใช้บทบัญญัติแห่งกฎหมายบังคับแก่คดีใด ถ้าศาลเห็นเองหรือคู่ความโต้แย้งว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายนั้นต้องด้วยบทบัญญัติ มาตรา ๖ และยังไม่มีคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญในส่วนที่เกี่ยวกับบทบัญญัตินั้น ให้ศาลออกพิจารณาพิพากษากดีไว้ชั่วคราว และส่งความเห็นเช่นว่านั้นตามทางการเพื่อศาลมีบทบัญญัติได้พิจารณาอนุจัจย์”

คำว่า “บทบัญญัติแห่งกฎหมาย” ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ วรรคหนึ่ง หมายถึงข้อความที่บัญญัติในกฎหมายนั้น ดังนั้น คำร้องที่ขอให้ศาลมีบทบัญญัติพิจารณาอนุจัจย์ตามมาตรา ๒๖๔ นี้ ศาลหรือคู่ความที่โต้แย้งว่าบทบัญญัติใดขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญนั้นจะต้องระบุให้ชัดเจนว่า บทบัญญัติ มาตราใดของกฎหมายนั้น ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญมาตราใด เมื่อคำร้องทั้งสิบคำร้องนี้ไม่ได้ระบุ มาตราของพระราชกำหนด ๑ และข้อความในคำร้องไม่ชัดเจนพอที่จะเข้าใจได้ว่าหมายความถึงบทบัญญัติ

ໃນມາດໄດ້ໃນພຣະຣາຊກຳຫັນດ । ທີ່ຂອໃຫ້ສາລວັງຮຣມນູ້ມູນພິຈາລາວໃນຈັກຍ່ວ່າບັດຫວື່ອແຢັງຕ່ອງຮຣມນູ້ມູນ
ຈຶ່ງເປັນຄຳຮ່ອງທີ່ໄມ່ເປັນໄປຕາມຫລັກເກມທີ່ຂອງຮຣມນູ້ມູນ ມາດຮາ ۲۶۴ ວຣຄ໌ນິ້ງ ສາລວັງຮຣມນູ້ມູນໄມ່ມີ
ອຳນາຈທີ່ຈະຮັບໄວ້ພິຈາລາວໃນຈັກຍ່ວ່າ

ດ້ວຍເຫດຜົດຈຶ່ງໄດ້ວິນິຈນັຍມາ ຈຶ່ງໃຫຍກຄຳຮ່ອງທັງສິບຄຳຮ່ອງ

นายສຸວິທຍໍ ຫົວພົງໝໍ
ຜູ້ຄາກສາລວັງຮຣມນູ້ມູນ

ກໍານົດຈັດຂອງ ຄາສຕຽມຈາກຍ້ອນນັ້ນຕໍ່ ເກຫຼວງຕໍ່ ຕຸລາການຄາລວິຊ໌ຮ່ວມນູ້ມູ່

ທີ ៤០ - ៤៥/២៥៥៥

ວັນທີ ២៣ ພຸສົກຈິກາຍນ ២៥៥៥

ເຮືອງ ພະພາບກຳຫັດການປົງປົງປະບົບສາບັນການເງິນ ພ.ສ. ២៥៥០ ແລະ ພະພາບກຳຫັດການປົງປົງປະບົບສາບັນການເງິນ (ລົບນັ້ນທີ ២) ພ.ສ. ២៥៥១ ຂັດຫຼືອແຢັງຕ່ອຮ້ວຍຮ່ວມນູ້ມູ່

ສາລແພ່ງກຽມເຖິ່ງ ສາລແພ່ງ ແລະ ສາລຈັງຫວັດສຸມທຽບສາຄຣ ສັ່ງຄຳໂດ້ແຢັງຂອງຈຳເລີຍ (ຜູ້ຮ້ອງ) ຮວນ ១០ ຄຳຮ້ອງ ເພື່ອຂອ້າໃຫ້ຄາລວິຊ໌ຮ່ວມນູ້ມູ່ພິຈາລະນາວິນິຈັດຢ່າວ່າ ພະພາບກຳຫັດການປົງປົງປະບົບສາບັນການເງິນ ພ.ສ. ២៥៥០ ແລະ ພະພາບກຳຫັດການປົງປົງປະບົບສາບັນການເງິນ (ລົບນັ້ນທີ ២) ພ.ສ. ២៥៥១ ຂັດຫຼືອແຢັງຕ່ອຮ້ວຍຮ່ວມນູ້ມູ່

ສາລແພ່ງກຽມເຖິ່ງສັ່ງຄຳໂດ້ແຢັງຂອງຈຳເລີຍໜຶ່ງເປັນຜູ້ຮ້ອງ ຈຳນວນ ៨ ຄຳຮ້ອງ ຄື່ອ

១. ຄົດແພ່ງໝາຍເລີດດຳທີ ៥២៥៥/២៥៥៥ ຮະຫວ່າງ ກອງທຸນຮົມບາງກອກແຄປປິຕອລ ໂດຍ ບໍລິຫານຫຼັກທັນສອນ ທັນສອນ ຈຳກັດ ໂຈທິກ ບໍລິຫານ ສລິງແລະ ລວດເກລື້ອງ ຈຳກັດ ທີ ១ ບໍລິຫານ ພູມເມີນຮາຍຄັນທີ່ກົດລັບ ຈຳກັດ ທີ ២ ບໍລິຫານ ດີໂຈ (ໄທ) ຈຳກັດ ທີ ៣ ນາຍສົມບູຮັນ ສູວິຍບູຮົພກຸລ ທີ ៤ ນາຍບັນທຶກ ສູວິຍບູຮົພກຸລ ທີ ៥ ຈຳເລີຍ ຊົ້ວ່າຫຼືອຮູ້ນ້າມວິດ ສັນຍາກູ້ຍື່ນ ຕົ້ວສັນຍາໃຊ້ເງິນ ຈຳນອງ ກໍາປະກັນ ເຮັດວຽກ ດີນີ້ຈຳເລີຍທີ ១ ດົງທີ ៥ ຈຶ່ງເປັນຜູ້ຮ້ອງໂດ້ແຢັງວ່າ ພະພາບກຳຫັດການປົງປົງປະບົບສາບັນການເງິນ ພ.ສ. ២៥៥០ ຂັດຫຼືອແຢັງຕ່ອຮ້ວຍຮ່ວມນູ້ມູ່ ເພົ່າໃຫ້ອໍານາຈອງຄົກການເພື່ອກຳນົດກຳຫັດການປົງປົງປະບົບສາບັນການເງິນມີອໍານາຈຍືດທັນສອນສາບັນການເງິນທີ່ຄູກສັ່ງຮະນັກການດຳເນີນກົງການ ແລະ ນຳອອກຈຳໜ່າຍໃນຮາຄາຄູກ ອີກທີ່ບັນຍຸດຕີໃຫ້ການໂອນສິທີເຮັດວຽກຂອງບໍລິຫານທີ່ຄູກຮະນັກການດຳເນີນການໄປຢັງສາບັນການເງິນອື່ນ ກະທຳໄດ້ໂດຍໄມ່ຕ້ອງນອກກ່າວການໂອນໄປຢັງຄູກນີ້ຫຼືອໄມ່ຕ້ອງໄດ້ຮັບຄວາມຍິນຍອນ

២. ຄົດແພ່ງໝາຍເລີດດຳທີ ៥. ៥២៥៥/២៥៥៥ ຮະຫວ່າງ ກອງທຸນຮົມໂກລນອລໄທ ພົມເພື່ອເພື່ອຕີ້ໄຈ ໂຈທິກ ນາງກັບຍາລື ກຣນສມບັດ ຈຳເລີຍ (ຜູ້ຮ້ອງ) ຈຳເລີຍ ຄົດນີ້ຜູ້ຮ້ອງເຫັນວ່າ ພະພາບກຳຫັດການປົງປົງປະບົບສາບັນການເງິນ ພ.ສ. ២៥៥០ ຂັດຫຼືອແຢັງຕ່ອຮ້ວຍຮ່ວມນູ້ມູ່ ມາຕາຮາ ២៥ ແລະ ການຕຽບພະພາບກຳຫັດການປົງປົງປະບົບສາບັນການເງິນ ພ.ສ. ២៥៥១ (ລົບນັ້ນທີ ២) ເພື່ອໃຫ້ພະພາບກຳຫັດການປົງປົງປະບົບສາບັນການເງິນ ພ.ສ. ២៥៥០ ມີຜລບັງຄັບໃຫ້ກະທຳໄດ້ຫຼືອໄມ່ ແລະ ຂັດຫຼືອແຢັງຕ່ອຮ້ວຍຮ່ວມນູ້ມູ່ ມາຕາຮາ ២៥

๓. คดีแพ่งหมายเลขคดีที่ ๘๑๙/๒๕๕๕ ระหว่าง กองทุนรวมแคนม่าแอนด์ปีตอล โดยบริษัทลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม วารณ จำกัด โจทก์ บริษัท ยงอ้วนหลี จำกัด ที่ ๑ นายบัญชา ตั้งวรรัตน์ ที่ ๒ จำเลย ข้อหาหรือฐานความผิด โอนสิทธิเรียกร้อง ผิดสัญญา ตัวเงิน ค้ำประกัน คดีนี้จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ซึ่งเป็นผู้ร้องโต้แย้งว่า พระราชนำแผนการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชนำแผนการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ขัดหรือ แย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ และต้องด้วยบทบัญญัติตามมาตรา ๖

๔. คดีแพ่งหมายเลขคดีที่ ๓๖๙๕/๒๕๕๕ ระหว่าง บริษัทเงินทุนลักทรัพย์ เกียรตินาคิน จำกัด (มหาชน) โจทก์ นางรัชนี ซอโสตถิกุล ที่ ๑ นายเกริกชัย ซอโสตถิกุล ที่ ๒ จำเลย ข้อหา หรือฐานความผิด ภูมิเมือง ตัวเงิน ค้ำประกัน โอนสิทธิเรียกร้อง คดีนี้จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ซึ่งเป็นผู้ร้อง โต้แย้งว่า พระราชนำแผนการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ มาตรา ๓๐ และมาตรา ๔๙ ซึ่งบทบัญญัติอันใช้บังคับแก่คดีนี้ต้องด้วยมาตรา ๖ และ เป็นกฎหมายที่จำกัดสิทธิเสรีภาพของบุคคล

๕. คดีแพ่งหมายเลขคดีที่ ๖๔๗/๒๕๕๕ ระหว่าง กองทุนรวมไทยรีสตรัคเจอริง โจทก์ นางเอรีน รักตะกนิษฐ์ ที่ ๑ นายกิตติชัย รักตะกนิษฐ์ ที่ ๒ จำเลย ข้อหาหรือฐานความผิด ภูมิเมือง ตัวสัญญาใช้เงิน ค้ำประกัน บังคับจำนำของ โอนสิทธิเรียกร้อง คดีนี้จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ซึ่งเป็นผู้ร้อง โต้แย้งว่า พระราชนำแผนการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๕ และมาตรา ๕๐

๖. คดีแพ่งหมายเลขคดีที่ ๔๔๙๐/๒๕๕๓ ระหว่าง กองทุนรวมแคนม่าแอนด์ปีตอล โดยบริษัทลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม วารณ จำกัด โจทก์ บริษัท โตโยต้าสารบุรี (๑๘๙๙) ผู้จำหน่าย โตโยต้า จำกัด ที่ ๑ กับพวกร่วม ๔ คน จำเลย ข้อหาหรือฐานความผิด ภูมิเมือง ค้ำประกัน คดีนี้ จำเลยที่ ๑ ที่ ๒ ที่ ๓ และที่ ๔ ซึ่งเป็นผู้ร้อง โต้แย้งว่า การจัดตั้งองค์การเพื่อการปฏิรูประบบ สถาบันการเงินตามพระราชนำแผนการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ และมาตรา ๒๕

๗. คดีแพ่งหมายเลขคดีที่ ๑๔๕๒/๒๕๕๕ ระหว่าง กองทุนรวมไทย รีสตรัคเจอริง โจทก์ นายพินิจ จันทวสุ (ผู้ร้อง) จำเลย ข้อหาหรือฐานความผิด สัญญาขายตัวลดเช็ค โอนสิทธิเรียกร้อง คดีนี้ผู้ร้อง โต้แย้งว่า พระราชนำแผนการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ มาตรา ๓๐ และมาตรา ๔๙ ซึ่งบทบัญญัติอันใช้บังคับแก่คดีนี้ต้องด้วย มาตรา ๖ และเป็นกฎหมายที่จำกัดเสรีภาพของบุคคล

๙. คดีแพ่งหมายเลขดำที่ ๓๖๔๗/๒๕๕๓ ระหว่าง กองทุนรวมแคนม่าแคปปิตอล โดยบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม วรรณ จำกัด โจทก์ บริษัท ตรีอรรถบูรณ์ อุตสาหกรรม จำกัด ที่ ๑ นายวินุลย์ ตรีอรรถบูรณ์ ที่ ๒ นายฉัตรชัย ตรีอรรถบูรณ์ ที่ ๓ (ผู้ร้อง) จำเลย ข้อหาหรือฐานความผิด โอนสิทธิเรียกร้อง ผิดสัญญา ตัวสัญญาใช้เงิน ค้ำประกัน คดีนี้จำเลยที่ ๓ ซึ่งเป็นผู้ร้องโต้แจ้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๑ (ฉบับที่ ๒) ขัดหรือแจ้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๘๗

ศาลแพ่งส่งคำโต้แจ้งของจำเลยซึ่งเป็นผู้ร้อง จำนวน ๑ คำร้อง คดีแพ่งหมายเลขดำที่ ๘๓๐๙/๒๕๕๓ ระหว่าง กองทุนรวมแคนม่าแคปปิตอล โดย บริษัท หลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม วรรณ จำกัด โจทก์ นายมนตรี เอกกรินทรากุล (ผู้ร้อง) จำเลย ข้อหาหรือฐานความผิด โอนสิทธิเรียกร้องสัญญาภัยเงินลงทุนเชื่อ ขายลดตัวสัญญาใช้เงิน บังคับจำนำ คดีนี้ผู้ร้องโต้แจ้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๑ (ฉบับที่ ๒) ขัดหรือแจ้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ จึงใช้มังคบไม่ได้ตามมาตรา ๖

ศาลอ้างหัวดسمุทรสาครส่งคำโต้แจ้งของจำเลยซึ่งเป็นผู้ร้อง จำนวน ๑ คำร้อง คดีแพ่งหมายเลขแดงที่ ๑๑๔๗/๒๕๕๔ ระหว่าง กองทุนรวมแคนม่าแคปปิตอล โดย บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม วรรณ จำกัด โจทก์ นางสาวเพียงใจ ชื่นชุมพล ที่ ๑ นายบุญ รุ่งแสงรัตนกุล ที่ ๒ จำเลย ข้อหาหรือฐานความผิด โอนสิทธิเรียกร้อง ผิดสัญญาภัย ผิดสัญญาค้ำประกัน คดีนี้จำเลยที่ ๑ ซึ่งเป็นผู้ร้องโต้แจ้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๑ (ฉบับที่ ๒) ขัดหรือแจ้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ และต้องด้วยบทบัญญัติตามมาตรา ๖

คำร้องทั้ง ๑๐ คำร้อง ที่ศาลอ้างหัวดสมุทรสาคร ส่งความเห็นมาให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาในวินิจฉัย จำเลย (ผู้ร้อง) โต้แจ้งพระราชกำหนดดังกล่าวทั้งสองฉบับเนื่องจากเป็นกฎหมายที่ให้อำนาจของคณะกรรมการเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ปรส.) เป็นผู้ดำเนินการขายทรัพย์สินเพื่อการชำระบัญชีของบริษัทเงินทุนหรือบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ที่ถูกกระงับการดำเนินกิจการซึ่งเป็นเจ้าหนี้เดิมของผู้ร้อง โดยมีโจทก์ในคดีดังกล่าวเป็นผู้ซื้อทรัพย์สินมา ทั้งนี้ผู้ร้องมีความเห็นว่า พระราชกำหนดดังกล่าวทั้งสองฉบับขัดหรือแจ้งต่อรัฐธรรมนูญ พิจารณาจากคำร้องทั้ง ๑๐ คำร้องซึ่งส่งมาเพื่อให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาในวินิจฉัยนั้น ผู้ร้องมิได้ระบุบทบัญญัติตามที่ได้ขอของพระราชกำหนดดังกล่าวว่าขัดหรือแจ้งต่อรัฐธรรมนูญ แต่อย่างใด

พิจารณาแล้วเห็นว่า ประเดิมที่ผู้ร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาในวินิจฉัย คือ พระราชนำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ และพระราชนำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ โดยไม่ได้ระบุมาตราใดทั้ง ๑๐ คำร้อง ว่าขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ หรือไม่

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ในการที่ศาลจะใช้บันทบัญญัติแห่งกฎหมาย บังคับแก่คดีใด ถ้าศาลเห็นเองหรือคู่ความโต้แย้งว่าบันทบัญญัติแห่งกฎหมายนั้นต้องด้วยบันทบัญญัติ มาตรา ๖ และยังไม่มีคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญในส่วนที่เกี่ยวกับบันทบัญญัตินั้น ให้ศาลออกการพิจารณาพิพากษากดีไว้ชั่วคราว และส่งความเห็นเช่นว่านั้นตามทางการเพื่อศาลรัฐธรรมนูญจะได้พิจารณา วินิจฉัย”

ดังนั้น การที่ผู้ร้องโต้แย้งว่า บันทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ศาลจะใช้บังคับแก่คดีใด ขัดหรือแย้ง ต่อรัฐธรรมนูญ นั้น ผู้ร้องจะต้องระบุให้ชัดเจนว่า บันทบัญญัติตามราไดของกฎหมายนั้นขัดหรือแย้งต่อ รัฐธรรมนูญในประเดิมมาตราใดโดยละเอียด พิจารณาจากคำร้องทั้ง ๑๐ คำร้อง ที่ส่งมายังศาลรัฐธรรมนูญ เป็นเพียงการที่ผู้ร้องอ้างว่าพระราชนำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน ๑ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ในมาตราต่างๆ เท่านั้น โดยผู้ร้องไม่ได้ระบุมาตราใดๆ ของพระราชนำหนดการปฏิรูประบบสถาบัน การเงิน ๑ ที่ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาในวินิจฉัย กรณีจึงไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ แต่อย่างใด

ด้วยเหตุผลดังกล่าว จึงวินิจฉัยให้ยกคำร้อง

ศาสตราจารย์อนันต์ เกตุวงศ์

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ກໍານົດຈັດຂອງ ສາສຕຣາຈາຍ ດຣ.ອມຣ ວັກຍາສັຕິ ຕຸລາກາຮາລັບຮູມນູມ

ທີ່ ៤០ - ៤៩/២៥៥៨

ວັນທີ ២៣ ພຸສົກ ກາຍນ ២៥៥៨

ເຮືອງ ພະຮາຊກໍານົດກາຮປິງປະນສາບັນກາຮເງິນ ພ.ສ. ២៥៥០ ແລະ ພະຮາຊກໍານົດກາຮປິງປະນສາບັນກາຮເງິນ (ຈົບທີ່ ២) ພ.ສ. ២៥៥១ ຂັດຫົວແຍ້ງຕ່ອຮູມນູມ ຮີ່ວີ່ໄໝ

ຄາລແພັງກຽງເທິ່ງ ຄາລແພັງ ແລະ ຄາລຈັງຫວັດສຸມທຽບສາກ ສັງຄຳໂຕ້ແຍ້ງຂອງຈຳເລີຍຮວມ ៣០ ຄຳຮ້ອງ ເພື່ອຂອໃຫ້ຄາລຮູມນູມພິຈາລາວນິຈັດວ່າ ພະຮາຊກໍານົດກາຮປິງປະນສາບັນກາຮເງິນ ພ.ສ. ២៥៥០ ແລະ ພະຮາຊກໍານົດກາຮປິງປະນສາບັນກາຮເງິນ (ຈົບທີ່ ២) ພ.ສ. ២៥៥១ ຂັດຫົວແຍ້ງຕ່ອຮູມນູມຮີ່ວີ່ໄໝ ຕາມຮາຍກາຮດັ່ງຕ່ອໄປນີ້

១. ຄາລແພັງກຽງເທິ່ງ ສັງຄຳໂຕ້ແຍ້ງຂອງຈຳເລີຍໜຶ່ງເປັນຜູ້ຮ້ອງ ຈຳນວນ ៨ ຄຳຮ້ອງ ດັ່ງນີ້

១.១ ຄົດໜ້າຍເລຂດຳກີ່ ຍ. ១៩២៥/២៥៥៣ ຮະຫວ່າງ ກອງຖຸນຮວມໂກລນອດໄທ ພຣົອພເພວົ້ນຕີ້ ໂຈກົກ ກັນນາງກໍລາຍືນ ກຣນສມບັດ ຈຳເລີຍ ໂດຍໃນຄົດນີ້ຈຳເລີຍເປັນຜູ້ຮ້ອງໂຕ້ແຍ້ງວ່າ ພະຮາຊກໍານົດກາຮປິງປະນສາບັນກາຮເງິນ ພ.ສ. ២៥៥០ ແລະ ພະຮາຊກໍານົດກາຮປິງປະນສາບັນກາຮເງິນ (ຈົບທີ່ ២) ພ.ສ. ២៥៥១ ຂັດຫົວແຍ້ງຕ່ອຮູມນູມ ນາຕຣາ ២៥

ຄຳຮ້ອງຂອງຈຳເລີຍສຽງປວມໄດ້ດັ່ງນີ້

ນາງກໍລາຍືນ ກຣນສມບັດ ໃນສູານຈຳເລີຍໃຫ້ກາຮປິງປະນສາບັນກາຮເງິນ ໂຈກົກ ແລະ ຍື່ນຄຳຮ້ອງ ຕ່ອຄາລແພັງກຽງເທິ່ງ ໂດຍຂອໃຫ້ສັງຂ້ອໂຕ້ແຍ້ງຕ່ອຄາລຮູມນູມເພື່ອວິຈັດວ່າ ໂດຍມີເຫດຜລປະກອບວ່າ ພະຮາຊກໍານົດກາຮປິງປະນສາບັນກາຮເງິນ ພ.ສ. ២៥៥០ ທັງຈົບຕາຫັນເພື່ອຈຳກັດສີທີໃຫ້ຮັພຢືນ ຂອງບຸຄຄລແລະ ຈຳກັດສີທີເສີ່ງກາພໃນກາຮປະກອບກິຈກາຮ ຮີ່ວີ່ປະກອບອາຊີ່ພ ໂດຍມີໆໜ່າຍໃຫ້ໃຫ້ນັກບັນ ແກ່ກຣນີ້ເລີ່ມຕໍ່ຈະຈຳກັດສີທີ່ໃຫ້ຮັບຮັບກິຈກາຮບໍ່ມີການຮັບຮັບກິຈກາຮ ຮີ່ວີ່ປະກອບອາຊີ່ພ ໂດຍມີໆໄດ້ຮັບນູ່ ນາຕຣາ ສູງຕີ້ແກ່ຮູມນູມທີ່ໃຫ້ຈຳນາຈໃນກາຮປະກອບກິຈກາຮບໍ່ມີການຮັບຮັບກິຈກາຮ ຮີ່ວີ່ປະກອບອາຊີ່ພ ໂດຍມີໆໄດ້ຮັບນູ່ ນາຕຣາ

ດຶງແມ້ຕ່ອມຈະມີກາຮຕ່າງໆ ພະຮາຊກໍານົດກາຮປິງປະນສາບັນກາຮເງິນ (ຈົບທີ່ ២) ພ.ສ. ២៥៥១ ເພື່ອແກ້ໄຂ ກີ່ໄມ້ໄດ້ເປັນເຫດໃຫ້ພະຮາຊກໍານົດກາຮປິງປະນສາບັນກາຮເງິນ ພ.ສ. ២៥៥០ ກລັບມາສົມບູຮົນ ແລະ ມີຜລໃຫ້ນັກບັນໄດ້

๑.๒ คดีหมายเลขคดีที่ ๑๖๔๗/๒๕๕๓ ระหว่าง กองทุนรวมแคมป์แคปปิตอล จำกัด กับบริษัท ตรีอรอรอนบูร์น อุตสาหกรรม จำกัด จำเลยที่ ๑, นายวินัย ตรีอรอรอนบูร์น จำเลยที่ ๒ นายนัตรชัย ตรีอรอรอนบูร์น จำเลยที่ ๓ ในคดีนี้จำเลยที่ ๑ และที่ ๓ เป็นผู้ร้องโต้แจ้งว่า พระราชนัดการปฏิรูประบบสถาบันการเงินทั้งสองฉบับขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๘๗

คำโต้แจ้งของจำเลยที่ ๓ สรุปความได้ดังนี้

จำเลยที่ ๓ ให้การโต้แจ้งว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่จะใช้บังคับแก่คดีขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ศาลแพ่งกรุงเทพใต้พิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีศัลารัฐธรรมนูญยังไม่มีคำวินิจฉัยในประเด็นดังกล่าวจึงส่งเรื่องให้ศัลารัฐธรรมนูญพิจารณาในวินิจฉัยในประเด็นที่ว่า การที่รัฐออกพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ และพระราชนัดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ ออกมาใช้บังคับขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๘๗ โดยรัฐเข้ามาแทรกแซงโดยไม่มีความจำเป็นต่อส่วนรวมแต่ประการใด ไม่ปล่อยให้เป็นไปตามกลไกตลาด และกำกับดูแลให้มีการแข่งขันอย่างเป็นธรรม

๑.๓ คดีหมายเลขคดีที่ ๔๔๔๐/๒๕๕๓ ระหว่าง กองทุนรวมแคมป์ปิตอล จำกัด กับบริษัท トイต้าสระบุรี (๑๘๙๙) ผู้อำนวยการトイต้า จำกัด จำเลยที่ ๑, นายบุญสม บุญวิสุทธิ์ จำเลยที่ ๒, นายพรชัย บุญวิสุทธิ์ จำเลยที่ ๓ และนายสุกิจ บุญวิสุทธิ์ จำเลยที่ ๔ คดีนี้จ่ายทั้งสี่เป็นผู้ร้องโต้แจ้งว่า การจัดตั้งองค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงินตามพระราชนัดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ และมาตรา ๒๕

คำร้องของจำเลยทั้ง ๔ สรุปความได้ดังนี้

จำเลยทั้ง ๔ ต่อสู้ และให้การในทำนองเดียวกันว่า องค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ปรส.) ไม่มีอำนาจในการนำทรัพย์สินหรือสินเชื่อธุรกิจของบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ไทย - โลเวอร์ซีทรัสต์ จำกัด ออกขายทอดตลาด กล่าวคือ องค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ปรส.) ตั้งขึ้นตามพระราชนัดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ เป็นพระราชนัดที่ตราขึ้นมาขัดต่อกฎหมาย คือ พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจเงินทุนหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์ พ.ศ. ๒๕๒๒ เมื่อพระราชนัดเป็นกฎหมายที่มีศักดิ์รองกว่าพระราชบัญญัติ พระราชนัดดังกล่าวจึงใช้บังคับขัดกฎหมายที่เป็นพระราชบัญญัติไม่ได้

อีกทั้งองค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ปรส.) ได้ตั้งขึ้นตามพระราชนัดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเป็นองค์กรที่ตั้งขึ้นมาขัดต่อพระราชบัญญัติ

การประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์ พ.ศ. ๒๕๒๒ ทั้งตามรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๘๐ มาตรา ๒๖ ยังบัญญัติไว้ว่าการใช้อำนาจของกรุงธนบุรี ทั้งตามรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๘๐ มาตรา ๒๖ ยังบัญญัติไว้ว่าการใช้อำนาจของกรุงธนบุรี ทั้งตามรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๘๐ มาตรา ๒๖ ยังบัญญัติไว้ว่าการใช้อำนาจของกรุงธนบุรี ทั้งตามมาตรา ๒๕ ยังกล่าวว่าบุคคลย่อมใช้สิทธิและเสรีภาพของตนได้เท่าที่ไม่ละเมิดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลอื่น ไม่เป็นประปักษ์ ต่อรัฐธรรมนูญ หรือไม่ขัดศีลธรรมอันดีของประชาชน การที่องค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ปรส.) เอาทรัพย์สินหรือสินเชื่อธุรกิจของบุคคลอื่นออกประมูลขายให้แก่บุคคลอื่นรวมทั้งโจทก์ในคดีนี้ จึงเป็นการขัดต่อกฎหมาย และขัดต่อรัฐธรรมนูญอันเป็นกฎหมายสูงสุดในการปกครองประเทศ

๑.๔ คดีหมายเลขดำที่ ๔๒๒๔/๒๕๔๓ ระหว่าง กองทุนรวมนางกอกแคนปีตอล โจทก์ กับบริษัท สลิงและลวดเกลียว จำกัด จำเลยที่ ๑, บริษัท พญาเมืองรายคันทรีคลับ จำกัด จำเลยที่ ๒, บริษัท คิโต้ (ไทย) จำกัด จำเลยที่ ๓, นายสมบูรณ์ สุริยบูรพาภูล จำเลยที่ ๔ และนายบัณฑิต สุริยบูรพาภูล จำเลยที่ ๕ คดีนี้จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๔ เป็นผู้ร้องโต้แจ้งว่า พระราชนัดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๘๐ ขัดต่อรัฐธรรมนูญ

คำร้องของจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๔ สรุปความได้ดังนี้

จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๔ ได้ร้องว่าพระราชนัดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๘๐ ที่ให้อำนาจขององค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงินมีอำนาจยึดสินทรัพย์ของสถาบันการเงินที่ถูกสั่งระงับการดำเนินกิจการ และนำออกขายในราคากลูก เป็นการขัดต่อรัฐธรรมนูญและกำหนดว่าการโอนสิทธิเรียกร้องดังกล่าวกระทำได้โดยไม่ต้องบอกกล่าวไปยังลูกหนี้ เป็นการยกเว้นการปฏิบัติตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๓๐๖ อันเป็นการขัดต่อรัฐธรรมนูญ

๑.๕ คดีหมายเลขดำที่ ๖๕๖/๒๕๔๔ ระหว่าง กองทุนรวมไทยรีสตรัคเจอริ่ง โจทก์ กับนางเอрин รักตะกนิษฐ์ จำเลยที่ ๑ และนายกิตติชัย รักตะกนิษฐ์ จำเลยที่ ๒ คดีนี้จำเลยทั้งสองเป็นผู้ร้องโต้แจ้งว่า พระราชนัดการปฏิรูประบบสถาบันการเงินทั้งสองฉบับขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๕ และมาตรา ๕๐

คำร้องของจำเลยทั้งสอง สรุปความได้ดังนี้

จำเลยทั้งสองให้การต่อสู้ว่าการออกพระราชบัญญัติ “การใช้อำนาจโดยองค์กรของรัฐทุกองค์กรต้องคำนึงถึงศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิ และเสรีภาพตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้” และมาตรา ๒๕ บัญญัติว่า “การจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล

ที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้ จะกระทำมิได้.....” และมาตรา ๕๐ “บุคคลย่อมมีเสรีภาพในการประกอบกิจการหรือประกอบอาชีพและการแบ่งขันโดยเสรีอิ่งเป็นธรรม.....” พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ และ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ ดังกล่าวเป็นการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลในด้านการประกอบการหรือประกอบอาชีพ และการแบ่งขันโดยเสรีอิ่งเป็นธรรม

๑.๖ คดีหมายเลขคดีที่ ๘๑๙/๒๕๕๕ ระหว่าง กองทุนรวมแกรมม่าแคปปิตอล โจทก์ กับบริษัท ยงชั่วหลี จำกัด จำเลยที่ ๑ และนายบัญชา ตั้งวรรัตน์ จำเลยที่ ๒ คดีนี้จำเลยทั้งสอง เป็นผู้ร้องโต้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ ขัดหรือแย้งต่อ รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕

คำร้องของจำเลยทั้งสอง สรุปความได้ดังนี้

จำเลยทั้งสองต่อสู้ว่า องค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ปรส.) ซึ่งเป็นผู้กระทำการขายสินทรัพย์ต่างๆ ดังกล่าว จัดตั้งขึ้นตามพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งการที่พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ และ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ เป็นกฎหมายเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิในทรัพย์สินของบุคคล และเสรีภาพในการประกอบกิจการ หรือประกอบอาชีพ ที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ รับรองไว้ในมาตรา ๔๙ และมาตรา ๕๐

แต่ปรากฏว่าพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ และ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ ไม่ได้ระบุบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญที่ให้อำนาจในการตราพระราชกำหนดนี้ ที่เกี่ยวกับการจำกัดสิทธิในทรัพย์สินของบุคคล และเสรีภาพในการประกอบกิจการ หรือประกอบอาชีพ ไว้แต่อย่างใด ดังนั้น พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ และ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ จึงขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ วาระสอง จึงเป็นอันใช้บังคับมิได้ตามมาตรา ๖ แห่งรัฐธรรมนูญ

อย่างไรก็ตามแม้พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ ซึ่งตราขึ้นเพื่อแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ ระบุไว้ในมาตรา ๓ ของพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ เพิ่มมาตรา ๒ ทวิ ขึ้นมา เพื่อระบุบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญที่ให้อำนาจในการตราพระราชกำหนดไว้ ก็ไม่ได้ทำให้พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งขัดรัฐธรรมนูญอยู่ตั้งแต่ต้น กลับมาเมื่อผลใช้บังคับได้แต่อย่างใด

๑.๗ คดีหมายเลขดำที่ ๑๕๕๒/๒๕๕๕ ระหว่าง กองทุนรวมไทยวิสตรัคเจริ่ง โจทก์ กับนายพินิจ จันทวสุ จำเลย คดีนี้จำเลยเป็นผู้ร้องโต้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ มาตรา ๓๐ มาตรา ๔๙
คำร้องของจำเลย สรุปความได้ดังนี้

นายพินิจ จันทวสุ จำเลย ได้ให้การต่อสู้ว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ ที่โจทก์อ้างนั้น เป็นกฎหมายที่จำกัดสิทธิเสรีภาพของบุคคลอันขัดต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๖ มาตรา ๒๕ มาตรา ๓๐ มาตรา ๔๙ เนื่องจากตามพระราชกำหนดดังกล่าวให้อำนาจเฉพาะองค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงินที่มีสิทธินำสินทรัพย์หรือสิทธิเรียกร้องของสถาบันการเงิน ที่ถูกกระบวนการคดสั่งปิดกิจการออกจำหน่ายให้เฉพาะกลุ่มเข้าประมูลซื้อ อันมีความมุ่งหมายให้ใช้บังคับกรณีได้รับเงินหรือบุคคลใดบุคคลหนึ่งเป็นการเจาะจง อันเป็นการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้ อีกทั้งการออกพระราชกำหนดดังกล่าวโดยฝ่ายบริหารก็มิได้มีความจำเป็นและเป็นกรณีเร่งด่วนแต่อย่างใดดังนั้น จึงมิได้เป็นไปตามเฉพาะการที่รัฐธรรมนูญกำหนดไว้และเท่าที่จำเป็นเท่านั้น (ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕)

๑.๘ คดีหมายเลขดำที่ ๓๖๘๔/๒๕๕๕ ระหว่าง บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ เกียรตินาคิน จำกัด (มหาชน) โจทก์ กับนางรัชนี ซอโสตถิกุล จำเลยที่ ๑ และนายเกริกชัย ซอโสตถิกุล จำเลยที่ ๒ คดีนี้จำเลยทั้งสองเป็นผู้ร้องโต้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ มาตรา ๓๐ และมาตรา ๔๙

คำร้องของจำเลยทั้งสอง สรุปความได้ดังนี้

จำเลยทั้งสองให้การต่อสู้ว่า อำนาจขององค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน ซึ่งบัญญัติไว้ในพระราชกำหนดดังกล่าวเป็นการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลในการประกอบกิจการ หรือประกอบอาชีพและการแบ่งบันโดยเสรี ซึ่งต้องห้ามตามรัฐธรรมนูญ

๒. ศาลแพ่ง ส่งคำตோ้ด้วยของจำเลยซึ่งเป็นผู้ร้อง จำนวน ๑ คำร้อง ดังนี้

คดีหมายเลขดำที่ ๘๓๐๔/๒๕๕๓ ระหว่าง กองทุนรวมแคมม่าแคปปิตอล โจทก์ กับนายมนตรี เอกธิราภุจ จำเลย คดีนี้จำเลยเป็นผู้ร้องโต้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงินทั้งสองฉบับ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕

คำร้องของจำเลย สรุปความได้ ดังนี้

นายมนตรี เอกกรินทรากุล จำเลย ได้ให้การต่อสู้ว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ เป็นกฎหมายจำกัดสิทธิของบุคคลในทางทรัพย์สิน เป็นการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้ พระราชกำหนดดังกล่าวไม่มีผลใช้บังคับเป็นการทั่วไป หากแต่มุ่งหมายให้บังคับแก่กรณีได้กรณีหนึ่งโดยเฉพาะ โดยผู้ที่กฎหมายฉบับดังกล่าวข้างต้นบังคับก็เฉพาะสถาบันการเงินที่ถูกสั่งปิดกิจการและลูกหนี้ของสถาบันการเงินที่ถูกสั่งปิดกิจการเท่านั้น จึงขัดต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๕ วรรคสอง

พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๒๗ ให้ทำการโอนสิทธิเรียกร้องทั้งหมดหรือบางส่วนของสถาบันการเงินที่ถูกงับกิจการไปยังสถาบันการเงินอื่นได้โดยไม่ต้องบอกกล่าวการโอนสิทธิไปยังลูกหนี้ ให้ใช้ได้เฉพาะสถาบันการเงิน เท่านั้น แต่โจทก์ คือ กองทุนรวมแกรมม่าแคปปิตอลเป็นนิติบุคคลประเภทกองทุนรวม โจทก์จึงไม่ได้รับความคุ้มครองจากพระราชกำหนดดังกล่าว

๓. ศาลจังหวัดสมุทรสาคร ส่งคำโต้แย้งของจำเลยซึ่งเป็นผู้ร้อง จำนวน ๑ คำร้อง ดังนี้

คดีหมายเลขแดงที่ ๑๙๗/๒๕๕๘ ระหว่าง กองทุนรวมแกรมม่าแคปปิตอล โจทก์ กับนางสาวเพียงใจ ชื่นชูผล จำเลยที่ ๑, นายบุญ รุ่งแสงรัตนกุล จำเลยที่ ๒ คดีนี้จำเลยที่ ๑ เป็นผู้ร้องโต้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงินทั้งสองฉบับ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕

คำร้องของจำเลยที่ ๑ สรุปความได้ ดังนี้

จำเลยที่ ๑ ให้การต่อสู้ว่า องค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงินซึ่งเป็นผู้ขายมูลหนี้ ดังกล่าวได้จัดตั้งขึ้นตามพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ แต่พระราชกำหนดทั้งสองฉบับดังกล่าวขัดต่อรัฐธรรมนูญ พุทธศักราช ๒๕๕๐ จึงเป็นอันบังคับใช้ไม่ได้ตามมาตรา ๖ ของรัฐธรรมนูญ เพราะพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน ๑ ทั้งสองฉบับเป็นกฎหมายเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิในทรัพย์สินของบุคคลและเสรีภาพในการประกอบกิจการ หรือประกอบอาชีพที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้ในมาตรา ๔๙ และมาตรา ๕๐ แต่ปรากฏว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๔๕ ไม่ได้ระบุบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญที่ให้อำนาจในการตราพระราชกำหนดฉบับนี้ ที่เกี่ยวกับการจำกัดสิทธิในทรัพย์สินของบุคคล และเสรีภาพในการประกอบกิจการ หรือประกอบอาชีพไว้ แต่อย่างใด

ดังนั้น พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ จึงควรขึ้นโดยขัดต่อมาตรา ๒๕ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญ

แม้พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ ซึ่งตราขึ้น เพื่อแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๒ ทวิ ขึ้นเพิ่มเติม ก็มิได้ทำให้พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ กลับมีผลใช้บังคับได้แต่อย่างใด

การพิจารณาคำร้อง

คำร้องทั้งสิบที่ศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ศาลแพ่ง และศาลจังหวัดสมุทรสาคร ส่งให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาในจังหวะเดียวกันที่จริงท่านองเดียวกัน สรุปได้ว่า โจทก์เป็นผู้ซื้อสินทรัพย์สินเชื่อ ธุรกิจรวมทั้งสิทธิเรียกร้องของบริษัทเงินทุน หรือบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ที่ถูกระงับการดำเนินกิจการ ตามคำสั่งของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังซึ่งเป็นเจ้าหนี้เดิมของจำเลย จากการเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน โดยอาศัยอำนาจตามพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ และเมื่อครบกำหนด การชำระหนี้แล้ว จำเลยไม่ชำระหนี้ โจทก์จึงฟ้องให้จำเลยชำระหนี้

จำเลยทั้งสิบคำร้องให้การโดยแยกและขอให้ศาลส่งความเห็นให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาในจังหวะเดียวกัน สรุปว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ ขัดหรือแยกต่อรัฐธรรมนูญ โดยทุกคำร้องไม่ได้ระบุ มาตราของพระราชกำหนดดังกล่าวเลย แต่ในคำร้องทั้งสิบนั้น มี ๕ คำร้องระบุว่าพระราชกำหนด ดังกล่าวขัดหรือแยกกับรัฐธรรมนูญมาตราต่างๆ กัน คือ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๕ มาตรา ๓๐ มาตรา ๔๘ มาตรา ๕๐ และมาตรา ๕๗ ส่วนอีกหนึ่งคำร้องไม่ได้ระบุมาตราใดๆ ของรัฐธรรมนูญ

ประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยเบื้องต้น

โดยที่คำร้องทั้งสิบคำร้องนี้ มิได้ระบุมาตราของพระราชกำหนดให้ชัดเจน อันขัดกับแนวทางที่ ศาลรัฐธรรมนูญเคยวินิจฉัยไว้ โดยเฉพาะพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ มีถึง ๔๔ มาตรา และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ มีอีก ๖ มาตรา มีสาระเนื้อหาหลายหมวดหลายส่วน เมื่อไม่ได้ระบุมาตราให้ชัดเจนหรือมีข้อความ

ที่ระบุเป็นนัยหรือแนวทางให้ศาลรัฐธรรมนูญสามารถจับทิศทางของการร้องเรียนว่าบัญญัติใดในพระราชกำหนดฯ ทั้งสองฉบับนี้ จะขัดกับรัฐธรรมนูญได้อย่างไรบ้าง จึงต้องนับว่าเป็นการฟ้องคดุณเครื่อไม่สามารถจะพิจารณาвинิจฉัยได้

คำวินิจฉัย

เมื่อปรากฏว่าคำร้องทั้งสิบคำร้อง เป็นคำร้องที่คดุณเครื่อไม่มีสาระที่จะหยิบยกขึ้นมาพิจารณาตามมาตรา ๒๖๔ วรรคสอง แห่งรัฐธรรมนูญ พุทธศักราช ๒๕๙๐ จึงวินิจฉัยให้ยกฟ้อง ส่วนประเด็นที่ว่าพระราชกำหนดฯ นี้จะขัดกับรัฐธรรมนูญโดยไม่ระบุมาตราใดดี หรือโดยระบุมาตราต่างๆ ที่อ้างมาดี จึงไม่ต้องพิจารณา

ศาสตราจารย์ ดร.อมร รักษาสัตย์

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

คำวินิจฉัยของ นายอุรัส หวังอ้อมกลาง ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ที่ ๔๐ - ๔๕/๒๕๕๘

วันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๘

เรื่อง พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ หรือไม่

ศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ศาลแพ่ง และศาลจังหวัดสมุทรสาคร ส่งคำโต้แย้งของจำเลยซึ่งเป็นผู้ร้องร่วม ๑๐ คำร้อง เพื่อขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ หรือไม่ คดีทั้งสิบสำนวนนี้มีปัญหาต้องพิจารณาวินิจฉัยเป็นอย่างเดียวกัน จึงให้รวมสำนวนเข้าด้วยกัน

ข้อเท็จจริงได้ความว่า

คำร้องที่ ๑ กองทุนรวมโกลบอลไทย พร็อพเพอร์ตี้ เป็นโจทก์ฟ้องนางกัลยาณี กรณัสน์บัตติ เป็นจำเลยต่อศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ข้อหาหรือฐานความผิดกฎหมาย และจำนวน ตามคดีหมายเลขคดีที่ ย. ๑๕๒๕/๒๕๕๓ จำเลยให้การแก้คดีและโต้แย้งว่าพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงินทั้งสองฉบับดังกล่าวขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕

คำร้องที่ ๒ กองทุนรวมแกรมม่าแคปปิตอล เป็นโจทก์ฟ้องนายฉัตรชัย ตรีอรรถบูรณ์ เป็นจำเลยต่อศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ข้อหาหรือฐานความผิดโอนสิทธิเรียกร้อง ผิดสัญญาตัวว่าสัญญาใช้เงิน และค้ำประกัน ตามคดีหมายเลขคดีที่ ๓๖๔๗/๒๕๕๓ จำเลยให้การแก้คดีและโต้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงินทั้งสองฉบับ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๙๗

คำร้องที่ ๓ กองทุนรวมแกรมม่าแคปปิตอล เป็นโจทก์ฟ้องบริษัท トイโยต้าสารบุรี (๑๕๙๕) ผู้จำหน่ายトイโยต้า จำกัด เป็นจำเลยที่ ๑ นายบุญสม บุญวิสุทธิ์ เป็นจำเลยที่ ๒ นายพรชัย บุญวิสุทธิ์ เป็นจำเลยที่ ๓ และนายสุกิจ บุญวิสุทธิ์ เป็นจำเลยที่ ๔ ต่อศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ข้อหาหรือฐานความผิดกฎหมายและค้ำประกัน ตามคดีหมายเลขคดีที่ ๔๔๕๐/๒๕๕๓ จำเลยทั้งสี่ให้การแก้คดีและโต้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ และมาตรา ๒๕

คำร้องที่ ๔ กองทุนรวมบางกอกแคนปิตอล เป็นโจทก์ฟ้องบริษัท สลิงและລວດເກລີຍ່າ จำกัด เป็นจำเลยที่ ๑ บริษัท พญาเมืองรายคันทรีคลับ จำกัด เป็นจำเลยที่ ๒ บริษัท คิโต้ (ไทย) จำกัด เป็นจำเลยที่ ๓ นายสมบูรณ์ สุวิญญารพกุล เป็นจำเลยที่ ๔ และนายบันทิต สุวิญญารพกุล เป็นจำเลยที่ ๕ ต่อศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ข้อหารือฐานความผิดสัญญาภัยเงิน ตัวสัญญาใช้เงิน จำนวน ค้ำประกัน และเรียกค่าเสียหาย ตามคดีหมายเลขดำที่ ๕๒๒๘/๒๕๔๓ จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๔ โต้แย้งว่า พระราชนำหนนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ

คำร้องที่ ๕ กองทุนรวมไทยรีสตรัคเจอร์ เป็นโจทก์ฟ้อง นางเอริน รักตะกนิษฐ์ เป็นจำเลยที่ ๑ นายกิตติชัย รักตะกนิษฐ์ เป็นจำเลยที่ ๒ ต่อศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ข้อหารือฐานความผิดภัยเงิน ตัวสัญญาใช้เงิน ค้ำประกัน บังคับจำนวน และโอนสิทธิเรียกร้อง ตามคดีหมายเลขดำที่ ๖๔๕/๒๕๔๔ จำเลยหันสองโต้แย้งว่า พระราชนำหนนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงินหันสองฉบับ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๕ และมาตรา ๕๐

คำร้องที่ ๖ กองทุนรวมแกรมม่าแคนปิตอล เป็นโจทก์ฟ้องบริษัท ยงอั่วหลี จำกัด เป็นจำเลยที่ ๑ นายบัญชา ตั้งวรรัตน์ เป็นจำเลยที่ ๒ ต่อศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ข้อหารือฐานความผิดโอนสิทธิเรียกร้อง ผิดสัญญา ตัวเงิน และค้ำประกัน ตามคดีหมายเลขดำที่ ๘๑๙/๒๕๔๔ จำเลยหันสองโต้แย้งว่า พระราชนำหนนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕

คำร้องที่ ๗ กองทุนรวมไทยรีสตรัคเจอร์ เป็นโจทก์ฟ้องนายพินิจ จันทวสุ เป็นจำเลยต่อศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ข้อหารือฐานความผิดสัญญาขายลดตัวเงิน และโอนสิทธิเรียกร้อง ตามคดีหมายเลขดำที่ ๑๔๕๒/๒๕๔๔ จำเลยโต้แย้งว่า พระราชนำหนนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ มาตรา ๓๐ และมาตรา ๔๙

คำร้องที่ ๘ บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ เกียรตินาคิน จำกัด (มหาชน) เป็นโจทก์ฟ้องนางรัชนี ซอโสตถิกุล เป็นจำเลยที่ ๑ นายเกริกชัย ซอโสตถิกุล เป็นจำเลยที่ ๒ ต่อศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ข้อหารือฐานความผิดภัยเงิน ตัวเงิน ค้ำประกัน และโอนสิทธิเรียกร้อง ตามคดีหมายเลขดำที่ ๓๖๘๕/๒๕๔๔ จำเลยหันสองโต้แย้งว่า พระราชนำหนนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ มาตรา ๓๐ และมาตรา ๔๙

คำร้องที่ ๙ กองทุนรวมแกรมม่าแคนปิตอล เป็นโจทก์ยื่นฟ้องนายมนตรี เอกรินทรากุล เป็นจำเลยต่อศาลแพ่ง ข้อหารือฐานความผิดโอนสิทธิเรียกร้อง สัญญาภัยเงินวงเงินสินเชื่อ ขายลดตัวสัญญาใช้เงิน และบังคับจำนวน ตามคดีหมายเลขดำที่ ๘๓๐๔/๒๕๔๓ จำเลยโต้แย้งว่า พระราชนำหนนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงินหันสองฉบับ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕

คำเร้องที่ ๑๐ กองทุนรวมแกรมม่าแคปปิตอล เป็นโจทก์ฟ้องนางสาวเพียงใจ ชื่นชูผล เป็นจำเลยที่ ๑ นายบุญ รุ่งแสงรัตนกุล เป็นจำเลยที่ ๒ ต่อศาลจังหวัดสมุทรสาคร ข้อหาหรือฐานความผิด โอนสิทธิเรียกร้อง ผิดสัญญา ผิดสัญญาค้ำประกัน ตามคดีหมายเลขแดงที่ ๑๔๗/๒๕๕๕ จำเลยที่ ๑ ได้แจ้งว่า พระราชนำการปฏิรูประบบสถาบันการเงินทั้งสองฉบับ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕

ศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ศาลแพ่ง และศาลจังหวัดสมุทรสาคร พิจารณาแล้ว เห็นว่า กรณีเป็นไปตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ ที่ว่า เมื่อมีข้อโต้แย้งว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายใดที่ศาลจะใช้บังคับแก่คดี ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ให้ศาลรือการพิจารณาคดีไว้ก่อน แล้วส่งเรื่องมาเพื่อศาลมีรัฐธรรมนูญพิจารณา วินิจฉัย ศาลยุติธรรมทั้งสามศาลดังกล่าวจึงส่งข้อโต้แย้งของผู้ร้องทั้งสิบคำร้องมาให้ศาลมีรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัย

มีปัญหาว่า จะรับคำร้องทั้งสิบคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัยหรือไม่

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๖ บัญญัติว่า “รัฐธรรมนูญเป็นกฎหมายสูงสุดของประเทศไทย บทบัญญัติใดของกฎหมาย กฎ หรือข้อบังคับ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญนี้ บทบัญญัตินั้นเป็นอันใช้บังคับมิได้”

มาตรา ๒๖๔ บัญญัติว่า “ในการที่ศาลจะใช้บทบัญญัติแห่งกฎหมายบังคับแก่คดีใด ถ้าศาลเห็นเอองหรือคู่ความโต้แย้งว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายนั้นต้องด้วยบทบัญญัติมาตรา ๖ และยังไม่มี คำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญในส่วนที่เกี่ยวกับบทบัญญัตินั้น ให้ศาลรือการพิจารณาพิพากษากดีไว้ ชั่วคราว และส่งความเห็นเช่นว่านั้นตามทางการเพื่อศาลมีรัฐธรรมนูญจะได้พิจารณาวินิจฉัย

ในกรณีที่ศาลรัฐธรรมนูญเห็นว่าคำโต้แย้งของคู่ความตามวาระหนึ่ง ไม่เป็นสาระอันควรได้รับ การวินิจฉัย ศาลรัฐธรรมนูญจะไม่รับเรื่องดังกล่าวไว้พิจารณา กดี

คำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญให้ใช้ได้ในคดีทั้งปวง แต่ไม่กระทบกระเทือนถึงคำพิพากษาของ ศาลอันถึงที่สุดแล้ว”

พิจารณาตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖ ที่บัญญัติว่า “รัฐธรรมนูญเป็นกฎหมายสูงสุดของประเทศไทย บทบัญญัติใดของกฎหมาย กฎ หรือข้อบังคับ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญนี้ บทบัญญัตินั้นเป็นอันใช้บังคับมิได้” และมาตรา ๒๖๔ วรรคหนึ่ง “ในการที่ศาลจะใช้บทบัญญัติแห่งกฎหมายบังคับแก่คดีใด ถ้าศาลเห็นเออง หรือคู่ความโต้แย้งว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายนั้นต้องด้วยบทบัญญัติมาตรา ๖ และยังไม่มี คำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญในส่วนที่เกี่ยวกับบทบัญญัตินั้น ให้ศาลรือการพิจารณาพิพากษากดีไว้ ชั่วคราว และส่งความเห็นเช่นว่านั้นตามทางการเพื่อศาลมีรัฐธรรมนูญจะได้พิจารณาวินิจฉัย”

พิจารณาแล้ว คำว่า “บทบัญญัติแห่งกฎหมาย” นั้น หมายถึง ข้อความที่บัญญัติไว้ในกฎหมาย การโต้แย้งว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายใดจะขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ วรรคหนึ่ง อันต้องด้วยบทบัญญัติตามมาตรา ๖ จะต้องระบุให้ชัดเจนว่า ข้อความของกฎหมายซึ่งบัญญัติไว้ ในมาตราใดของกฎหมาย ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญมาตราใด กรณีตามคำร้อง ได้ความว่า โจทก์เป็นผู้ซึ่อ สินทรัพย์สินเชื่อธุรกิจ รวมทั้งสิทธิเรียกร้องของบริษัทเงินทุนหรือบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ที่ถูกระบุ การดำเนินกิจการตามคำสั่งของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ซึ่งเป็นเจ้าหนี้เดิมของจำเลย จากองค์การ เพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ปรส.) ซึ่งเป็นผู้ดำเนินการขายทรัพย์สินเพื่อการชำระบัญชีของ บริษัทเงินทุนหรือบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ดังกล่าว โดยอาศัยอำนาจตามพระราชกำหนดการปฏิรูป ระบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ ต่อมาโจทก์ได้มีหนังสืออนุญาติให้การรับโอนสิทธิเรียกร้องในหนี้สินของจำเลยจาก บริษัทเงินทุนหรือบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ดังกล่าว และทวงถามไปยังจำเลยให้ชำระหนี้ภายในกำหนด ครบกำหนดแล้วจำเลยเพิกเฉย โจทก์จึงฟ้องให้จำเลยชำระหนี้ จำเลยให้การและโต้แย้งแต่เพียงว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบ สถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ ปรส. ขยายมูลหนี้ของบริษัทเงินทุน หรือบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ซึ่งเป็นเจ้าหนี้เดิมของจำเลยให้แก่โจทก์ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ โดยไม่ระบุให้ชัดเจนว่า พระราชกำหนดฯ ดังกล่าว ข้อความซึ่งบัญญัติไว้ในมาตราใด ขัดหรือแย้งต่อ รัฐธรรมนูญอันต้องด้วยมาตรา ๖ คำร้องทั้งสิบคำร้องดังกล่าว ไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ จึงไม่รับคำร้องทั้งสิบคำร้องนี้ไว้พิจารณาвинิจฉัย

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงวินิจฉัยให้ยกคำร้อง

นายอุระ หวังอ้อมกลาง

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ